

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 106

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

28 kwietnia 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 347/2009 z dnia 27 kwietnia 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 348/2009 z dnia 27 kwietnia 2009 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 945/2008 na rok gospodarczy 2008/2009 ... 3

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 349/2009 z dnia 24 kwietnia 2009 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej** 5

DYREKTYWY

★ **Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/34/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych przepisów dotyczących przyrządów pomiarowych oraz metod kontroli metrologicznej (przekształcenie) ⁽¹⁾** 7

Cena: 18 EUR

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2009/347/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 20 kwietnia 2009 r. określająca stanowisko Wspólnoty wobec decyzji podmiotów zarządzających na mocy Umowy między Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Wspólnotą w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, dotyczącej przeglądu specyfikacji urządzeń do przetwarzania obrazu zawartych w części VII załącznika C do umowy 25

2009/348/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 23 kwietnia 2009 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu likopenu jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 2975)..... 55

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

2009/349/WPZiB:

- ★ Decyzja Rady z dnia 27 kwietnia 2009 r. wdrażająca wspólne stanowisko 2008/369/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga 60

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 347/2009

z dnia 27 kwietnia 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 28 kwietnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 kwietnia 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	74,9
	TN	139,0
	TR	102,8
	ZZ	105,6
0707 00 05	MA	37,3
	TR	144,6
	ZZ	91,0
0709 90 70	TR	104,9
	ZZ	104,9
0805 10 20	EG	47,2
	IL	58,6
	MA	51,8
	TN	55,4
	TR	51,6
	US	48,4
	ZZ	52,2
0805 50 10	TR	54,5
	ZA	73,4
	ZZ	64,0
0808 10 80	AR	89,7
	BR	73,3
	CA	113,8
	CL	78,9
	CN	89,0
	MK	22,1
	NZ	103,1
	US	130,3
	UY	68,0
	ZA	81,4
	ZZ	85,0
0808 20 50	AR	78,2
	CL	103,5
	CN	36,6
	NZ	141,0
	ZA	89,8
	ZZ	89,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 348/2009**z dnia 27 kwietnia 2009 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 945/2008 na rok gospodarczy 2008/2009**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2008/2009 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 945/2008 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 321/2009 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2008/2009 rozporządzeniem (WE) nr 945/2008, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 28 kwietnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 kwietnia 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 258 z 26.9.2008, s. 56.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 101 z 21.4.2009, s. 7.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 28 kwietnia 2009 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	27,53	3,03
1701 11 90 ⁽¹⁾	27,53	7,77
1701 12 10 ⁽¹⁾	27,53	2,89
1701 12 90 ⁽¹⁾	27,53	7,34
1701 91 00 ⁽²⁾	31,29	9,59
1701 99 10 ⁽²⁾	31,29	5,07
1701 99 90 ⁽²⁾	31,29	5,07
1702 90 95 ⁽³⁾	0,31	0,34

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 349/2009**z dnia 24 kwietnia 2009 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury Scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury Scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze Scalonej, bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami wspólnotowymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3. tej tabeli.

- (4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze Scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze Scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2. tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 kwietnia 2009 r.

W imieniu Komisji

László KOVÁCS

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
Produkt w postaci proszku składający się z (% masy): — Kwas L-askorbinowy (witamina C) 97 — Hydroksypropylometyloceluloza 3 Dodanie hydroksypropylometylocelulozy nie jest konieczne dla zachowania trwałości lub do transportu witaminy C. Produkt jest bardziej odpowiedni do zastosowania specyficznego (produkcja tabletek witaminowych) niż do zastosowania ogólnego.	2106 90 92	Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1. i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej oraz brzmienie kodów CN 2106, 2106 90 i 2106 90 92. Dodanie hydroksypropylometylocelulozy (środka pokrywającego i przeciwbrylającego) zmienia charakter witaminy C i sprawia, że produkt ten jest odpowiedni pod względem technicznym do produkcji tabletek witaminowych. Zob. również Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego (HS) dotyczące pozycji 2936, trzeci akapit. Produkt nie jest przeznaczony do zastosowania terapeutycznego lub profilaktycznego w rozumieniu działu 30.

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2009/34/WE

z dnia 23 kwietnia 2009 r.

w sprawie wspólnych przepisów dotyczących przyrządów pomiarowych oraz metod kontroli metrologicznej

(przekształcenie)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 71/316/EWG z dnia 26 lipca 1971 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wspólnych przepisów dotyczących przyrządów pomiarowych oraz metod kontroli metrologicznej ⁽³⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽⁴⁾. Z uwagi na konieczność wprowadzenia dalszych zmian dyrektywę tę należy przedkładać w celu zapewnienia jej jasności i zrozumiałości.

(2) W każdym państwie członkowskim przepisy bezwzględnie obowiązujące określają właściwości techniczne przyrządów pomiarowych oraz metody kontroli metrologicznej. Wymagania techniczne różnią się w zależności od państwa członkowskiego. Różnice te utrudniają handel i mogą stwarzać nierówne warunki konkurencji we Wspólnocie.

(3) Jednym z celów kontroli w każdym państwie członkowskim jest zapewnienie klientom, iż ilość dostarczonego towaru odpowiada płaconej cenie. Dlatego celem niniejszej dyrektywy nie powinno być zniesienie tej kontroli, ale wyeliminowanie różnic w przepisach, gdy stanowią one przeszkodę w handlu.

(4) Przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego mogą być zmniejszone i wyeliminowane przy zastosowaniu tych samych wymagań we wszystkich państwach członkowskich, początkowo uzupełniających istniejące przepisy krajowe, a następnie, po zaistnieniu niezbędnych warunków, zastępujących te przepisy.

(5) Nawet w okresie współistnienia z przepisami krajowymi wymagania wspólnotowe ułatwią przedsiębiorstwom wytwarzanie produktów posiadających ujednolicone właściwości techniczne i w związku z tym po przejściu kontroli WE mogą być wprowadzane na rynek i używane w całej Wspólnocie.

(6) Wymagania techniczne Wspólnoty dotyczące projektowania i działania przyrządów pomiarowych powinny zapewnić możliwość ciągłego wykonywania wystarczająco dokładnych pomiarów przez te przyrządy.

(7) Zgodność z wymaganiami technicznymi jest zazwyczaj potwierdzona przez państwa członkowskie przed wprowadzeniem przyrządu pomiarowego na rynek lub użyciem go po raz pierwszy, a gdy jest to właściwe w trakcie ich użytkowania, takie potwierdzenie dokonywane jest w szczególności przy użyciu procedur zatwierdzenia wzoru i legalizacji. Aby doprowadzić do swobodnego przepływu tych przyrządów na terenie Wspólnoty, należy zapewnić wzajemne uznawanie kontroli przez państwa członkowskie i ustanowić odpowiednie procedury zatwierdzenia wzoru WE i legalizacji pierwotnej WE oraz metody kontroli metrologicznej dla WE, zgodnie z niniejszą dyrektywą oraz innymi odpowiednimi dyrektywami odrębnymi.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 22 października 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 4 grudnia 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 23 marca 2009 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 202 z 6.9.1971, s. 1.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik III, część A.

- (8) Obecność na przyrządzie pomiarowym lub produkcie znaków lub oznakowań wskazujących dokonanie odpowiedniej kontroli oznacza, że dany przyrząd lub produkt spełnia odpowiednie wymagania techniczne Wspólnoty, i w związku z tym nie potrzeba ponawiać kontroli przy ich przywozie lub wprowadzaniu do użytkowania.
- (9) Krajowe przepisy metrologiczne obejmują wiele kategorii przyrządów pomiarowych i produktów. Niniejsza dyrektywa ustanawia ogólne przepisy dotyczące, w szczególności, procedur zatwierdzenia wzoru i legalizacji pierwotnej WE, jak również metod kontroli metrologicznej WE. Wprowadzane w życie dyrektywy dotyczące różnych rodzajów przyrządów pomiarowych i produktów ustanowią wymagania techniczne dotyczące projektowania, działania i dokładności oraz procedur kontrolnych i, gdzie stosowne, warunków, na podstawie których wspólnotowe wymagania techniczne mają zastąpić obowiązujące przepisy krajowe.
- (10) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (11) W szczególności należy przyznać Komisji uprawnienia do zmiany załączników I i II niniejszej dyrektywy oraz załączników do odrębnych dyrektyw. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy oraz dyrektyw odrębnych, środki te muszą zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, określoną w art. 5a decyzji 1999/468/WE.
- (12) Nowe elementy wprowadzone do niniejszej dyrektywy dotyczą wyłącznie procedury komitetowej. Nie wymagają one zatem transpozycji przez państwa członkowskie.
- (13) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku III, część B,
- a) do przyrządów określonych w ust. 2;
- b) do jednostek miary, harmonizacji metod pomiaru i kontroli metrologicznej oraz, gdzie jest to stosowne, do środków wymaganych do zastosowania tych metod;
- c) do określania metod pomiaru, kontroli metrologicznej oraz oznaczania ilości produktów paczkowanych.
2. Do celów niniejszej dyrektywy „przyrządy” oznaczają przyrządy pomiarowe, części składowe przyrządów pomiarowych, przyrządów dodatkowych i sprzętu pomiarowego.
3. Żadne państwo członkowskie nie może, na podstawie niniejszej dyrektywy oraz odnoszących się do niej odrębnych dyrektyw, zapobiegać, zabraniać lub ograniczać wprowadzanie do obrotu lub użytkowania przyrządu lub produktu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli ten przyrząd lub produkt jest opatrzony znakami lub oznakowaniami WE zgodnie z warunkami przewidzianymi w niniejszej dyrektywie i odrębnych dyrektywach odnoszących się do przedmiotowego przyrządu lub produktu.
4. Państwa członkowskie nadają taką samą wartość zatwierdzeniu wzoru i legalizacji pierwotnej WE jak krajowemu zatwierdzeniu wzoru lub legalizacji pierwotnej.
5. Odrębne dyrektywy dotyczące kwestii określonych w ust. 1, precyzują:
- w szczególności, procedury pomiarowe oraz właściwości i wymogi techniczne związane z projektowaniem i działaniem, w odniesieniu do przyrządów, o których mowa w ust. 1 lit. a),
- wymagania dotyczące ust. 1 lit. b) i c)
6. W odrębnych dyrektywach można określić termin, w którym przepisy wspólnotowe zastąpią obowiązujące przepisy krajowe.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

ZASADY PODSTAWOWE

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie:

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

ROZDZIAŁ II

ZATWIERDZENIE WZORU WE

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyznają zatwierdzenia wzoru WE zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy oraz odpowiednich odrębnych dyrektyw.

2. Zatwierdzenie wzoru WE dla przyrządów stanowi ich dopuszczenie do legalizacji pierwotnej WE, a w przypadku gdy nie jest ona wymagana, daje upoważnienie do wprowadzania ich do obrotu lub do użytku. Jeżeli odrębne dyrektywy (odrębna dyrektywa) mające(a) zastosowanie do danej kategorii przyrządów zwalniają tę kategorię z wymogu uzyskania zatwierdzenia wzoru WE, to przyrządy tej kategorii są bezpośrednio dopuszczane do legalizacji pierwotnej WE.

3. Jeżeli państwa członkowskie dysponują odpowiednim sprzętem kontrolnym, przyznają zatwierdzenie wzoru WE dla każdego urządzenia, o ile spełnia ono wymogi ustanowione w niniejszej dyrektywie oraz odrębnych dyrektywach odnoszących się do przedmiotowego przyrządu.

4. Wniosek o przyznanie zatwierdzenia wzoru WE może być złożony jedynie przez producenta albo jego przedstawiciela posiadającego siedzibę we Wspólnocie. Wniosek dotyczący tego samego przyrządu może być złożony tylko w jednym państwie członkowskim.

5. Państwo członkowskie, które przyznało zatwierdzenie wzoru WE, podejmuje niezbędne kroki dla zapewnienia, iż jest informowane o wszelkich modyfikacjach lub uzupełnieniach zatwierdzonego wzoru. Powiadamia ono inne państwa członkowskie o takich zmianach.

Modyfikacje lub uzupełnienia zatwierdzonego wzoru muszą uzyskać dodatkowe zatwierdzenie wzoru WE od państwa członkowskiego, które przyznało zatwierdzenie wzoru WE, jeżeli takie zmiany wpływają lub mogą wpływać na wyniki pomiarów lub określone warunki użytkowania przyrządów.

Jednakże w przypadku zmodyfikowanego wzoru zamiast uzupełnienia do pierwotnego świadectwa zatwierdzenia wzoru WE przyznaje się nowe zatwierdzenie wzoru WE, jeżeli wzór został zmodyfikowany po tym, jak przepisy tej dyrektywy lub odpowiedniej odrębnej dyrektywy zostały zmienione lub dostosowane w taki sposób, że zmodyfikowany wzór mógłby zostać zatwierdzony jedynie zgodnie z nowymi przepisami.

Artykuł 3

Jeżeli przyznano zatwierdzenia wzoru WE dla urządzenia pomocniczego, zatwierdzenie określa:

- a) typ przyrządów, do których dane urządzenie może być dołączone lub w których może być zawarte;
- b) ogólne warunki działania przyrządów, z którymi dane urządzenie pomocnicze współpracuje.

Artykuł 4

Jeżeli przyrząd pomyślnie przeszedł kontrolę wymaganą dla uzyskania zatwierdzenia wzoru WE ustanowioną w niniejszej dyrektywie oraz odnoszących się do niej odrębnych dyrektywach, państwo członkowskie, które przeprowadziło kontrolę, wystawia świadectwo zatwierdzenia wzoru WE.

Państwo członkowskie przekazuje świadectwo wnioskodawcy.

W przypadkach, o których mowa w art. 11 niniejszej dyrektywy lub w odrębnych dyrektywach, wnioskodawca jest zobowiązany, a we wszystkich innych przypadkach upoważniony, do umieszczenia lub spowodowania umieszczenia znaku zatwierdzenia wzoru WE przedstawionego w tym świadectwie na każdym przyrządzie dostosowanym do zatwierdzonego wzoru.

Artykuł 5

1. Zatwierdzenie wzoru WE jest ważne przez 10 lat. Okres ważności może być przedłużony o kolejne okresy 10-letnie. Liczba przyrządów, które mogą zostać wyprodukowane zgodnie z zatwierdzonym wzorem, nie jest ograniczona.

Okres ważności zatwierdzeń wzoru WE, przyznanych na podstawie przepisów niniejszej dyrektywy i odrębnych dyrektyw, nie może być przedłużany po dniu wejścia w życie wszelkich zmian lub dostosowań tych przepisów wspólnotowych, w przypadku gdy takie zatwierdzenia wzoru WE nie mogłyby zostać przyznane na podstawie tych nowych przepisów.

Jeżeli okres ważności zatwierdzenia wzoru WE nie zostaje przedłużony, zatwierdzenie to stosuje się nadal do przyrządów będących już w użytku.

2. W przypadku zastosowania nowych rozwiązań technicznych, które nie zostały przewidziane w odrębnych dyrektywach, zatwierdzenie wzoru WE o ograniczonym skutku może zostać przyznane po wcześniejszych konsultacjach z innymi państwami członkowskimi.

Może ono zawierać następujące ograniczenia:

- a) ograniczenie liczby przyrządów mogących otrzymać zatwierdzenie;
- b) zobowiązanie do powiadamiania właściwego organu o miejscach instalacji przyrządów;
- c) ograniczenie zakresu zastosowania;
- d) szczególne ograniczenia dotyczące zastosowanych rozwiązań technicznych.

Zatwierdzenie może zostać przyznane jedynie wówczas, gdy:

- a) weszła w życie oddzielna dyrektywa dotycząca takiej kategorii przyrządów;
- b) nie zostały przekroczone dopuszczalne granice błędów ustanowione w odrębnych dyrektywach.

Okres ważności takiego zatwierdzenia nie przekracza dwóch lat. Może zostać przedłużony najwyżej do lat trzech.

3. Jeżeli państwo członkowskie, które przyznało ograniczone zatwierdzenie wzoru WE określone w ust. 2, stwierdzi, że nowe rozwiązania techniczne okazały się zadowalające, zwraca się z wnioskiem o dostosowanie do postępu technicznego załączników I i II do niniejszej dyrektywy, gdzie jest to stosowne, oraz odrębnych dyrektyw, zgodnie z procedurą określoną w art. 17 ust. 2.

Artykuł 6

Jeżeli zatwierdzenie wzoru WE nie jest wymagane dla kategorii przyrządów, która spełnia wymagania odrębnej dyrektywy, producent może na własną odpowiedzialność umieścić na przyrządach tej kategorii specjalny znak opisany w załączniku I pkt 3.3.

Artykuł 7

1. Państwo członkowskie, które przyznało zatwierdzenie wzoru WE, może je odwołać, jeżeli:

- a) przyrządy, dla których zostało przyznane zatwierdzenie wzoru, nie są zgodne z zatwierdzonym wzorem lub z przepisami odpowiednich odrębnych dyrektyw;
- b) wymagania metrologiczne wyszczególnione w świadectwie zatwierdzenia lub przepisach art. 5 ust. 2 nie są spełnione;
- c) ustali, że zatwierdzenie zostało przyznane w niewłaściwy sposób.

2. Państwo członkowskie, które przyznało zatwierdzenie wzoru WE, musi je wycofać, jeżeli przyrządy wykonane zgodnie z zatwierdzonym wzorem wykazują usterki ogólnej natury utrudniające ich zamierzone użytkowanie.

3. Jeżeli państwo członkowskie, które przyznało zatwierdzenie wzoru WE, zostało poinformowane przez inne państwo

członkowskie o zdarzeniu się jednego z przypadków określonych w ust. 1 i 2, podejmuje ono również środki przewidziane w wyżej wymienionych ustępach, po konsultacji z tym państwem członkowskim.

4. Państwo członkowskie deklarujące zaistnienie przypadku, określonego w ust. 2, może zakazać wprowadzania do obrotu i użytkowania danego przyrządu do odwołania.

Powiadania bezzwłocznie o tym inne państwo członkowskie oraz Komisję, określając powody tej decyzji.

Ta sama procedura jest stosowana w przypadkach, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do przyrządów wyłączonych z legalizacji pierwotnej WE, jeżeli producent, mimo należytego ostrzeżenia, nie doprowadza produkowanych przyrządów do zgodności z zatwierdzonym wzorem lub wymaganiami odrębnej dyrektywy.

5. Jeżeli państwo członkowskie, które przyznało zatwierdzenie wzoru WE, kwestionuje informacje o zaistnieniu przypadku, o którym mowa w ust. 2, lub kwestionuje zasadność środków podjętych zgodnie z ust. 4, zainteresowane państwa członkowskie podejmują wysiłki w celu rozstrzygnięcia sporu.

Komisja jest informowana na bieżąco. W miarę potrzeby przeprowadza ona odpowiednie konsultacje w celu doprowadzenia do ugody.

ROZDZIAŁ III

LEGALIZACJA PIERWOTNA

Artykuł 8

1. Legalizacja pierwotna WE polega na kontroli nowych lub naprawianych przyrządów i potwierdzaniu ich zgodności z zatwierdzonym wzorem lub wymogami niniejszej dyrektywy i odrębnych dyrektyw odnoszących się do przedmiotowych przyrządów. Legalizację poświadcza znak legalizacji pierwotnej WE.

2. Legalizacja pierwotna WE przyrządów może być przeprowadzona w sposób odmienny od kontroli jednostkowej przyrządów w przypadkach określonych w odrębnych dyrektywach i zgodnie z przyjętą procedurą.

3. Jeżeli pozwalają na to posiadane urządzenia, państwa członkowskie dokonują legalizacji pierwotnej WE przyrządów pomiarowych przedstawionych jako posiadające odpowiednie charakterystyki metrologiczne i spełniające wymagania co do budowy i działania zawarte w odrębnych dyrektywach dla tej kategorii przyrządów.

4. W przypadku przyrządów noszących znak legalizacji pierwotnej WE zobowiązanie nałożone na państwa członkowskie na mocy art. 1 ust. 3 trwa do końca następnego roku po umieszczeniu znaku legalizacji pierwotnej, chyba że odrębne dyrektywy ustanawiają okres dłuższy.

Artykuł 9

1. Jeżeli przyrząd jest przedkładany do legalizacji pierwotnej WE, państwo członkowskie przeprowadzające kontrolę określa:

a) czy dany przyrząd należy do kategorii wyłączonej z konieczności uzyskania zatwierdzenia wzoru WE i, jeżeli tak, czy spełnia on wymogi odnośnie do konstrukcji technicznej i działania ustanowione przez odrębne dyrektywy odnoszące się do tego przyrządu;

b) czy dany przyrząd otrzymał zatwierdzenie wzoru WE i, jeżeli tak, czy jest on zgodny z zatwierdzonym wzorem i odrębnymi dyrektywami odnoszącymi się do tego przyrządu, obowiązującymi w chwili przyznania tego zatwierdzenia wzoru WE.

2. Kontrola przeprowadzana w ramach legalizacji pierwotnej EWG odnosi się w szczególności, zgodnie z odrębnymi dyrektywami, do:

a) właściwości metrologicznych;

b) dopuszczalnych granic błędów;

c) konstrukcji, w zakresie, w jakim zapewnia, że właściwości metrologiczne urządzenia nie ulegną znacznemu pogorszeniu przy normalnym użytkowaniu;

d) obecności wymaganych napisów i tabliczek znamionowych lub przepisów dotyczących oznakowań legalizacji pierwotnej WE.

Artykuł 10

Jeżeli przyrząd przeszedł pomyślnie legalizację pierwotną WE zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy i odrębnych dyrektyw, umieszcza się na nim, na odpowiedzialność danego państwa członkowskiego i zgodnie z wymogami ustanowionymi w załączniku II pkt 3, znaki częściowej lub końcowej legalizacji WE, określone w tym punkcie.

Artykuł 11

Jeżeli legalizacja pierwotna WE nie jest wymagana dla pewnej kategorii przyrządów spełniających wymagania odrębnej dyrektywy, producent na własną odpowiedzialność umieszcza na przyrządach tej kategorii specjalne oznaczenie opisane w załączniku I ppkt 3.4.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY WSPÓLNE DOTYCZĄCE ZATWIERDZENIA WZORU I LEGALIZACJI PIERWOTNEJ WE

Artykuł 12

Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapobieżenia umieszczeniu na przyrządach znaków lub napisów, które mogą być mylone ze znakami lub oznakowaniami WE.

Artykuł 13

Każde państwo członkowskie powiadamia pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o służbach, agencjach i ośrodkach należycie umocowanych do przeprowadzania kontroli określonych w niniejszej dyrektywie i odrębnych dyrektywach do wystawiania świadectw zatwierdzenia wzoru WE i do umieszczania znaków legalizacji pierwotnej WE.

Artykuł 14

Państwa członkowskie mogą wymagać, aby przewidziane napisy były wykonane w ich urzędowym języku lub językach.

ROZDZIAŁ V

KONTROLA PRZYRZĄDÓW UŻYTKOWANYCH

Artykuł 15

Odrębne dyrektywy określają wymogi kontrolne dla przyrządów będących w użytku, opatrzonych znakami lub oznakowaniami WE, w szczególności maksymalne granice błędów dopuszczalne przy użytkowaniu. Jeżeli przepisy krajowe dotyczące przyrządów nieopatrzonych znakami lub oznakowaniami WE ustanawiają niższe wymogi, wówczas te ostatnie mogą służyć za podstawę kontroli.

ROZDZIAŁ VI

DOSTOSOWANIE DYREKTYW DO POSTĘPU TECHNICZNEGO*Artykuł 16*

Zmiany konieczne do dostosowania do postępu technicznego załączników I i II niniejszej dyrektywy i załączników odrębnych dyrektyw określonych w art. 1 przyjmuje Komisja. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy i odrębnych dyrektyw, przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, określoną w art. 17 ust. 2.

Jednakże procedura ta nie ma zastosowania do rozdziału dotyczącego angielskich jednostek miary, zawartego w załączniku do dyrektywy w sprawie jednostek miary, ani do załączników do dyrektyw w sprawie paczkowanych produktów, dotyczących przedziałów ilościowych produktów paczkowanych.

Artykuł 17

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Dostosowania do Postępu Technicznego Dyrektyw, o których mowa w artykule 16.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy zawarte w jej art. 8.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 18*

Wszystkie decyzje podjęte w następstwie przepisów przyjętych w uzupełnieniach do niniejszej dyrektywy oraz odrębnych dyrektyw dotyczących odpowiednich przyrządów pomiarowych oraz odmowa przyznania lub przedłużenia zatwierdzenia wzoru WE, cofnięcie zatwierdzenia, odmowa dokonania legalizacji pierwotnej WE, zakaz wprowadzania do obrotu lub użytku zawierają uzasadnienie. Decyzje takie podaje się do wiadomości zainteresowanej stronie, która jednocześnie zostanie poinformowana o dostępnych środkach odwoławczych, zgodnych

z prawem obowiązującym w państwach członkowskich, jak również o terminach przewidzianych na skorzystanie z takich środków.

Artykuł 19

Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 20

Dyrektywa 71/316/EWG, zmieniona aktami wymienionymi w załączniku III część A, zostaje uchylona, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku III część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku IV.

Artykuł 21

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 22

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 23 kwietnia 2009 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady
P. NEČAS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

ZATWIERDZENIE WZORU WE

1. Wniosek o zatwierdzenie wzoru WE

- 1.1. Wniosek i związana z nim korespondencja są sporządzone w języku urzędowym zgodnie z przepisami państwa członkowskiego, do którego wniosek jest kierowany. Państwo członkowskie ma prawo wymagać, aby dokumenty dołączone do wniosku również były sporządzone w tym samym języku urzędowym.

Składający wniosek przesyła jednocześnie kopie wniosku do wszystkich państw członkowskich.

1.2. Wniosek zawiera następujące informacje:

- a) nazwisko (nazwę) i adres producenta (przedsiębiorstwa) lub upoważnionego przedstawiciela producenta (przedsiębiorstwa) lub wnioskodawcy;
- b) kategoria przyrządów pomiarowych;
- c) zamierzony sposób użytkowania przyrządów;
- d) charakterystyki metrologiczne;
- e) możliwe przeznaczenie handlowe lub typ.

1.3. Do wniosku są dołączone dokumenty niezbędne do jego zbadania, w dwóch egzemplarzach, w szczególności:

1.3.1. szczegółowy opis dotyczący:

- a) budowy i działania przyrządu;
- b) urządzeń zapewniających właściwe działanie przyrządu;
- c) urządzeń regulacyjnych;
- d) zamierzonego miejsca umieszczenia:
 - znaków legalizacji,
 - pieczęci (w wypadku ich stosowania);

1.3.2. rysunki ogólne oraz w razie potrzeby rysunki szczegółowe ważnych części składowych;

1.3.3. schemat objaśniający zasadę działania przyrządu oraz w miarę potrzeby jego fotografię.

1.4. Do wniosku dołączone są dokumenty związane z krajowym zatwierdzeniem wzoru, jeżeli takie zatwierdzenie zostało przyznane.

2. Kontrole w celu uzyskania zatwierdzenia wzoru WE

2.1. Kontrole obejmują:

- 2.1.1. przestudiowanie dokumentów i kontrolę charakterystyk metrologicznych wzoru w laboratoriach służby metrologicznej, w laboratoriach uprawnionych lub w miejscu produkcji, dostawy lub instalacji;

- 2.1.2. jeżeli charakterystyki metrologiczne wzoru są dokładnie znane, wystarcza jedynie kontrola dokumentów.

2.2. Kontrola obejmuje pełny zakres działania przyrządu w normalnych warunkach użytkowania. Charakterystyki metrologiczne przyrządu w tych warunkach są zgodne z wymaganiami.

2.3. Istota i zakres kontroli określonych w ppkt 2.1. mogą być sprecyzowane w odrębnych dyrektywach.

2.4. Służba metrologiczna może zażądać, aby wnioskodawca oddał do jej dyspozycji wzorce i odpowiednie środki materiałowe oraz personel pomocniczy w celu wykonania badań zatwierdzenia.

3. Świadectwo i znak zatwierdzenia wzoru WE

3.1. Świadectwo powinno zawierać wyniki kontroli wzoru i wyszczególnić inne wymagania, z którymi wzór musi być zgodny. Są dołączone do niego opisy, rysunki i wykresy potrzebne do identyfikacji wzoru przyrządu i wyjaśnienia jego działania. Znak zatwierdzenia wzoru przewidziany w art. 4 jest stylizowaną literą ε zawierającą:

- w części wyższej, wielka litera wyróżniająca (wielkie litery wyróżniające) państwo członkowskie, które udzieliło aprobaty (B w przypadku Belgii, BG w przypadku Bułgarii, CZ w przypadku Republiki Czeskiej, DK w przypadku Danii, D w przypadku Niemiec, EST w przypadku Estonii, IRL w przypadku Irlandii, EL w przypadku Grecji, E w przypadku Hiszpanii, F w przypadku Francji, I w przypadku Włoch, CY w przypadku Cypru, LV w przypadku Łotwy, LT w przypadku Litwy, L w przypadku Luksemburga, H w przypadku Węgier, M w przypadku Malty, NL w przypadku Niderlandów, A w przypadku Austrii, PL w przypadku Polski, P w przypadku Portugalii, RO w przypadku Rumunii, SI w przypadku Słowenii, SK w przypadku Słowacji, FI w przypadku Finlandii, S w przypadku Szwecji, UK w przypadku Wielkiej Brytanii) i dwie ostatnie cyfry roku aprobaty,
- w dolnej części oznaczenie określone przez służbę metrologiczną, która przyznała zatwierdzenie wzoru (identyfikator).

Przykład znaku zatwierdzenia przedstawiono w ppkt 6.1.

3.2. W przypadku ograniczonego zatwierdzenia wzoru WE, przed stylizowaną literą ε jest umieszczona litera P o takich samych wymiarach.

Przykład znaku ograniczonego zatwierdzenia przedstawiono w ppkt 6.2.

3.3. Znak wymieniony w art. 6 jest taki sam, jak znak zatwierdzenia wzoru WE, z tą różnicą, że stylizowana litera ε jest odbita symetrycznie względem osi pionowej i nie zawiera innych oznaczeń, chyba że odrębne dyrektywy stanowią inaczej.

Przykład tego znaku przedstawiono w ppkt 6.3.

3.4. Znak określony w art. 11 jest znakiem zatwierdzenia wzoru WE umieszczonym w sześcioboku foremnym.

Przykład takiego znaku podano w ppkt 6.4.

3.5. Znaki wymienione w pkt 3.1–3.4 oraz umieszczone przez producenta zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy muszą być umieszczone w widocznym miejscu każdego przyrządu pomiarowego i urządzenia pomocniczego przedłożonego do legalizacji, muszą być czytelne i nieusuwalne. Jeżeli ich umieszczenie napotyka trudności techniczne, to w takich przypadkach szczegółowe dyrektywy mogą wprowadzić wyjątki uzgodnione między służbami metrologicznymi państw członkowskich.

4. Przechowywanie egzemplarzy przyrządów podlegających zatwierdzeniu

W przypadkach wymienionych w odrębnych dyrektywach służba metrologiczna wydająca decyzję zatwierdzenia wzoru może, jeżeli uzna to za konieczne, domagać się przechowywania egzemplarza przyrządu, dla którego zostało przyznane zatwierdzenie. Zamiast całego przyrządu może wydać upoważnienie do przechowywania części danego przyrządu, modelu w odpowiedniej skali lub rysunków i zaznaczyć ten fakt na świadectwie zatwierdzenia wzoru WE.

5. Podanie zatwierdzenia do publicznej wiadomości

5.1. W czasie gdy o zatwierdzeniu wzoru powiadamiana jest strona zainteresowana, kopie świadectwa zatwierdzenia wysyłane są do Komisji oraz państw członkowskich. Państwa te mogą także otrzymać na życzenie kopie sprawozdań z kontroli.

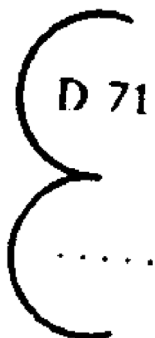
5.2. Wycofanie zatwierdzenia wzoru WE oraz inne informacje dotyczące zakresu i terminu ważności zatwierdzenia wzoru WE zostają także poddane procedurze wymienionej w ppkt 5.1.1.

5.3. Państwo członkowskie odmawiając zgody na przyznanie zatwierdzenia wzoru WE, informuje o tym inne państwa członkowskie oraz Komisję.

6. Znaki związane z zatwierdzeniem wzoru WE

6.1. Znak zatwierdzenia wzoru WE

Przykład:

Zatwierdzenie wzoru WE wydane przez służbę metrologiczną Niemiec w 1971 r. (zob. ppkt 3.1 tiret pierwsze).

Identyfikator zatwierdzenia wzoru WE (zob. ppkt 3.1 tiret drugie)

6.2. Znak ograniczonego zatwierdzenia wzoru WE (zob. ppkt 3.2)

Przykład:

Ograniczone zatwierdzenie wzoru WE wydane przez służbę metrologiczną Niemiec w 1971 r.

Identyfikator ograniczonego zatwierdzenia wzoru WE.

6.3. Znaki zwolnienia z wymogu uzyskania zatwierdzenia wzoru WE (zob. ppkt 3.3)

Przykład:

6.4. Znak zatwierdzenia wzoru WE dla przyrządów wyłączonych z legalizacji pierwotnej WE (zob. ppkt 3.4)

Przykład:

Zatwierdzenie wzoru WE wydane przez służbę metrologiczną Niemiec w 1971 r.

Identyfikator zatwierdzenia wzoru WE.

ZAŁĄCZNIK II

LEGALIZACJA PIERWOTNA WE

1. Uwagi ogólne

1.1. Legalizacja pierwotna WE może być dokonywana w jednym lub w kilku etapach (zwykle dwóch).

1.2. Z zastrzeżeniem przepisów odrębnych dyrektyw:

1.2.1. legalizacja pierwotna WE jest przeprowadzona w jednym etapie dla przyrządów, które są skonstruowane w ten sposób, że mogą być transportowane z fabryki na miejsce instalacji bez uprzedniego demontażu;

1.2.2. legalizacja pierwotna WE jest przeprowadzona w dwóch (lub więcej) etapach dla przyrządów, których poprawne funkcjonowanie zależy od warunków, w jakich są instalowane lub wykorzystywane;

1.2.3. pierwszy etap legalizacji powinien stwierdzić zgodność danego przyrządu z zatwierdzonym wzorem WE, a w przypadku przyrządów wyłączonych z zatwierdzenia wzoru zgodność z odpowiednimi przepisami.

2. Miejsce legalizacji pierwotnej WE

2.1. Jeżeli szczegółowe dyrektywy nie określają miejsca dokonania legalizacji, to przyrządy legalizowane w jednym etapie są legalizowane w miejscu wybranym przez zainteresowaną służbę metrologiczną.

2.2. Przyrządy legalizowane w dwóch (lub więcej) etapach powinny być legalizowane przez służbę metrologiczną właściwą dla danego terytorium.

2.2.1. Ostatni etap legalizacji jest obowiązkowo przeprowadzany w miejscu instalacji danego przyrządu.

2.2.2. Inne etapy legalizacji przeprowadzane są zgodnie z ppkt 2.1.

2.3. Jeżeli legalizacja ma miejsce poza siedzibą służby metrologicznej dokonującej legalizacji, wówczas służba ta może zażądać od zgłaszającego przyrząd do legalizacji:

— przekazania do jej dyspozycji wzorców, odpowiednich środków materiałowych oraz pomocniczego personelu w celu dokonania legalizacji,

— dostarczenia kopii świadectwa zatwierdzenia wzoru WE.

3. Znaki legalizacji pierwotnej WE

3.1. Opis znaków legalizacji pierwotnej WE

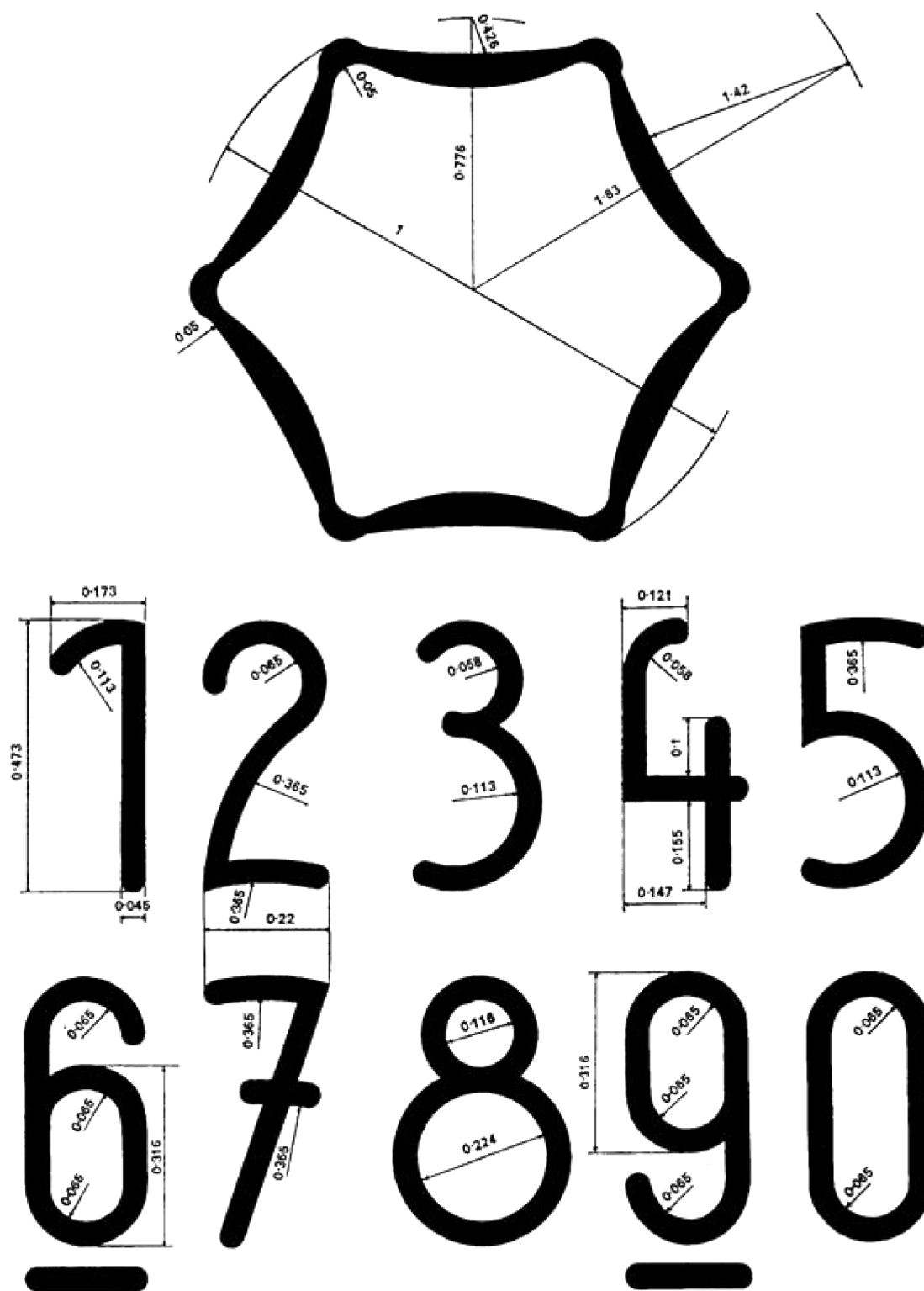
3.1.1. W zależności od przepisów odrębnych dyrektyw znaki legalizacji pierwotnej, nakładane zgodnie z ppkt 3.3, są następujące:

3.1.1.1. znak legalizacji końcowej WE składa się z dwóch pieczęci:

a) pierwsza składa się z małej litery „e” zawierającej:

— w części wyższej, wielka litera wyróżniająca (wielkie litery wyróżniające) państwo członkowskie, w którym ma miejsce legalizacja pierwotna (B w przypadku Belgii BG w przypadku Bułgarii CZ w przypadku Republiki Czeskiej DK w przypadku Danii, D w przypadku Niemiec, EST w przypadku Estonii, IRL w przypadku Irlandii, EL w przypadku Grecji, E w przypadku Hiszpanii, F w przypadku Francji, I w przypadku Włoch, CY w przypadku Cypru, LV w przypadku Łotwy, LT w przypadku Litwy, L w przypadku Luksemburga, H w przypadku Węgier, M w przypadku Malty, NL w przypadku Niderlandów, A w przypadku Austrii, PL w przypadku Polski, P w przypadku Portugalii, RO w przypadku Rumunii, SI w przypadku Słowenii, SK w przypadku Słowacji, FI w przypadku Finlandii, S w przypadku Szwecji, UK w przypadku Wielkiej Brytanii) oraz, jeśli jest taka potrzeba, jedna lub dwie cyfry precyzujące podział terytorialny lub funkcjonalny;

ZAŁĄCZNIK III

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian

(określone w art. 20)

Dyrektywa Rady 71/316/EWG

(Dz.U. L 202 z 6.9.1971, s. 1)

Akt Przystąpienia z 1972 r. załącznik I pkt X.12

(Dz.U. L 73 z 27.3.1972, s. 118)

Dyrektywa Rady 72/427/EWG

(Dz.U. L 291 z 28.12.1972, s. 156)

Akt Przystąpienia z 1979 r. załącznik I pkt X.A

(Dz.U. L 291 z 19.11.1979, s. 108)

Dyrektywa Rady 83/575/EWG

(Dz.U. L 332 z 28.11.1983, s. 43)

Akt Przystąpienia z 1985 r. załącznik I pkt IX.A.7.

(Dz.U. L 302 z 15.11.1985, s. 212)

Dyrektywa Rady 87/354/EWG

(Dz.U. L 192 z 11.7.1987, s. 43)

Jedynie w odniesieniu do przepisów dyrektywy
71/316/EWG w art. 1 oraz załączniku pkt 4

Dyrektywa Rady 87/355/EWG

(Dz.U. L 192 z 11.7.1987, s. 46)

Dyrektywa Rady 88/665/EWG

(Dz.U. L 382 z 31.12.1988, s. 42)

Wyłącznie art. 1 pkt 1

Akt Przystąpienia z 1994 r. załącznik I pkt XI. C.VII.1

(Dz.U. C 241 z 29.8.1994, s. 211)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 807/2003

(Dz.U. L 122 z 16.5.2003, s. 36)

Wyłącznie załącznik III pkt 5

Akt Przystąpienia z 2003 r. załącznik II pkt I.D.1

(Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 64)

Dyrektywa Rady 2006/96/WE

(Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 81)

Jedynie w odniesieniu do przepisów dyrektywy
71/316/EWG w art. 1 i załączniku pkt B.1

Dyrektywa Komisji 2007/13/WE

(Dz.U. L 73 z 13.3.2007, s. 10)

CZĘŚĆ B

Lista terminów przeniesienia do prawa krajowego

(określonych w art. 20)

Dyrektywy	Termin przeniesienia
71/316/EWG	30 stycznia 1973 r.
83/575/EWG	1 stycznia 1985 r.
87/354/EWG	31 grudnia 1987 r.
87/355/EWG	31 grudnia 1987 r.
2006/96/WE	1 stycznia 2007 r.
2007/13/WE	9 marca 2008 r.

ZAŁĄCZNIK IV
TABELA KORELACJI

Dyrektywa 71/316/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1 ust. 1 lit. a)	Artykuł 1 ust. 1 lit. a) i art. 1 ust. 2
Artykuł 1 ust. 1 lit. b)	Artykuł 1 ust. 1 lit. b)
Artykuł 1 ust. 1 lit. c)	Artykuł 1 ust. 1 lit. c)
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 1 ust. 3
Artykuł 1 ust. 3	Artykuł 1 ust. 4
Artykuł 1 ust. 4 akapit pierwszy	Artykuł 1 ust. 5
Artykuł 1 ust. 4 akapit drugi	Artykuł 1 ust. 6
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 2 ust. 2
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 2 ust. 3
Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 2 ust. 4
Artykuł 2 ust. 4	Artykuł 2 ust. 5
Artykuł 2 ust. 5	Artykuł 2 ust. 1
Artykuł 3 zdanie wstępne	Artykuł 3 zdanie wstępne
Artykuł 3 tiret pierwsze	Artykuł 3 lit. a)
Artykuł 3 tiret drugie	Artykuł 3 lit. b)
Artykuł 4 zdanie pierwsze	Artykuł 4 akapit pierwszy i drugi
Artykuł 4 zdanie drugie	Artykuł 4 akapit trzeci
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 5 ust. 1
Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy
Artykuł 5 ust. 2 akapit drugi zdanie wstępne	Artykuł 5 ust. 2 akapit drugi zdanie wstępne
Artykuł 5 ust. 2 akapit drugi tiret pierwsze	Artykuł 5 ust. 2 akapit drugi lit. a)
Artykuł 5 ust. 2 akapit drugi tiret drugie	Artykuł 5 ust. 2 akapit drugi lit. b)
Artykuł 5 ust. 2 akapit drugi tiret trzecie	Artykuł 5 ust. 2 akapit drugi lit. c)
Artykuł 5 ust. 2 akapit drugi tiret czwarte	Artykuł 5 ust. 2 akapit drugi lit. d)
Artykuł 5 ust. 2 akapit trzeci zdanie wstępne	Artykuł 5 ust. 2 akapit trzeci zdanie wstępne
Artykuł 5 ust. 2 akapit trzeci tiret pierwsze	Artykuł 5 ust. 2 akapit trzeci litera a)
Artykuł 5 ust. 2 akapit trzeci tiret drugie	Artykuł 5 ust. 2 akapit trzeci litera b)
Artykuł 5 ust. 2 akapit czwarty	Artykuł 5 ust. 2 akapit czwarty
Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 5 ust. 3
Artykuł 6	Artykuł 6
Artykuł 7 ust. 1, 2 i 3	Artykuł 7 ust. 1, 2 i 3
Artykuł 7 ust. 4 zdanie pierwsze	Artykuł 7 ust. 4 akapit pierwszy
Artykuł 7 ust. 4 zdanie drugie	Artykuł 7 ust. 4 akapit drugi
Artykuł 7 ust. 4 zdanie trzecie	Artykuł 7 ust. 4 akapit trzeci
Artykuł 7 ust. 5	Artykuł 7 ust. 5
Artykuł 8 ust. 1 lit. a)	Artykuł 8 ust. 1

Dyrektywa 71/316/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 8 ust. 1 lit. b)	Artykuł 8 ust. 2
Artykuł 8 ust. 2	Artykuł 8 ust. 3
Artykuł 8 ust. 3	Artykuł 8 ust. 4
Artykuł 9 ust. 1	Artykuł 9 ust. 1
Artykuł 9 ust. 2 zdanie wstępne	Artykuł 9 ust. 2 zdanie wstępne
Artykuł 9 ust. 2 tiret pierwsze	Artykuł 9 ust. 2 lit. a)
Artykuł 9 ust. 2 tiret drugie	Artykuł 9 ust. 2 lit. b)
Artykuł 9 ust. 2 tiret trzecie	Artykuł 9 ust. 2 lit. c)
Artykuł 9 ust. 2 tiret czwarte	Artykuł 9 ust. 2 lit. d)
Artykuły 10 i 11	Artykuły 10 i 11
Artykuły 12, 13 i 14	Artykuły 12, 13 i 14
Artykuł 15	Artykuł 15
Artykuł 16 zdanie pierwsze	Artykuł 16 akapit pierwszy
Artykuł 16 zdanie drugie	Artykuł 16 akapit drugi
Artykuł 17	—
Artykuł 18 ust. 1	Artykuł 17 ust. 2
Artykuł 18 ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 17 ust. 2
Artykuł 18 ust. 2 akapit drugi	—
Artykuł 18 ust. 3	—
Artykuł 19	Artykuł 18
Artykuł 20 ust. 1	—
Artykuł 20 ust. 2	Artykuł 19
—	Artykuł 20 i 21
Artykuł 21	Artykuł 22
Załącznik I	Załącznik I
Punkty 1 i 1.1	Punkty 1 i 1.1
Punkt 1.2 zdanie wstępne	Punkt 1.2 zdanie wstępne
Punkt 1.2 tiret pierwsze	Punkt 1.2 lit. a)
Punkt 1.2 tiret drugie	Punkt 1.2 lit. b)
Punkt 1.2 tiret trzecie	Punkt 1.2 lit. c)
Punkt 1.2 tiret czwarte	Punkt 1.2 lit. d)
Punkt 1.2 tiret piąte	Punkt 1.2 lit. e)
Punkt 1.3	Punkt 1.3
Punkt 1.3.1 zdanie wstępne	Punkt 1.3.1 zdanie wstępne
Punkt 1.3.1 tiret pierwsze	Punkt 1.3.1 lit. a)
Punkt 1.3.1 tiret drugie	Punkt 1.3.1 lit. b)
Punkt 1.3.1 tiret trzecie	Punkt 1.3.1 lit. c)
Punkt 1.3.1 tiret czwarte	Punkt 1.3.1 lit. d)

Dyrektywa 71/316/EWG	Niniejsza dyrektywa
Punkt 1.3.2–5	Punkt 1.3.2–5
Punkt 5.2	Punkt 5.1
Punkt 5.3	Punkt 5.2
Punkt 5.4	Punkt 5.3
Punkt 6–6.4	Punkt 6–6.4
Załącznik II	Załącznik II
—	Załącznik III
—	Załącznik IV

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 20 kwietnia 2009 r.

określająca stanowisko Wspólnoty wobec decyzji podmiotów zarządzających na mocy Umowy między Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Wspólnotą w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, dotyczącej przeglądu specyfikacji urządzeń do przetwarzania obrazu zawartych w części VII załącznika C do umowy

(2009/347/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 2006/1005/WE z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą zawarcia Umowy między Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Wspólnotą Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa stanowi, że Komisja Europejska wspólnie z Agencją Ochrony Środowiska Stanów Zjednoczonych (EPA) opracowuje poziom II specyfikacji dotyczących urządzeń do przetwarzania obrazu, tym samym zmieniając załącznik C do umowy.
- (2) Komisja ustali stanowisko Wspólnoty w odniesieniu do zmiany specyfikacji.
- (3) Środki określone w niniejszej decyzji uwzględniają opinię wyrażoną przez Biuro Wspólnoty Europejskiej ds. Energy Star, o którym mowa w art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie wspólnotowego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych ⁽²⁾.

- (4) Specyfikacje urządzeń do przetwarzania obrazu zawarte w części VII załącznika C powinny zostać uchylone i zastąpione specyfikacjami załączonymi do niniejszej decyzji z dniem 1 lipca 2009 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Stanowisko, które zostanie przyjęte przez Wspólnotę Europejską wobec decyzji podmiotów zarządzających na mocy Umowy między Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Wspólnotą Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, dotyczącej przeglądu specyfikacji urządzeń do przetwarzania obrazu zawartych w części VII załącznika C do umowy, opiera się na załączonym projekcie decyzji.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 kwietnia 2009 r.

W imieniu Komisji
Andris PIEBALGS
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 24.

⁽²⁾ Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

PROJEKT DECYZJI

z dnia [...] r.

podmiotów zarządzających na mocy Umowy między Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Wspólnotą Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, dotycząca przeglądu specyfikacji urządzeń do przetwarzania obrazu zawartych w części VII załącznika C do umowy

PODMIOTY ZARZĄDZAJĄCE,

uwzględniając Umowę między Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Wspólnotą Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, w szczególności jej art. XII,

mając na uwadze, że pierwszy poziom specyfikacji urządzeń do przetwarzania obrazu zawartych w części VII załącznika C, obowiązujący od dnia 1 kwietnia 2007 r., należy uchylić i zastąpić drugim poziomem specyfikacji,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Z dniem 1 lipca 2009 r. uchyła się specyfikacje urządzeń do przetwarzania obrazu zawarte w części VII załącznika C do umowy i zastępuje się je specyfikacjami zawartymi w załączniku do niniejszej decyzji.

Niniejszą decyzję sporządzoną w dwóch egzemplarzach podpisują współprzewodniczący. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lipca 2009 r.

Podpisano w Waszyngtonie, DC dnia [...] r.

[...]

W imieniu Agencji Ochrony Środowiska Stanów
Zjednoczonych

Podpisano w Brukseli dnia [...] r.

[...]

W imieniu Wspólnoty Europejskiej

ZAŁĄCZNIK

Część VII załącznika C do umowy

VII. Specyfikacje urządzeń do przetwarzania obrazu

Poniższe specyfikacje urządzeń do przetwarzania obrazu obowiązują od dnia 1 lipca 2009 r. 1 lipca 2009 r..

A. Definicje

Produkty

1. Kopiarka – dostępny na rynku produkt do przetwarzania obrazu, którego jedyną funkcją jest wytwarzanie kopii w formacie nieelektronicznym z graficznych oryginałów w formacie nieelektronicznym. Jednostka musi być zdolna do zasilania z gniazdka ściennego albo ze złącza teleinformatycznego lub sieciowego. Niniejsza definicja dotyczy produktów wprowadzanych do obrotu jako kopiarki lub kopiarki cyfrowe nadające się do modernizacji.
2. Powielacz cyfrowy – dostępny na rynku produkt do przetwarzania obrazu, sprzedawany na rynku jako w pełni zautomatyzowany system powielający, wykorzystujący powielanie matrycowe z funkcją cyfrowej reprodukcji obrazu. Jednostka musi być zdolna do zasilania z gniazdka ściennego albo ze złącza teleinformatycznego lub sieciowego. Niniejsza definicja dotyczy produktów wprowadzanych do obrotu jako powielacze cyfrowe.
3. Faks – dostępny na rynku produkt do przetwarzania obrazu, którego podstawową funkcją jest skanowanie oryginału w formacie nieelektronicznym w celu dokonania transmisji elektronicznej do odległych jednostek i odbieranie podobnych transmisji elektronicznych w celu wytworzenia wydruku. Transmisja elektroniczna odbywa się przede wszystkim w publicznej sieci telefonicznej, ale może także odbywać się przez sieć komputerową lub Internet. Produkt może mieć także funkcję wytwarzania duplikatów wydruku. Jednostka musi być zdolna do zasilania z gniazdka ściennego albo ze złącza teleinformatycznego lub sieciowego. Niniejsza definicja dotyczy produktów wprowadzanych do obrotu jako fakсы.
4. Urządzenie do nadawania listów – dostępny na rynku produkt do przetwarzania obrazu, który służy do drukowania opłaty pocztowej na przesyłkach pocztowych. Jednostka musi być zdolna do zasilania z gniazdka ściennego albo ze złącza teleinformatycznego lub sieciowego. Niniejsza definicja dotyczy produktów wprowadzanych do obrotu jako urządzenia do nadawania listów.
5. Urządzenie wielofunkcyjne – dostępny na rynku produkt do przetwarzania obrazu, stanowiący fizycznie zintegrowane urządzenie lub połączenie funkcjonalnie zintegrowanych komponentów, które wykonują jedną lub więcej z podstawowych funkcji kopiowania, drukowania, skanowania lub faksowania. Funkcję kopiowania, o której mowa w niniejszej definicji, należy odróżnić od kopiowania pojedynczych kartek oferowanego jako funkcja dodatkowa faksów. Jednostka musi być zdolna do zasilania z gniazdka ściennego albo ze złącza teleinformatycznego lub sieciowego. Niniejsza definicja dotyczy produktów wprowadzanych do obrotu jako urządzenia wielofunkcyjne lub produkty wielofunkcyjne.

Uwaga: Jeżeli urządzenie wielofunkcyjne nie jest pojedynczym zintegrowanym urządzeniem, ale zespołem funkcjonalnie zintegrowanych komponentów, wówczas producent musi zaświadczyć, że po prawidłowym zainstalowaniu u odbiorcy suma zużycia energii lub mocy przez wszystkie komponenty urządzenia wielofunkcyjnego składające się na jednostkę podstawową będzie odpowiadać wartościom podanym w sekcji C, kwalifikującym urządzenie wielofunkcyjne do oznaczenia ENERGY STAR.

6. Drukarka – dostępny na rynku produkt do przetwarzania obrazu, który służy jako urządzenie do wytwarzania wydruków w formacie nieelektronicznym oraz może odbierać informacje od komputerów używanych przez pojedynczych użytkowników lub połączonych w sieć albo od innych urządzeń (np. cyfrowych aparatów fotograficznych). Jednostka musi być zdolna do zasilania z gniazdka ściennego albo ze złącza teleinformatycznego lub sieciowego. Niniejsza definicja dotyczy produktów wprowadzanych do obrotu jako drukarki, w tym drukarek, które można zmodernizować u odbiorcy, aby uzyskać urządzenie wielofunkcyjne.
7. Skaner – dostępny na rynku produkt do przetwarzania obrazu, który funkcjonuje jako urządzenie elektrooptyczne do zamiany informacji na obrazy elektroniczne, które można przechowywać, edytować, przetwarzać lub przysyłać, głównie w środowisku komputerów osobistych. Jednostka musi być zdolna do zasilania z gniazdka ściennego albo ze złącza teleinformatycznego lub sieciowego. Niniejsza definicja dotyczy produktów wprowadzanych do obrotu jako skanery.

Technologie nanoszenia obrazu

8. Bezpośredni druk termiczny – technologia nanoszenia obrazu polegająca na przenoszeniu obrazu poprzez wypalanie punktów na nośniku pokrytym odpowiednią warstwą podczas przesuwania się nośnika pod termiczną głowicą drukującą. W produktach wykorzystujących technologię bezpośredniego druku termicznego nie stosuje się taśm barwiących.
9. Termosublimacja – technologia nanoszenia obrazu polegająca na nanoszeniu obrazu poprzez osadzanie (sublimację) barwnika na nośniku, sterowane ilością energii dostarczanej przez element grzejny.

10. Elektrofotografia – technologia nanoszenia obrazu polegająca na naświetlaniu fotoprzewodnika według wzoru odpowiadającego żadanemu obrazowi na wydruku z wykorzystaniem źródła światła, wywoływaniu obrazu za pomocą cząstek tonera z wykorzystaniem ukrytego obrazu na fotoprzewodniku w celu określenia obecności lub braku tonera w danym miejscu, nanoszeniu tonera na nośnik ostatecznej kopii nieelektronicznej oraz zabezpieczeniu obrazu w celu jego utrwalenia na wykonanej kopii. Wyróżnia się elektrofotografię laserową, LED i LCD. Elektrofotografia kolorowa różni się tym od elektrofotografii czarno-białej, że w danym produkcie dostępne są co najmniej trzy różne kolory tonera. Dwa rodzaje kolorowej elektrofotografii definiuje się następująco:
11. Kolorowa elektrofotografia równoległa – technologia nanoszenia obrazu wykorzystująca wiele źródeł światła i wiele fotoprzewodników w celu osiągnięcia maksymalnej szybkości wytwarzania kopii.
12. Kolorowa elektrofotografia szeregową – technologia nanoszenia obrazu polegająca na szeregowym wykorzystaniu fotoprzewodnika oraz jednego lub wielu źródeł światła w celu uzyskania wydruku wielokolorowego.
13. Druk uderzeniowy – technologia nanoszenia obrazu polegająca na tworzeniu żadanego obrazu na kopii poprzez nanoszenie barwnika z taśmy barwiącej na nośnik w procesie uderzania. Istnieją dwa rodzaje technologii druku uderzeniowego: igłowa i czcionkowa.
14. Druk atramentowo-rozpuszczalnikowy – technologia nanoszenia obrazu polegająca na tworzeniu obrazu poprzez nakładanie barwnika małymi porcjami bezpośrednio na nośnik druku poprzez matrycę. Kolorowy druk atramentowo-rozpuszczalnikowy tym różni się od monochromatycznego druku atramentowo-rozpuszczalnikowego, że w danym produkcie jednocześnie dostępny jest więcej niż jeden barwnik. Typowe rodzaje druku atramentowo-rozpuszczalnikowego to druk atramentowo-rozpuszczalnikowy piezoelektryczny, druk atramentowo-rozpuszczalnikowy termosublimacyjny i druk atramentowo-rozpuszczalnikowy termiczny.
15. Druk atramentowo-rozpuszczalnikowy o wysokiej wydajności – technologia nanoszenia obrazu z wykorzystaniem druku atramentowo-rozpuszczalnikowego polegająca zazwyczaj na zastosowaniu elektrofotograficznej technologii nanoszenia. Druk atramentowo-rozpuszczalnikowy o wysokiej wydajności różni się od konwencjonalnego druku atramentowo-rozpuszczalnikowego tym, że stosuje układ dysz drukujących na całej szerokości strony i/lub umożliwia suszenie atramentu na nośniku za pomocą dodatkowych mechanizmów ogrzewania nośnika.
16. Druk atramentowo-pigmentowy – technologia nanoszenia obrazu wykorzystująca atrament, którego stan skupienia jest stały w temperaturze pokojowej i ciekły po podgrzaniu do temperatury nanoszenia. Nanoszenie na nośnik może być bezpośrednie, ale najczęściej odbywa się przez pośredni bęben lub pasek, skąd atrament jest przenoszony na nośnik.
17. Matryca – technologia nanoszenia polegająca na nanoszeniu obrazów na nośnik druku z matrycy zamocowanej wokół pokrytego tuszem bębna.
18. Transfer termiczny – technologia nanoszenia polegająca na tworzeniu żadanego obrazu na wydruku poprzez nanoszenie małych kropli stałego barwnika (zazwyczaj kolorowego wosku) w stanie rozpuszczonym/plynnym bezpośrednio na nośnik druku, z wykorzystaniem matrycy. Technologia transferu termicznego różni się tym od druku atramentowo-rozpuszczalnikowego, że atrament w temperaturze pokojowej ma stan skupienia stały i zamienia się w ciecz pod wpływem ciepła.

Tryby działania, czynności i stany poboru mocy

19. Aktywny – stan poboru mocy, w którym produkt jest podłączony do źródła zasilania i aktywnie wytwarza kopie, a także wykonuje inne ze swoich podstawowych funkcji.
20. Automatyczne duplikowanie – zdolność kopiarki, faksu, urządzenia wielofunkcyjnego lub drukarki do automatycznego umieszczania obrazów po obydwu stronach kartki z wydrukiem, bez etapu pośredniego w postaci manualnej obsługi wydruku. Przykłady pracy w tym trybie to kopiowanie jednostronnego oryginału na dwustronnych kopiach i dwustronnego oryginału na dwustronnych kopiach. Uważa się, że produkt ma tryb automatycznego duplikowania, tylko jeżeli model wyposażony jest we wszystkie akcesoria potrzebne do spełnienia powyższych warunków.
21. Czas domyślny opóźnienia – czas ustalony przez producenta przed dostarczeniem urządzenia, po którym produkt przechodzi w tryb niskiego poboru mocy (np. tryb uśpienia, wyłączenia) po zakończeniu wykonywania swojej podstawowej funkcji.
22. Wyłączony – stan poboru mocy, w który produkt wchodzi po manualnym lub automatycznym wyłączeniu, ale nadal jest podłączony do sieci elektrycznej i wtyczka znajduje się w gniazdku. Urządzenie wychodzi z tego trybu pod wpływem impulsu z zewnątrz, takiego jak manualne przełączenie wyłącznika albo impuls czasomierza nakazujący przejście urządzenia w tryb gotowości. Jeżeli stan ten jest następstwem manualnej interwencji użytkownika, często określa się go jako „manualne wyłączenie”, natomiast jeżeli wynika on z automatycznego lub zaprogramowanego impulsu (np. opóźnienia czasowego lub zegara) określa się go jako „automatyczne wyłączenie”.
23. Gotowość – stan, w którym produkt nie wytwarza kopii, osiągnął warunki działania, nie przeszedł jeszcze w tryb niskiego poboru mocy i może wejść w tryb aktywności z minimalnym opóźnieniem. W trybie tym mogą działać wszystkie funkcje produktu, a produkt musi być w stanie powrócić do trybu aktywności poprzez reakcję na każdy potencjalny impuls, na jaki został on zaprojektowany. Potencjalnymi impulsami mogą być na przykład impulsy elektryczne (np. impuls z sieci, połączenie faksowe lub sygnał z pilota zdalnego sterowania) oraz bezpośrednie interwencje fizyczne (np. aktywacja fizycznego przełącznika lub przycisku).

24. **Uśpienie** – stan obniżonego poboru mocy, w jaki produkt wchodzi automatycznie po okresie bezczynności. Oprócz automatycznego wejścia w tryb uśpienia produkt może także wejść w ten tryb 1) o ustawionej przez użytkownika godzinie; 2) natychmiast, w reakcji na manualne działanie użytkownika, bez faktycznego wyłączenia urządzenia; albo 3) w wyniku innej automatycznie stworzonej sytuacji, która jest związana z zachowaniem użytkownika. W trybie tym mogą działać wszystkie funkcje produktu, a produkt musi być w stanie powrócić do trybu aktywności poprzez reakcję na każdy potencjalny impuls, na jaki został on zaprojektowany; dopuszcza się jednakże pewne opóźnienie. Potencjalnymi impulsami mogą być na przykład zewnętrzne impulsy elektryczne (np. impuls z sieci, połączenie faksowe lub sygnał z pilota zdalnego sterowania) oraz bezpośrednie interwencje fizyczne (np. aktywacja fizycznego przełącznika lub przycisku). W trybie uśpienia produkt musi utrzymywać łączność z siecią, „budząc się” tylko w razie potrzeby.

Uwaga: Zgłaszając dane i kwalifikowane produkty, które mogą przechodzić w tryb uśpienia na różne sposoby, partnerzy powinni powołać się na poziom uśpienia, który może być uzyskany automatycznie. Jeżeli produkt może automatycznie przechodzić na wiele kolejnych poziomów trybu uśpienia, to producent decyduje, który z tych poziomów zostanie wykorzystany jako podstawa kwalifikacji; niemniej jednak podany domyślny czas opóźnienia musi odpowiadać wykorzystanemu poziomowi.

25. **Czuwanie** – tryb o najniższym poziomie poboru mocy, który nie może zostać wyłączony (zmieniony) przez użytkownika i który może trwać przez nieograniczony czas, jeżeli produkt jest podłączony do źródła prądu elektrycznego i użytkowany zgodnie z instrukcjami producenta. ⁽¹⁾Tryb czuwania jest trybem o najniższym poziomie poboru mocy produktu.

Uwaga: W przypadku urządzeń do przetwarzania obrazu, o których mowa w niniejszych specyfikacjach, poziom poboru mocy w trybie czuwania, lub tryb najniższego poboru mocy, występuje zwykle w trybie wyłączenia, ale może pojawić się w trybie gotowości lub uśpienia. Produkt nie może wyjść z trybu czuwania i obniżyć poboru mocy, o ile nie został on fizycznie odłączony od źródła energii elektrycznej w wyniku czynności manualnej.

Rozmiary formatów produktów

26. **Wielkoformatowe** – do produktów sklasyfikowanych jako wielkoformatowe zalicza się produkty dostosowane do nośników o formacie A2 i większym, w tym zaprojektowane do nośników ciągłych o szerokości 406 mm lub większej. Produkty wielkoformatowe mogą także umożliwiać druk na nośnikach standardowych i małoformatowych.
27. **Małoformatowe** – do produktów sklasyfikowanych jako małoformatowe zalicza się produkty dostosowane do nośników o formacie mniejszym niż formaty zdefiniowane jako standardowe (np. A6, 4 × 6 cali, mikrofilm), w tym zaprojektowane do nośników ciągłych o szerokości mniejszej niż 210 mm.
28. **Standardowe** – do produktów sklasyfikowanych jako produkty formatu standardowego zalicza się produkty dostosowane do nośników o standardowym formacie (np. Letter, Legal, Ledger, A3, A4 i B4), w tym zaprojektowane do nośników ciągłych o szerokości od 210 do 406 mm. Produkty formatu standardowego mogą także umożliwiać druk na nośnikach małoformatowych.

Określenia dodatkowe

29. **Akcesorium** – opcjonalny element wyposażenia peryferyjnego, który nie jest konieczny do działania jednostki podstawowej, ale może być dołączony przed dostawą lub po dostawie urządzenia w celu podniesienia jego funkcjonalności. Akcesoria mogą być sprzedawane oddzielnie, pod własnym numerem modelu, lub łącznie z jednostką podstawową, jako część pakietu lub konfiguracji.
30. **Produkt podstawowy** – produkt podstawowy to standardowy model dostarczany przez producenta. Jeżeli modele produktów są oferowane w różnych konfiguracjach, produkt podstawowy jest najbardziej podstawową konfiguracją modelu, która ma minimalną liczbę dodatków funkcjonalnych. Komponenty funkcjonalne lub akcesoria oferowane jako opcjonalne, a nie standardowe, nie są uważane za części produktu podstawowego.
31. **Format ciągły** – do produktów sklasyfikowanych jako format ciągły zalicza się produkty, które nie wykorzystują nośnika w postaci ciętych arkuszy i są przeznaczone do podstawowych zastosowań przemysłowych, takich jak drukowanie kodów paskowych, etykiet, przepisów, listów przewozowych, faktur, biletów lotniczych lub metek.
32. **Interfejs cyfrowy** – funkcjonalnie zintegrowany serwer, który jest hostem dla innych komputerów i aplikacji i działa jako interfejs z urządzeniami do przetwarzania obrazu. Interfejs cyfrowy zapewnia większą funkcjonalność produktu do przetwarzania obrazu. Interfejs cyfrowy definiuje się jako:

Interfejs cyfrowy typu 1: Interfejs cyfrowy pobierający prąd stały z własnego źródła zasilania prądu zmiennego (wewnętrznego lub zewnętrznego), innego niż źródło zasilania urządzenia do przetwarzania obrazu. Interfejs cyfrowy może pobierać prąd zmienny bezpośrednio z gniazdka ściennego lub ze źródła prądu zmiennego związanego z wewnętrznym źródłem zasilania produktu do przetwarzania obrazu.

Interfejs cyfrowy typu 2: Interfejs cyfrowy pobierający prąd stały z tego samego źródła zasilania co urządzenie do przetwarzania obrazu, z którym interfejs współdziała. Interfejs cyfrowy typu 2 musi posiadać płytę lub zespół z oddzielnym procesorem zdolnym do inicjowania aktywności przez sieć, który może zostać fizycznie usunięty, odizolowany lub wyłączony poprzez zastosowanie powszechnej praktyki inżynierskiej, aby umożliwić dokonanie pomiaru poboru mocy.

⁽¹⁾ Norma IEC 62301 – Urządzenia elektryczne do użytku w gospodarstwach domowych – Pomiar poboru mocy w stanie czuwania (2005).

Interfejs cyfrowy oferuje co najmniej trzy z następujących zaawansowanych funkcji:

- a) łączność z siecią w różnych środowiskach;
- b) funkcję skrzynki pocztowej;
- c) zarządzanie kolejką zadań;
- d) zarządzanie maszynami (np. wyprowadzanie urządzeń do przetwarzania obrazu ze stanu obniżonego poboru mocy);
- e) zaawansowany graficzny interfejs użytkownika;
- f) możliwość nawiązywania łączności z innymi serwerami pełniącymi rolę hostów i komputerami będącymi klientami (np. skanowanie do poczty elektronicznej, przesyłanie żądań wykonania zadań do odległych skrzynek pocztowych); lub
- g) możliwość dalszej obróbki stron (np. ponowne formatowanie stron przed drukowaniem).

33. Dodatek funkcjonalny – dodatek funkcjonalny to standardowa funkcja produktu, która podnosi funkcjonalność podstawowego mechanizmu nanoszenia obrazu zastosowanego w urządzeniu do przetwarzania obrazu. W części niniejszych specyfikacji dotyczącej trybów operacyjnych podano dodatkowe limity mocy dla niektórych dodatków funkcjonalnych. Dodatkami funkcjonalnymi mogą być na przykład bezprzewodowe interfejsy i funkcje skanowania.

34. Podejście wg trybów operacyjnych – metoda testowania i porównywania parametrów energetycznych urządzeń do przetwarzania obrazu koncentrująca się na zużyciu energii przez produkt w różnych trybach niskiego poboru mocy. Podstawowe kryteria wykorzystywane w podejściu według trybów operacyjnych to wartości poboru mocy w trybach niskiego poboru mocy mierzone w watach (W). Szczegółowe informacje znajdują w dokumencie „ENERGY STAR Qualified Imaging Equipment Operational Mode Test Procedure” (procedura testowania wg trybów operacyjnych) dostępnym na stronie internetowej www.energystar.gov/products.

35. Mechanizm nanoszenia obrazu – najbardziej podstawowy mechanizm produktu do przetwarzania obrazu, który steruje wytwarzaniem obrazu przez produkt. Bez dodatkowych komponentów funkcjonalnych mechanizm nanoszenia obrazu nie może pobierać danych o obrazie do przetwarzania i dlatego nie jest elementem funkcjonalnym. Mechanizm nanoszenia obrazu jest uzależniony od dodatków funkcjonalnych zdolnych do komunikacji i przetwarzania obrazu.

36. Model – urządzenie do przetwarzania obrazu sprzedawane lub wprowadzane do obrotu pod unikatowym numerem modelu lub nazwą handlową. Model może składać się z jednostki podstawowej lub jednostki podstawowej z akcesoriami.

37. Szybkość produktu – zasadniczo, dla produktów o formacie standardowym, pojedyncza kartka A4 lub 8,5 × 11 cali drukowana/kopiuwana/skanowana jednostronnie w ciągu minuty odpowiada jednemu obrazowi na minutę (image-per-minute; ipm). Jeżeli maksymalna deklarowana szybkość różni się przy wytwarzaniu obrazu na papierze formatu A4 i 8,5 × 11 cali, należy posługiwać się wyższą z tych wartości.

— Dla urządzeń do nadawania listów jedna przesyłka pocztowa przetwarzana w ciągu minuty odpowiada szybkości jednej przesyłki na minutę (mail-piece-per-minute; mppm).

— Dla produktów małoformatowych pojedyncza kartka A6 lub 4 × 6 cali drukowana/kopiuwana/skanowana jednostronnie na minutę odpowiada 0,25 ipm.

— Dla produktów wielkoformatowych pojedyncza kartka A2 odpowiada 4 ipm, a pojedyncza kartka A0 odpowiada 16 ipm.

— Dla produktów formatu ciągłego sklasyfikowanych jako małoformatowe, wielkoformatowe lub o standardowym formacie szybkość drukowania oblicza się na podstawie maksymalnej deklarowanej szybkości nanoszenia obrazu w metrach na minutę, zgodnie z poniższym wzorem:

$$X \text{ ipm} = 16 \times [\text{maksymalna szerokość nośnika (metry)} \times \text{maksymalna szybkość nanoszenia obrazu (metry bieżące/minuta)}]$$

We wszystkich przypadkach szybkość przeliczoną na ipm należy zaokrąglić do najbliższej wartości całkowitej (np. 14,4 ipm należy zaokrąglić do 14,0 ipm, a 14,5 ipm należy zaokrąglić do 15 ipm).

Na potrzeby kwalifikacji producenci powinni zgłaszać szybkość produktu zgodnie z poniższymi priorytetami funkcji:

- szybkość drukowania, chyba że produkt nie może realizować funkcji drukowania – wówczas:
- szybkość kopiowania, chyba że produkt nie może realizować funkcji kopiowania – wówczas:
- szybkość skanowania.

38. Podejście wg typowego zużycia energii elektrycznej – metoda testowania i porównywania parametrów energetycznych urządzeń do przetwarzania obrazu koncentrująca się na pomiarze typowego zużycia energii elektrycznej przez produkt w czasie normalnego działania w reprezentatywnym przedziale czasu. Podstawowe kryteria wykorzystywane w podejściu według typowego zużycia energii elektrycznej dla urządzeń do przetwarzania obrazu to pomiar wartości typowego tygodniowego zużycia energii elektrycznej mierzonej w kilowatogodzinach (kWh). Szczegółowe informacje znajdują się w sekcji D.2, Procedura testowania według typowego zużycia energii elektrycznej.

B. Kwalifikacja produktów

Niniejsze specyfikacje ENERGY STAR obejmują urządzenia do przetwarzania obrazu stosowane w celach osobistych, urządzenia stosowane w przedsiębiorstwach i urządzenia komercyjne, ale nie obejmują produktów przemysłowych (np. produktów zasilanych bezpośrednio prądem trójfazowym). Jednostka musi być zdolna do zasilania z gniazdka ściennego albo ze złącza teleinformatycznego lub sieciowego, z wykorzystaniem zasilania o standardowym międzynarodowym napięciu znamionowym, zgodnie z wykazem w sekcji D.4. Aby zakwalifikować się do oznaczenia ENERGY STAR, urządzenie do przetwarzania obrazu musi być zdefiniowane w sekcji A i odpowiadać jednemu z opisów produktów podanych w tabeli 1 lub 2 poniżej.

Tabela 1

Kwalifikujące się produkty – podejście wg typowego zużycia energii elektrycznej (TEC)

Rodzaj produktu	Technologia nanoszenia obrazu	Rozmiar formatu	Odwzorowanie koloru	Tabela TEC
Kopiarki	Bezpośredni druk termiczny	Standardowy	Monochromatyczne	TEC 1
	Termosublimacyjna	Standardowy	Kolorowe	TEC 2
	Termosublimacyjna	Standardowy	Monochromatyczne	TEC 1
	Elektrofotograficzna	Standardowy	Monochromatyczne	TEC 1
	Elektrofotograficzna	Standardowy	Kolorowe	TEC 2
	Atramentowo-pigmentowa	Standardowy	Kolorowe	TEC 2
	Transfer termiczny	Standardowy	Kolorowe	TEC 2
	Transfer termiczny	Standardowy	Monochromatyczne	TEC 1
Powielacze cyfrowe	Matryca	Standardowy	Kolorowe	TEC 2
	Matryca	Standardowy	Monochromatyczne	TEC 1
Faksy	Bezpośredni druk termiczny	Standardowy	Monochromatyczne	TEC 1
	Termosublimacyjna	Standardowy	Monochromatyczne	TEC 1
	Elektrofotograficzna	Standardowy	Monochromatyczne	TEC 1
	Elektrofotograficzna	Standardowy	Monochromatyczne	TEC 1
	Atramentowo-pigmentowa	Standardowy	Kolorowe	TEC 2
	Transfer termiczny	Standardowy	Kolorowe	TEC 2
	Transfer termiczny	Standardowy	Monochromatyczne	TEC 1
Urządzenia wielofunkcyjne	Druk atramentowo-rozpuszczalnikowy o wysokiej wydajności	Standardowy	Monochromatyczne	TEC 3
	Druk atramentowo-rozpuszczalnikowy o wysokiej wydajności	Standardowy	Kolorowe	TEC 4
	Bezpośredni druk termiczny	Standardowy	Monochromatyczne	TEC 3
	Termosublimacyjna	Standardowy	Kolorowe	TEC 4
	Termosublimacyjna	Standardowy	Kolorowe	TEC 4
	Elektrofotograficzna	Standardowy	Monochromatyczne	TEC 3
	Elektrofotograficzna	Standardowy	Kolorowe	TEC 4
	Atramentowo-pigmentowa	Standardowy	Kolorowe	TEC 4
	Transfer termiczny	Standardowy	Kolorowe	TEC 4
	Transfer termiczny	Standardowy	Monochromatyczne	TEC 3

Rodzaj produktu	Technologia nanoszenia obrazu	Rozmiar formatu	Odwzorowanie koloru	Tabela TEC
Drukarki	Druk atramentowo-rozpuszczalnikowy o wysokiej wydajności	Standardowy	Monochromatyczne	TEC 1
	Druk atramentowo-rozpuszczalnikowy o wysokiej wydajności	Standardowy	Kolorowe	TEC 2
	Bezpośredni druk termiczny	Standardowy	Monochromatyczne	TEC 1
	Termosublimacyjna	Standardowy	Kolorowe	TEC 2
	Termosublimacyjna	Standardowy	Monochromatyczne	TEC 1
	Elektrofotograficzna	Standardowy	Monochromatyczne	TEC 1
	Elektrofotograficzna	Standardowy	Kolorowe	TEC 2
	Atramentowo-pigmentowa	Standardowy	Kolorowe	TEC 2
	Transfer termiczny	Standardowy	Kolorowe	TEC 2
	Transfer termiczny	Standardowy	Monochromatyczne	TEC 1

Tabela 2

Kwalifikujące się produkty – Podejście wg trybów operacyjnych (OM)

Rodzaj produktu	Technologia nanoszenia obrazu	Rozmiar formatu	Odwzorowanie koloru	Tabela OM
Kopiarki	Bezpośredni druk termiczny	Wielkoformatowy	Monochromatyczne	OM 1
	Termosublimacyjna	Wielkoformatowy	Kolorowe i monochromatyczne	OM 1
	Elektrofotograficzna	Wielkoformatowy	Kolorowe i monochromatyczne	OM 1
	Atramentowo-pigmentowa	Wielkoformatowy	Kolorowe	OM 1
	Transfer termiczny	Wielkoformatowy	Kolorowe i monochromatyczne	OM 1
Faksy	Atramentowo-rozpuszczalnikowa	Standardowy	Kolorowe i monochromatyczne	OM 2
Urządzenia do nadawania listów	Bezpośredni druk termiczny	Nie dotyczy	Monochromatyczne	OM 4
	Elektrofotograficzna	Nie dotyczy	Monochromatyczne	OM 4
	Atramentowo-rozpuszczalnikowa	Nie dotyczy	Monochromatyczne	OM 4
	Transfer termiczny	Nie dotyczy	Monochromatyczne	OM 4
Urządzenia wielofunkcyjne	Bezpośredni druk termiczny	Wielkoformatowy	Monochromatyczne	OM 1
	Termosublimacyjna	Wielkoformatowy	Kolorowe i monochromatyczne	OM 1
	Elektrofotograficzna	Wielkoformatowy	Kolorowe i monochromatyczne	OM 1
	Atramentowo-rozpuszczalnikowa	Standardowy	Kolorowe i monochromatyczne	OM 2
	Atramentowo-rozpuszczalnikowa	Wielkoformatowy	Kolorowe i monochromatyczne	OM 3
	Atramentowo-pigmentowa	Wielkoformatowy	Kolorowe	OM 1
	Transfer termiczny	Wielkoformatowy	Kolorowe i monochromatyczne	OM 1

Rodzaj produktu	Technologia nanoszenia obrazu	Rozmiar formatu	Odwzorowanie koloru	Tabela OM
Drukarki	Bezpośredni druk termiczny	Wielkoformatowy	Monochromatyczne	OM 8
	Bezpośredni druk termiczny	Małoformatowy	Monochromatyczne	OM 5
	Termosublimacyjna	Wielkoformatowy	Kolorowe i monochromatyczne	OM 8
	Termosublimacyjna	Małoformatowy	Kolorowe i monochromatyczne	OM 5
	Elektrofotograficzna	Wielkoformatowy	Kolorowe i monochromatyczne	OM 8
	Elektrofotograficzna	Małoformatowy	Kolorowe	OM 5
	Druk uderzeniowy	Wielkoformatowy	Kolorowe i monochromatyczne	OM 8
	Druk uderzeniowy	Małoformatowy	Kolorowe i monochromatyczne	OM 5
	Druk uderzeniowy	Standardowy	Kolorowe i monochromatyczne	OM 6
	Atramentowo-rozpuszczalnikowa	Wielkoformatowy	Kolorowe i monochromatyczne	OM 3
	Atramentowo-rozpuszczalnikowa	Małoformatowy	Kolorowe i monochromatyczne	OM 5
	Atramentowo-rozpuszczalnikowa	Standardowy	Kolorowe i monochromatyczne	OM 2
	Atramentowo-pigmentowa	Wielkoformatowy	Kolorowe	OM 8
	Atramentowo-pigmentowa	Małoformatowy	Kolorowe	OM 5
	Transfer termiczny	Wielkoformatowy	Kolorowe i monochromatyczne	OM 8
	Transfer termiczny	Małoformatowy	Kolorowe i monochromatyczne	OM 5
Skanery	Nie dotyczy	Wielkoformatowy, małoformatowy i standardowy	Nie dotyczy	OM 7

C. Specyfikacje energooszczędności kwalifikujących się produktów

Do oznaczenia ENERGY STAR kwalifikują się wyłącznie produkty wymienione powyżej w sekcji B, spełniające poniższe kryteria. Daty wejścia w życie podano w sekcji F.

Produkty sprzedawane z zewnętrznym zasilaniem: Aby zakwalifikować się do otrzymania oznaczenia ENERGY STAR na mocy niniejszych specyfikacji urządzeń do przetwarzania obrazu wersja 1.1, urządzenia do przetwarzania obrazu wyprodukowane w dniu 1 lipca 2009 r. lub później, korzystające z jednonapięciowego zewnętrznego zasilania AC/AC lub AC/DC muszą korzystać z zasilania oznaczonego ENERGY STAR albo zasilania spełniającego wymagania specyfikacji zewnętrznego zasilania ENERGY STAR wersja 2.0 przy testowaniu metodą ENERGY STAR. Specyfikację ENERGY STAR i metody testowania zewnętrznych jednonapięciowych źródeł zasilania AC/AC i AC/DC można znaleźć na stronie www.energystar.gov/products.

Produkty zaprojektowane do działania z interfejsem cyfrowym typu 1: Aby zakwalifikować się do otrzymania oznaczenia ENERGY STAR na mocy niniejszych specyfikacji urządzeń do przetwarzania obrazu wersja 1.1, urządzenie do przetwarzania obrazu wyprodukowane w dniu 1 lipca 2009 r. lub później, sprzedawane z interfejsem cyfrowym typu 1 musi stosować interfejs cyfrowy spełniający wymagania dotyczące energooszczędności źródła zasilania interfejsów cyfrowych dla urządzeń przetwarzania obrazu ENERGY STAR wymienione w sekcji C.3.

Produkty zaprojektowane do działania z interfejsem cyfrowym typu 2: Aby zakwalifikować urządzenie do przetwarzania obrazu sprzedawane z interfejsem cyfrowym typu 2 wyprodukowane w dniu 1 lipca 2009 r. lub później do otrzymania oznaczenia ENERGY STAR na mocy niniejszych specyfikacji urządzeń do przetwarzania obrazu wersja 1.1, producenci powinni odjąć zużycie energii interfejsu cyfrowego w trybie gotowości dla produktów, w przypadku których zastosowanie ma metoda typowego zużycia energii elektrycznej (TEC), lub nie wliczać tego zużycia w przypadku obliczania zużycia energii w trybie uśpienia i czuwania dla produktów, w przypadku których zastosowanie ma metoda trybów operacyjnych (OM). W sekcji C.1 znajdują się dalsze informacje dotyczące dostosowywania wartości TEC dla interfejsów cyfrowych w przypadku produktów, gdzie zastosowanie ma metoda TEC, zaś w sekcji C.2 zawarto dalsze informacje dotyczące wyłączenia interfejsów cyfrowych z trybów uśpienia i czuwania dla metody OM.

Zamiarem Agencji Ochrony Środowiska oraz Komisji Europejskiej jest nieuwzględnianie lub odejmowanie poboru mocy interfejsów cyfrowych (typu 1 lub 2) w obliczeniach energii TEC i mocy OM, jeżeli jest to możliwe.

Produkty sprzedawane z dodatkową bezprzewodową słuchawką: Do zakwalifikowania wymagane jest, aby faksy lub urządzenia wielofunkcyjne z funkcją faksowania wyprodukowane w dniu 1 lipca 2009 r. lub później, sprzedawane z dodatkowymi bezprzewodowymi słuchawkami były wyposażone w słuchawkę zakwalifikowaną do oznaczenia ENERGY STAR albo słuchawkę, która odpowiada specyfikacji produktów telefonicznych ENERGY STAR przy testowaniu metodą ENERGY STAR w dniu, w którym produkt do przetwarzania obrazu jest kwalifikowany do oznaczenia ENERGY STAR. Specyfikację ENERGY STAR i metody testowania produktów telefonicznych można znaleźć na stronie www.energystar.gov/products.

Działanie dwupleksowe: Kopiarki, urządzenia wielofunkcyjne i drukarki dostosowane do formatu standardowego, w których jako metodę nanoszenia obrazu stosuje się elektrofotografię, druk atramentowo-pigmentowy i druk atramentowo-rozpuszczalnikowy o wysokiej wydajności, których dotyczy podejście typowego zużycia energii elektrycznej opisane w sekcji C.1, muszą spełniać następujące wymagania dotyczące działania dwupleksowego, w oparciu o szybkość produktu w trybie monochromatycznym:

Kopiarki, urządzenia wielofunkcyjne i drukarki kolorowe	
Szybkość produktu w trybie monochromatycznym	Wymagania w zakresie działania dwupleksowego
≤ 19 ipm	Nie dotyczy.
20–39 ipm	Automatyczne dwupleksowanie musi być oferowane jako funkcja standardowa lub akcesorium opcjonalne w momencie zakupu.
≥ 40 ipm	Automatyczne dwupleksowanie jest wymagane jako funkcja standardowa w momencie zakupu.

Kopiarki, urządzenia wielofunkcyjne i drukarki monochromatyczne	
Szybkość produktu w trybie monochromatycznym	Wymagania w zakresie działania dwupleksowego
≤ 24 ipm	Nie dotyczy.
25–44 ipm	Automatyczne dwupleksowanie musi być oferowane jako funkcja standardowa lub akcesorium opcjonalne w momencie zakupu.
≥ 45 ipm	Automatyczne dwupleksowanie jest wymagane jako funkcja standardowa w momencie zakupu.

1. Kryteria kwalifikujące do oznaczenia ENERGY STAR – Typowe zużycie energii elektrycznej (TEC)

Do zakwalifikowania do oznaczenia ENERGY STAR wymagane jest, aby wartość TEC otrzymana dla urządzeń wymienionych w sekcji B, tabela 1 nie przekraczała odpowiednich wartości granicznych podanych niżej.

Dla produktów do przetwarzania obrazu z interfejsem cyfrowym typu 2 przy porównywaniu mierzonej wartości TEC produktu z poniższymi wartościami granicznymi nie należy uwzględniać zużycia energii przez interfejs cyfrowy, obliczonego jak w poniższym przykładzie. Interfejs cyfrowy nie może zakłócać zdolności produktu do przetwarzania obrazu do wchodzenia w tryby obniżonego poboru mocy i wychodzenia z nich. Aby umożliwić nieuwzględnianie zużycia energii przez interfejs cyfrowy, musi on odpowiadać definicji podanej w sekcji A.32 i stanowić osobny procesor, który może inicjować aktywność przez sieć.

Przykład: Całkowite typowe zużycie energii (TEC) drukarki wynosi 24,5 kWh/tydzień, a jej wewnętrzny interfejs cyfrowy zużywa 50 W w trybie gotowości. $50 \text{ W} \times 168 \text{ godzin/tydzień} = 8,4 \text{ kWh/tydzień}$, co należy następnie odjąć od wartości TEC z testu: $24,5 \text{ kWh/tydzień} - 8,4 \text{ kWh/tydzień} = 16,1 \text{ kWh/tydzień}$. 16,1 kWh/tydzień należy zatem porównać z poniższymi wartościami granicznymi.

Uwaga: we wszystkich równaniach poniżej x = szybkość produktu w trybie monochromatycznym (w ipm).

Tabela 1 TEC

Produkt(-y): kopiarki, powielacze cyfrowe, faksy, drukarki	
Rozmiar formatu: standardowy	
Technologie nanoszenia obrazu: bezpośredni druk termiczny, termosublimacja monochromatyczna, elektrofotografia monochromatyczna, matryca monochromatyczna, transfer termiczny monochromatyczny, monochromatyczny druk atramentowo-rozpuszczalnikowy o wysokiej wydajności	
Szybkość produktu w trybie monochromatycznym (ipm)	Maksymalne TEC (kWh/tydzień)
≤ 15	1,0 kWh
$15 < x \leq 40$	$(0,10 \text{ kWh/ipm})x - 0,5 \text{ kWh}$
$40 < x \leq 82$	$(0,35 \text{ kWh/ipm})x - 10,3 \text{ kWh}$
> 82	$(0,70 \text{ kWh/ipm})x - 39 \text{ kWh}$

Tabela 2 TEC

Produkt(-y): kopiarki, powielacze cyfrowe, faksy, drukarki	
Rozmiary formatu: standardowy	
Technologie nanoszenia obrazu: termosublimacja kolorowa, matryca kolorowa, transfer termiczny kolorowy, elektrofotografia kolorowa, druk atramentowo-pigmentowy, kolorowy druk atramentowo-rozpuszczalnikowy o wysokiej wydajności	
Szybkość produktu w trybie monochromatycznym (ipm)	Maksymalne TEC (kWh/tydzień)
≤ 32	$(0,10 \text{ kWh/ipm})x + 2,8 \text{ kWh}$
$32 < x \leq 58$	$(0,35 \text{ kWh/ipm})x - 5,2 \text{ kWh}$
> 58	$(0,70 \text{ kWh/ipm})x - 26 \text{ kWh}$

Tabela 3 TEC

Produkt(-y): urządzenia wielofunkcyjne	
Rozmiary formatu: standardowy	
Technologie nanoszenia obrazu: bezpośredni druk termiczny, termosublimacja monochromatyczna, elektrofotografia monochromatyczna, transfer termiczny monochromatyczny, monochromatyczny druk atramentowo-rozpuszczalnikowy o wysokiej wydajności	
Szybkość produktu w trybie monochromatycznym (ipm)	Maksymalne TEC (kWh/tydzień)
≤ 10	1,5 kWh
$10 < x \leq 26$	$(0,10 \text{ kWh/ipm})x + 0,5 \text{ kWh}$
$26 < x \leq 68$	$(0,35 \text{ kWh/ipm})x - 6 \text{ kWh}$
> 68	$(0,70 \text{ kWh/ipm})x - 30 \text{ kWh}$

Tabela 4 TEC

Produkt(-y): urządzenia wielofunkcyjne	
Rozmiary formatu: standardowy	
Technologie nanoszenia obrazu: termosublimacja kolorowa, transfer termiczny kolorowy, elektrofotografia kolorowa, druk atramentowo-pigmentowy, kolorowy druk atramentowo-rozpuszczalnikowy o wysokiej wydajności	
Szybkość produktu w trybie monochromatycznym (ipm)	Maksymalne TEC (kWh/tydzień)
≤ 26	$(0,10 \text{ kWh/ipm})x + 3,5 \text{ kWh}$
$26 < x \leq 62$	$(0,35 \text{ kWh/ipm})x - 3 \text{ kWh}$
> 62	$(0,70 \text{ kWh/ipm})x - 25 \text{ kWh}$

2. Kryteria kwalifikujące do oznaczenia ENERGY STAR – Tryby operacyjne (OM)

Do zakwalifikowania do oznaczenia ENERGY STAR wartość poboru mocy dla urządzeń do przetwarzania obrazu wymienionych w sekcji C, tabela 2 nie może przekroczyć odpowiednich wartości granicznych podanych niżej. Dla produktów, które spełniają wymagania w zakresie poboru mocy w trybie uśpienia już w trybie gotowości, nie są wymagane żadne dodatkowe automatyczne ograniczenia poboru mocy w celu osiągnięcia wartości granicznej dla trybu uśpienia. Ponadto dla produktów, które spełniają wymagania zużycia energii dla trybu czuwania w trybie gotowości lub w trybie uśpienia, nie są potrzebne dalsze ograniczenia poboru mocy w celu zakwalifikowania do oznaczenia ENERGY STAR.

Dla produktów do przetwarzania obrazu z funkcjonalnie zintegrowanym interfejsem cyfrowym zasilanym z produktu do przetwarzania obrazu nie należy uwzględniać poboru mocy przez interfejs cyfrowy przy porównywaniu zmierzonego poboru mocy przez produkt w trybie uśpienia z wartościami granicznymi dla mechanizmu nanoszenia obrazu i dodatków funkcjonalnych łącznie, podanymi poniżej, oraz przy porównywaniu zmierzonego poboru mocy przez produkt w trybie czuwania z podanymi poniżej wartościami granicznymi dla trybu czuwania. Interfejs cyfrowy nie może zakłócać zdolności produktu do przetwarzania obrazu do wchodzenia w tryby obniżonego poboru mocy i wychodzenia z nich. Aby umożliwić nieuwzględnianie zużycia energii przez interfejs cyfrowy, musi on odpowiadać definicji podanej w sekcji A.32 i stanowić osobny procesor, który może inicjować aktywność przez sieć.

Wymagania dla domyślnych czasów opóźnienia: Do zakwalifikowania do oznaczenia ENERGY STAR według trybów operacyjnych produkty muszą mieć ustawienia domyślnych czasów opóźnienia podane w tabelach A–C dla poszczególnych rodzajów produktów; ustawienia te muszą być włączone przy dostawie produktu. Ponadto wszystkie produkty testowane według trybów operacyjnych muszą być dostarczane z maksymalnym sprzętowym czasem opóźnienia, który nie przekracza 4 godzin i który jest regulowany tylko przez producenta. Maksymalny sprzętowy czas opóźnienia nie może być regulowany przez użytkownika i zazwyczaj nie może być zmieniony bez wewnętrznej, inwazyjnej manipulacji w produkcie. Ustawienia domyślnych czasów opóźnienia podane w tabelach A–C mogą być regulowane przez użytkownika.

Tabela A

Maksymalne domyślne czasy opóźnienia wejścia w tryb uśpienia dla małoformatowych i standardowych produktów testowanych według trybów operacyjnych, oprócz urządzeń do nadawania listów (w minutach)

Szybkość produktu w trybie monochromatycznym (ipm)	Faksy	Urządzenia wielofunkcyjne	Drukarki	Skanery
0–10	5	15	5	15
11–20	5	30	15	15
21–30	5	60	30	15
31–50	5	60	60	15
51 +	5	60	60	15

Tabela B

Maksymalne domyślne czasy opóźnienia wejścia w tryb uśpienia dla produktów wielkoformatowych testowanych według trybów operacyjnych, oprócz urządzeń do nadawania listów (w minutach)

Szybkość produktu w trybie monochromatycznym (ipm)	Kopiarki	Urządzenia wielofunkcyjne	Drukarki	Skanery
0–10	30	30	30	15
11–20	30	30	30	15
21–30	30	30	30	15
31–50	60	60	60	15
51 +	60	60	60	15

Tabela C

Maksymalne domyślne czasy opóźnienia wejścia w tryb uśpienia dla urządzeń do nadawania listów (w minutach)

Szybkość produktu (mppm)	Urządzenia do nadawania listów
0–50	20
51–100	30
101–150	40
151 +	60

Wymagania dla trybu czuwania: Do zakwalifikowania się do oznaczania ENERGY STAR produkty testowane według trybów operacyjnych muszą osiągać wartości graniczne poboru mocy dla trybu czuwania podane w tabeli D dla poszczególnych rodzajów produktów.

Tabela D

Maksymalny pobór mocy w trybie czuwania dla produktów testowanych według trybów operacyjnych (w watach)

Rodzaj produktu	Tryb czuwania (W)
Wszystkie produkty testowane według trybów operacyjnych	1

Kryteria kwalifikacyjne zawarte w tabelach OM 1-8 odnoszą się do mechanizmu nanoszenia obrazu zastosowanego w produkcie. Ponieważ oczekuje się, że produkty są dostarczane z co najmniej jedną funkcją oprócz podstawowego mechanizmu nanoszenia obrazu, odpowiednie limity z poniższej tabeli należy dodać do kryterium dla mechanizmu nanoszenia obrazu w trybie uśpienia. Do ustalenia kwalifikacji należy przyjąć łączną wartość dla produktu podstawowego z właściwymi dodatkami funkcjonalnymi. Producenci mogą zastosować najwyżej trzy podstawowe dodatki funkcjonalne dla każdego modelu produktu oraz tyle dodatków drugorzędnych, ile ich jest (dodatki podstawowe powyżej trzech uwzględnia się jako dodatki drugorzędne). Przykład tego podejścia przedstawiono poniżej:

Przykład: Rozważmy przykład drukarki atramentowo-rozpuszczalnikowej standardowego formatu ze złączem USB 2.0 i złączem karty pamięci. Zakładając, że złącze USB jest głównym interfejsem wykorzystywanym w czasie testu, model drukarki uzyskałby dodatkowy limit na dodatek funkcjonalny o wartości 0,5 W na USB i 0,1 W na czytnik kart pamięci, czyli łączny limit na dodatki funkcjonalne wyniósłby 0,6 W. Z uwagi na fakt, że w tabeli 2 dotyczącej trybów operacyjnych podano wartość graniczną dla mechanizmu nanoszenia obrazu w trybie uśpienia o wartości 1,4 W, w celu zakwalifikowania do oznaczenia ENERGY STAR producent musi zsumować wartość graniczną dla mechanizmu nanoszenia obrazu w trybie uśpienia ze stosownymi limitami dla dodatków funkcjonalnych w celu ustalenia maksymalnego dozwolonego poboru mocy umożliwiającego zakwalifikowanie produktu podstawowego: 1,4 W + 0,6 W. Jeżeli pobór mocy przez drukarkę w trybie uśpienia wynosi nie więcej niż 2,0 W, wówczas osiągnęła ona wartość graniczną ENERGY STAR dla trybu uśpienia.

Tabela 3

Kwalifikujące się produkty – Dodatki funkcjonalne OM

Typ	Szczegóły	Limity na dodatki funkcjonalne (W)	
		Podstawowe	Drugorzędne
Interfejsy	A. Przewodowy < 20 MHz	0,3	0,2
	Fizyczny port teleinformatyczny lub sieciowy w produkcie do przetwarzania obrazu z szybkością transferu < 20 MHz. W tym USB 1.x, IEEE488, IEEE 1284/Parallel/Centronics, RS232 i/lub modem faksu.		
	B. Przewodowy ≥ 20 MHz i < 500 MHz	0,5	0,2
	Fizyczny port teleinformatyczny lub sieciowy w produkcie do przetwarzania obrazu z szybkością transferu ≥ 20 MHz i < 500 MHz. W tym USB 2.x, IEEE 1394/FireWire/i. LINK oraz 100Mb Ethernet.		
	C. Przewodowy ≥ 500 MHz	1,5	0,5
	Fizyczny port teleinformatyczny lub sieciowy w produkcie do przetwarzania obrazu z szybkością transferu ≥ 500 MHz. W tym 1G Ethernet.		
	D. Bezprzewodowy	3	0,7
	Interfejs teleinformatyczny lub sieciowy w produkcie do przetwarzania obrazu, zaprojektowany do przesyłania danych drogą radiową. W tym Bluetooth i 802.11		
	E. Przewodowa karta/kamera/pamięć masowa	0,5	0,1
	Fizyczny port teleinformatyczny lub sieciowy w produkcie do przetwarzania obrazu, zaprojektowany w sposób umożliwiający podłączenie zewnętrznego urządzenia, takiego jak karta pamięci flash lub czytnik kart mikroprocesorowych oraz interfejsów kamery (w tym PictBridge).		
	G. Port podczerwieni	0,2	0,2
	Interfejs teleinformatyczny lub sieciowy w produkcie do przetwarzania obrazu, zaprojektowany do przesyłania danych w technice podczerwieni. W tym IrDA.		

Typ	Szczegóły	Limity na dodatki funkcjonalne (W)	
		Podstawowe	Drugorzędne
Inne	Pamięci masowe	—	0,2
	Wewnętrzne napędy pamięci masowych w produktach do przetwarzania obrazu. W tym tylko napędy wewnętrzne (np. napędy dysków, napędy DVD, napędy dysków Zip); dotyczy to każdego osobnego napędu. Ta kategoria dodatków nie obejmuje interfejsów z napędami zewnętrznymi (np. SCSI) ani pamięci wewnętrznych.		
	Skanery z lampami CCFL lub innymi niż CCFL	–	0,5
	Obecność skanerów wykorzystujących technologię lamp fluorescencyjnych z zimną katodą (CCFL) lub technologię inną niż CCFL, np. diody elektroluminescencyjne (LED), lampy halogenowe, lampy HCFT, lampy ksenonowe lub lampy fluorescencyjne (TL). Dodatek ten stosowany jest tylko raz, niezależnie od wielkości lampy i liczby lamp.		
	System oparty na komputerze osobistym (nie mogący drukować/kopiować/skanować bez wykorzystania znacznych zasobów w postaci komputera)	–	-0,5
	Ten dodatek dotyczy produktów do przetwarzania obrazu, które wykorzystują zewnętrzny komputer w zakresie znacznych zasobów, takich jak pamięć i przetwarzanie danych, w celu wykonywania podstawowych funkcji wykonywanych zazwyczaj przez produkty do przetwarzania obrazu niezależnie, takich jak renderowanie stron. Dodatek ten nie dotyczy produktów, które po prostu wykorzystują komputer jako źródło danych graficznych lub docelowe miejsce ich przekazania.		
	Bezprzewodowa słuchawka	–	0,8
	Zdolność produktu do przetwarzania obrazu do komunikowania się z bezprzewodową słuchawką. Ten dodatek jest stosowany tylko raz, niezależnie od liczby bezprzewodowych słuchawek, jakie produkt może obsługiwać. Ten dodatek nie dotyczy wymagań w zakresie poboru mocy przez same bezprzewodowe słuchawki.		
	Pamięć	–	1,0 W na 1 GB
	Wewnętrzna pojemność dostępna w produkcie do przetwarzania obrazu na zapisywanie danych. Ten dodatek dotyczy wszystkich pojemności pamięci wewnętrznej i należy odpowiednio dostosować jego skalę. Na przykład jednostka z pamięcią 2,5 GB otrzymuje dodatkowy limit 2,5 W, a jednostka z pamięcią 0,5 GB otrzymuje dodatkowy limit 0,5 W.		
Wielkość zasilacza na podstawie mocy wyjściowej zasilacza	–	Dla PSOR > 10 W, 0,02 × (PSOR — 10 W)	
Uwaga: Dodatek ten ma zastosowanie TYLKO do produktów zaliczających się do tabeli 2 i 6 OM			
Dodatek ten ma zastosowanie tylko do produktów do przetwarzania obrazu zaliczających się do tabeli 2 i 6 OM. Limit oblicza się na podstawie znamionowego napięcia prądu stałego zasilacza wewnętrznego lub zewnętrznego zgodnie ze specyfikacją producenta zasilacza. (Nie jest to zmierzona ilość). Na przykład jednostka, której wartość prądu znamionowego ma wynosić 3 A przy 12 V, ma wyjściową moc znamionową zasilacza 36 W i otrzymuje limit 0,02 × (36-10) = 0,02 × 26 = 0,52 W dla zasilacza. Dla zasilaczy dostarczających prądu o różnych napięciach stosuje się sumę dla wszystkich napięć, o ile w specyfikacjach nie podano, że istnieje znamionowy limit niższy od tej wartości. Na przykład zasilacz dostarczający prądu 3 A przy 24 V i 1,5 A przy 5 V ma całkowitą znamionową moc wyjściową zasilacza (3 × 24) + (1,5 × 5) = 79,5 W i otrzymuje dodatkowy limit 1,39 W.			

W przypadku dodatkowych limitów podanych powyżej w tabeli 3 dokonuje się rozróżnienia pomiędzy dodatkami typu podstawowego i drugorzędne. Rozróżnienie to odnosi się do stanu, w jakim interfejs musi pozostawać w czasie, kiedy produkt do przetwarzania obrazu jest w trybie uśpienia. Połączenia, które pozostają aktywne w czasie procedury testowania według trybów operacyjnych w czasie, kiedy produkt do przetwarzania obrazu jest w trybie uśpienia, definiuje się jako podstawowe, a połączenia, które mogą być nieaktywne w czasie, kiedy produkt do przetwarzania obrazu jest w trybie uśpienia, definiuje się jako drugorzędne. Większość dodatków funkcjonalnych to zazwyczaj dodatki typu drugorzędne.

Producenci powinni rozważyć tylko te typy dodatków, które są dostępne w produkcie w konfiguracji, w jakiej jest on dostarczany. Opcje dostępne konsumentowi po dostarczeniu produktu albo interfejsy znajdujące się w zasilanym z zewnątrz interfejsie cyfrowym produktu nie powinny być uwzględniane przy stosowaniu dodatkowych limitów dla produktu do przetwarzania obrazu.

W przypadku produktów z wieloma interfejsami poszczególne interfejsy należy uwzględnić jako unikatowe i oddzielne. Jednakże interfejsy, które wykonują wiele funkcji, należy uwzględnić tylko raz. Na przykład złącze USB, które działa zarówno jako 1.x, jak i 2.x, może być uwzględnione tylko raz i otrzymać jeden dodatkowy limit. Jeżeli dany interfejs może być zaliczony do więcej niż jednego typu interfejsów według tabeli 3 powyżej, wówczas przy ustalaniu właściwego dodatkowego limitu producent powinien wybrać funkcję, do której dany interfejs został przede wszystkim zaprojektowany. Na przykład, złącze USB z przodu produktu do przetwarzania obrazu, które jest oznaczone jako PictBridge lub „interfejs kamery”, w publikacji dotyczącej produktu powinno być uważane za interfejs typu E, a nie interfejs typu B. Podobnie czytnik kart pamięci, który obsługuje wiele formatów, może być uwzględniony tylko raz. Ponadto system, który obsługuje więcej niż jeden typ transmisji 802.11, może być liczony tylko jako jeden interfejs bezprzewodowy.

Tabela 1 OM

Produkt(-y): Kopiarki, urządzenia wielofunkcyjne	
Rozmiary formatu: wielkoformatowy	
Technologie nanoszenia obrazu: termosublimacja kolorowa, transfer termiczny kolorowy, bezpośredni druk termiczny, termosublimacja monochromatyczna, elektrofotografia monochromatyczna, transfer termiczny monochromatyczny, elektrofotografia kolorowa, druk atramentowo-pigmentowy	
	Tryb uśpienia (W)
Mechanizm nanoszenia obrazu	30

Tabela 2 OM

Produkt(-y): faksy, urządzenia wielofunkcyjne, drukarki	
Rozmiary formatu: standardowy	
Technologie nanoszenia obrazu: druk atramentowo-rozpuszczalnikowy kolorowy, druk atramentowo-rozpuszczalnikowy monochromatyczny	
	Tryb uśpienia (W)
Mechanizm nanoszenia obrazu	1,4

Tabela 3 OM

Produkt(-y): urządzenia wielofunkcyjne, drukarki	
Rozmiary formatu: wielkoformatowy	
Technologie nanoszenia obrazu: druk atramentowo-rozpuszczalnikowy kolorowy, druk atramentowo-rozpuszczalnikowy monochromatyczny	
	Tryb uśpienia (W)
Mechanizm nanoszenia obrazu	15

Tabela 4 OM

Produkt(-y): urządzenia do nadawania listów	
Rozmiary formatu: Nie dotyczy	
Technologie nanoszenia obrazu: bezpośredni druk termiczny, elektrofotografia monochromatyczna, druk atramentowo-rozpuszczalnikowy monochromatyczny, transfer termiczny monochromatyczny	
	Tryb uśpienia (W)
Mechanizm nanoszenia obrazu	7

Tabela 5 OM

Produkt(-y): drukarki	
Rozmiary formatu: małoformatowy	
Technologie nanoszenia obrazu: termosublimacja kolorowa, bezpośredni druk termiczny, druk atramentowo-rozpuszczalnikowy kolorowy, druk uderzeniowy kolorowy, transfer termiczny kolorowy, termosublimacja monochromatyczna, elektrofotografia monochromatyczna, druk atramentowo-rozpuszczalnikowy monochromatyczny, druk uderzeniowy monochromatyczny, transfer termiczny monochromatyczny, elektrofotografia kolorowa, druk atramentowo-pigmentowy	
	Tryb uśpienia (W)
Mechanizm nanoszenia obrazu	9

Tabela 6 OM

Produkt(-y): drukarki	
Rozmiary formatu: standardowy	
Technologie nanoszenia obrazu: druk uderzeniowy kolorowy, druk uderzeniowy monochromatyczny	
	Tryb uśpienia (W)
Mechanizm nanoszenia obrazu	4,6

Tabela 7 OM

Produkt(-y): skanery	
Rozmiary formatu: wielkoformatowy, małoformatowy, standardowy	
Technologie nanoszenia obrazu: Nie dotyczy	
	Tryb uśpienia (W)
Mechanizm skanowania	4,3

Tabela 8 OM

Produkt(-y): drukarki	
Rozmiary formatu: wielkoformatowy	
Technologie nanoszenia obrazu: termosublimacja kolorowa, druk uderzeniowy kolorowy, transfer termiczny kolorowy, bezpośredni druk termiczny, termosublimacja monochromatyczna, elektrofotografia monochromatyczna, druk uderzeniowy monochromatyczny, transfer termiczny monochromatyczny, elektrofotografia kolorowa, druk atramentowo-pigmentowy	
	Tryb uśpienia (W)
Mechanizm nanoszenia obrazu	14

3. Wymagania dotyczące energooszczędności interfejsów cyfrowych

Poniższe wymagania dotyczące energooszczędności mają zastosowanie do interfejsów cyfrowych zdefiniowanych w sekcji A niniejszych specyfikacji.

Wymagania dotyczące energooszczędności źródła zasilania

Interfejs cyfrowy typu 1 z wewnętrznym zasilaniem AC/DC: Interfejs cyfrowy pobierający prąd stały z własnego wewnętrznego źródła zasilania AC/DC musi spełniać następujące wymagania dotyczące energooszczędności źródła zasilania: Energooszczędność minimalna 80 % przy 20 %, 50 % i 100 % obciążenia znamionowego i współczynnik mocy $\geq 0,9$ przy 100 % obciążenia znamionowego.

Interfejs cyfrowy typu 1 z zewnętrznym zasilaniem: Interfejs cyfrowy pobierający prąd stały z własnego zewnętrznego źródła zasilania (zgodnie z definicją wymogów programu ENERGY STAR wersja 2.0 dla zewnętrznych źródeł zasilania o pojedynczym napięciu AC/AC i AC/DC) musi być zakwalifikowany do oznaczenia ENERGY STAR lub osiągać poziomy energooszczędności przy braku obciążenia i w trybie aktywnym przedstawione w wymogach programu ENERGY STAR dla zewnętrznych źródeł zasilania o pojedynczym napięciu AC/AC i AC/DC. Specyfikacja ENERGY STAR i wykaz zakwalifikowanych produktów są zamieszczone na stronie: www.energystar.gov/powersupplies.

Procedury testowe

Producenci modeli spełniających wymogi ENERGY STAR zobowiązani są do przeprowadzania testów i samodzielnej certyfikacji.

- Przy przeprowadzaniu tych testów partner wyraża zgodę na stosowanie odpowiednich procedur testowych, o których mowa w tabeli 4 poniżej.
- Sprawozdanie z wyników testu dla kwalifikujących się produktów musi zostać przedłożone odpowiednio Agencji Ochrony Środowiska lub Komisji Europejskiej.

Dodatkowe wymogi dotyczące testowania i sprawozdawczości są przedstawione poniżej.

Modele zdolne do działania w różnych kombinacjach napięcia/częstotliwości. Producenci testują produkty zgodnie z wymaganiami rynku(-ów), na którym(-ych) będą one sprzedawane i promowane jako zakwalifikowane do oznaczenia ENERGY STAR. Agencja Ochrony Środowiska i kraje partnerskie programu ENERGY STAR uzgodniły do celów testowania tabelę zawierającą trzy kombinacje napięcia/częstotliwości. Międzynarodowe kombinacje napięcia/częstotliwości dla każdego rynku znajdują się w sekcji D.4.

W przypadku produktów sprzedawanych pod znakiem ENERGY STAR na wielu rynkach międzynarodowych, i w związku z tym ocenianych przy różnych napięciach wejściowych, producent musi przeprowadzić testy i poinformować o wymaganej poborze mocy lub poziomie energooszczędności we wszystkich stosownych kombinacjach napięcia/częstotliwości. Na przykład producent dostarczający ten sam model na rynki Stanów Zjednoczonych i Europy w celu zakwalifikowania modelu do oznaczenia ENERGY STAR na obu rynkach musi dokonać pomiarów, spełnić wymogi specyfikacji i poinformować o wynikach testów zarówno przy 115 V/60 Hz, jak i przy 230 V/50 Hz. Jeżeli model kwalifikuje się do oznaczenia ENERGY STAR tylko w przypadku jednej kombinacji napięcia/częstotliwości (np. 115 V/60 Hz), może on zostać zakwalifikowany do oznaczenia ENERGY STAR i promowany z tym oznaczeniem tylko w regionach wykorzystujących testowaną kombinację napięcia/częstotliwości (np. Ameryka Północna i Tajwan).

Tabela 4

Procedury testowe interfejsów cyfrowych typu 1

Wymogi dotyczące specyfikacji	Protokół testu	Źródło
Energooszczędność źródła zasilania	Wewnętrzne źródło zasilania (IPS)	IPS: http://efficientpowersupplies.epri.com/
	Test ENERGY STAR dla zewnętrznego źródła zasilania (EPS)	EPS: www.energystar.gov/powersupplies/

D. Wytyczne przeprowadzania testów

Konkretne instrukcje w zakresie testowania energooszczędności urządzeń do przetwarzania obrazu zostały określone w trzech odrębnych punktach poniżej, zatytułowanych:

- Procedura testowania według typowego zużycia energii elektrycznej,
- Procedura testowania według trybów operacyjnych, oraz
- Warunki testowania i sprzęt do testowania urządzeń do przetwarzania obrazu kwalifikujących się do oznaczenia ENERGY STAR.

Wyniki testów otrzymane w wyniku przeprowadzenia tych procedur będą stosowane jako główna podstawa ustalenia kwalifikacji do oznaczenia ENERGY STAR.

Producenci modeli spełniających wymogi ENERGY STAR zobowiązani są do przeprowadzania testów i samodzielnej certyfikacji. Serie modeli urządzeń do przetwarzania obrazu, które zostały zbudowane na tej samej płycie i są jednakowe w każdym aspekcie poza obudową i kolorem, mogą zostać zakwalifikowane na podstawie dostarczonych danych testowych dotyczących jednego reprezentatywnego modelu. Podobnie modele, które różnią się wyłącznie wykończeniem od modeli sprzedawanych rok wcześniej, mogą pozostać modelami zakwalifikowanymi bez dostarczania nowych danych testowych, przy założeniu, że ich specyfikacja nie zmieniła się.

Jeżeli model produktu jest oferowany na rynku w wielu konfiguracjach jako rodzina lub seria produktów, partner może przeprowadzić testy i zgłosić najwyższą dostępną konfigurację w ramach tej rodziny produktów, a nie poszczególne indywidualne modele. Producenci przedstawiający rodziny modeli nadal są rozliczani z deklaracji dotyczących energooszczędności złożonych w odniesieniu do ich produktów do przetwarzania obrazu, w tym produktów niepodlegających testom lub dla których nie zgłoszono danych.

Przykład: Modele A i B są identyczne, z tym wyjątkiem, że model A jest dostarczany z interfejsem przewodowym > 500 MHz, a model B jest dostarczany z interfejsem przewodowym < 500 MHz. Jeżeli model A został przetestowany i odpowiada specyfikacji ENERGY STAR, wówczas partner może zgłosić dane testowe tylko dla modelu A, które są reprezentatywne dla obu modeli.

Jeżeli produkt jest zasilany z sieci elektrycznej, USB, IEEE1394, przez Ethernet, z linii telefonicznej lub z innych źródeł bądź kombinacji źródeł, do celów kwalifikacji należy podać pobór prądu zmiennego netto jako energii elektrycznej zużywanej przez produkt (uwzględniając straty wynikające z zamiany prądu zmiennego na stały, zgodnie z procedurą testowania według trybów operacyjnych).

1. Dodatkowe wymogi dotyczące testowania i sprawozdawczości są przedstawione poniżej.

Liczba jednostek wymaganych do testów

Testowanie przeprowadza producent lub jego autoryzowany przedstawiciel na pojedynczym egzemplarzu modelu.

- a) Dla produktów wymienionych w sekcji B, tabela 1 niniejszych specyfikacji, jeżeli wyniki testów według typowego zużycia energii pierwszej jednostki spełniają kryteria kwalifikacji, ale mieszczą się w przedziale 10 % wartości granicznej, należy poddać testom jeszcze jedną jednostkę tego samego modelu. Producenci zgłaszają wartości dla obu jednostek. Do zakwalifikowania się do oznaczenia ENERGY STAR wymagane jest, aby obie jednostki odpowiadały specyfikacji ENERGY STAR.
- b) Dla produktów wymienionych w sekcji B, tabela 2 niniejszych specyfikacji, jeżeli wyniki testów według trybów operacyjnych pierwszej jednostki spełniają kryteria kwalifikacji, ale mieszczą się w przedziale 15 % wartości granicznej, należy poddać testom jeszcze dwie jednostki. Do zakwalifikowania się do oznaczenia ENERGY STAR wymagane jest, aby wszystkie trzy jednostki odpowiadały specyfikacji ENERGY STAR

Przedłożenie danych dotyczących zakwalifikowanego produktu odpowiednio Agencji Ochrony Środowiska lub Komisji Europejskiej

Partnerzy powinni dokonać samodzielnej certyfikacji modeli produktów spełniających wytyczne ENERGY STAR, a informację o tym fakcie przekazać odpowiednio Agencji Ochrony Środowiska lub Komisji Europejskiej. Informacje, które należy przekazać, zostaną określone wkrótce po opublikowaniu ostatecznej wersji specyfikacji. Ponadto partnerzy muszą przedstawić odpowiednio Agencji Ochrony Środowiska lub Komisji Europejskiej fragmenty publikacji na temat produktu, w których konsumentom przedstawia się zalecane domyślne czasy opóźnienia w odniesieniu do sterowania zasilaniem. Wymóg ten ma na celu wykazanie, że ustawienia testowanych produktów są takie, jak przy dostawie i w zalecanym użyciu.

Modele zdolne do działania w różnych kombinacjach napięcia/częstotliwości

Producenci testują produkty zgodnie z wymaganiami rynku(-ów), na którym(-ych) będą one sprzedawane i promowane jako zakwalifikowane do oznaczenia ENERGY STAR. Agencja Ochrony Środowiska, Komisja Europejska i ich krajowi partnerzy ENERGY STAR uzgodnili dla celów testowania tabelę zawierającą trzy kombinacje napięcia/częstotliwości. Szczegóły dotyczące napięcia/częstotliwości oraz formatów papieru na danym rynku znajdują się w sekcji Urządzenia do przetwarzania obrazu – Procedura testowania.

W przypadku produktów sprzedawanych pod znakiem ENERGY STAR na wielu rynkach międzynarodowych, i w związku z tym ocenianych przy różnych napięciach wejściowych, producent musi przeprowadzić testy i poinformować o wymaganym poborze mocy lub poziomie energooszczędności we wszystkich stosownych kombinacjach napięcia/częstotliwości. Na przykład producent dostarczający ten sam model na rynki Stanów Zjednoczonych i Europy w celu zakwalifikowania modelu do oznaczenia ENERGY STAR na obu rynkach musi dokonać pomiarów, spełnić wymogi specyfikacji i poinformować o wynikach testów zarówno przy 115 V/60 Hz, jak i przy 230 V/50 Hz. Jeżeli model kwalifikuje się do oznaczenia ENERGY STAR tylko w przypadku jednej kombinacji napięcia/częstotliwości (np. 115 V/60 Hz), może on zostać zakwalifikowany do oznaczenia ENERGY STAR i promowany z tym oznaczeniem tylko w regionach wykorzystujących testowaną kombinację napięcia/częstotliwości (np. Ameryka Północna i Tajwan).

2. Procedura testowania według typowego zużycia energii elektrycznej (TEC)

- a) Rodzaje produktów podlegających procedurom: Procedura testowania według typowego zużycia energii elektrycznej służy do pomiaru produktów formatu standardowego zdefiniowanych w sekcji B, tabela 1.
- b) Parametry testowania

W niniejszym punkcie opisano parametry testowania, jakie należy stosować przy pomiarach produktów w procedurze testowania według typowego zużycia energii elektrycznej. Niniejszy punkt nie obejmuje warunków testowania, które podano w sekcji D.4 poniżej.

Testowanie w trybie jednostronnym

Produkty testowane są w trybie jednostronnym. Oryginały do kopiowania są obrazami wydrukowanymi na jednej stronie.

Obraz testowy

Obrazem testowym jest wzór testowy A z normy ISO/IEC 10561:1999. Jest on odwzorowywany w rozmiarze 10 punktów, czcionką Courier o stałej szerokości (lub najbliższym jej odpowiednikiem); znaki charakterystyczne dla alfabetu niemieckiego nie muszą być powielane, jeżeli produkt nie może tego zrobić. Obraz jest odwzorowywany na papierze formatu 8,5 × 11 cali lub A4, w zależności od rynku, na który przeznaczone jest urządzenie. W przypadku drukarek i urządzeń wielofunkcyjnych, które mogą odczytywać język opisu strony (PDL) (np. PCL, Postscript), obrazy przesyłane są do produktu w języku PDL.

Testowanie monochromatyczne

Produkty mogące odtwarzać kolory testowane są przez odtwarzanie obrazów monochromatycznych, chyba że nie mogą wytwarzać takich obrazów.

Automatyczne wyłączenie i obsługa sieci

Produkt konfigurowany jest tak, jak jest dostarczany i jak zaleca się jego używanie, zwłaszcza w zakresie głównych parametrów, takich jak domyślne czasy opóźnień w ramach zarządzania poborem mocy oraz rozdzielczość (z wyjątkiem przypadków podanych poniżej). Wszystkie informacje od producenta o zalecanych czasach opóźnienia powinny być zgodne z konfiguracją, w jakiej produkt jest dostarczany, w tym także z informacjami w instrukcjach obsługi, w witrynach internetowych oraz podawanymi przez personel przeprowadzający instalację. Jeżeli drukarka, powielacz cyfrowy lub urządzenie wielofunkcyjne z funkcją drukowania albo faks ma funkcję automatycznego wyłączenia i jest ona uruchomiona w dostarczanej konfiguracji, przed testem należy ją wyłączyć. Drukarki i urządzenia wielofunkcyjne, które w dostarczanej konfiguracji mogą być podłączone do sieci ⁽¹⁾należy podłączyć do sieci. Rodzaj połączenia sieciowego (lub innego połączenia teleinformatycznego, jeżeli produkt nie może być podłączony do sieci) wybiera producent; rodzaj połączenia należy podać w raporcie. Zadania drukowania mogą być przesyłane połączeniem niesieciowym (np. USB), nawet w przypadku tych jednostek, które są podłączone do sieci.

Konfiguracja produktu

Źródło papieru i sprzęt do wykańczania powinien być obecny i skonfigurowany tak, jak urządzenie jest dostarczane oraz jak podano to w zaleceniach dotyczących użytkowania; wykorzystanie tych elementów w teście zależy od decyzji producenta (np. można użyć dowolnego źródła papieru). Ewentualne funkcje eliminujące wilgoć można wyłączyć, jeżeli może to zrobić użytkownik. Sprzęt będący częścią modelu i przeznaczony do instalacji lub dołączenia przez użytkownika (np. element związany z obsługą papieru) instalowany jest przed rozpoczęciem testowania.

Powielacze cyfrowe

Powielacze cyfrowe ustawiane są i używane zgodnie z ich konstrukcją i możliwościami. Na przykład w każdym zadaniu należy wykorzystać tylko jeden obraz oryginalny. Powielacze cyfrowe testowane są przy maksymalnej deklarowanej szybkości, która jest także szybkością, jaką powinno się zastosować do ustalenia wielkości zadania realizowanego w ramach wykonywanego testu – tzn. nie powinna to być szybkość domyślna w dostarczanej konfiguracji, jeżeli jest to inna szybkość. W innym przypadku powielacze cyfrowe traktuje się jako drukarki, kopiarki lub urządzenia wielofunkcyjne, w zależności od ich możliwości w dostarczanej konfiguracji.

c) Struktura zadań

W niniejszym punkcie opisano sposób ustalania liczby obrazów na zadanie, jaką należy zastosować, dokonując pomiaru produktu w ramach procedury według typowego zużycia energii elektrycznej, oraz liczby zadań na dzień do obliczenia typowego zużycia energii elektrycznej.

Na potrzeby niniejszej procedury testowej szybkość produktu stosowana do ustalenia wielkości zadania do testu jest maksymalną deklarowaną zgłoszoną przez producenta szybkością wytwarzania monochromatycznych obrazów w trybie jednostronnym na papierze o standardowym formacie (8,5 × 11 cali lub A4), zaokrągloną do najbliższej wartości całkowitej. Szybkość ta podawana jest także w zgłoszeniu jako szybkość produktu danego modelu. Domyślna szybkość wytwarzania kopii dla produktu, która stosowana jest w rzeczywistym teście, nie jest mierzona i może różnić się od maksymalnej deklarowanej szybkości z uwagi na takie czynniki, jak ustawienia rozdzielczości, jakość obrazu, tryb drukowania, czas skanowania dokumentu, wielkość i struktura zadania oraz format i gramatura papieru.

Fakсы należy zawsze testować z jednym obrazem na zadanie. Liczba obrazów na zadanie, jaką należy przyjąć dla wszystkich pozostałych produktów do przetwarzania obrazu, obliczana jest w następujących trzech etapach. Dla ułatwienia w tabeli 8 podano wyniki obliczeń wartości obrazów na zadanie dla poszczególnych wartości całkowitych szybkości produktu do 100 obrazów na minutę (100 ipm).

(i) Obliczyć liczbę zadań na dzień. Liczba zadań na dzień różni się w zależności od szybkości produktu:

- W przypadku jednostek o szybkości do 8 ipm należy zastosować 8 zadań na dzień.
- W przypadku jednostek o szybkości od 8 do 32 ipm liczba zadań na dzień jest równa szybkości. Na przykład dla jednostki o szybkości 14 ipm należy zastosować 14 zadań na dzień.
- W przypadku jednostek o szybkości 32 ipm i więcej należy zastosować 32 zadania na dzień.

(ii) Obliczyć nominalną liczbę obrazów na dzień ⁽²⁾z tabeli 5. Na przykład dla jednostki o szybkości 14 ipm należy przyjąć $0,50 \times 14^2$, czyli 98 obrazów na dzień

⁽¹⁾ W raporcie należy podać rodzaj podłączenia do sieci. Popularne rodzaje połączeń to: Ethernet, 802.11 i Bluetooth. Popularne rodzaje niesieciowych połączeń teleinformatycznych to USB, złącze szeregowo i złącze równoległe.

⁽²⁾ Pośrednie wartości obrazów na dzień w tabeli 37.

Tabela 5

Tabela zadań dla urządzeń do przetwarzania obrazu

Rodzaj produktu	Zastosowana wartość	Wzór (obrazy na dzień)
Monochromatyczne (oprócz faksów)	Szybkość kopiowania monochromatycznego	$0,50 \times \text{ipm}^2$
Kolorowe (oprócz faksów)	Szybkość kopiowania monochromatycznego	$0,50 \times \text{ipm}^2$

- (iii) Obliczyć liczbę obrazów na zadanie, dzieląc liczbę obrazów na dzień przez liczbę zadań na dzień. Zaokrąglić w dół (pomijając wartości dziesiętne) do najbliższej wartości całkowitej. Na przykład wartość 15,8 oznacza, że na zadanie powinno przypadać 15, a nie 16 obrazów.

Dla kopiarek działających z szybkością poniżej 20 ipm należy przyjąć jeden oryginał na wymagany obraz. W przypadku zadań z dużą liczbą obrazów, takich jak zadania dla maszyn pracujących z szybkością powyżej 20 ipm, dopasowanie liczby wymaganych obrazów może nie być możliwe, zwłaszcza w przypadku limitów wynikających z pojemności podajników dokumentów. Dlatego kopiarki pracujące z szybkością 20 ipm i większą mogą wykonywać wielokrotne kopie poszczególnych oryginałów, jeżeli tylko liczba oryginałów wynosi co najmniej 10. W ten sposób może zostać wytworzone więcej obrazów, niż jest to wymagane. Na przykład w przypadku jednostki pracującej z szybkością 50 ipm, dla której wymagane jest 39 obrazów na zadanie, test można przeprowadzić z czterema kopiami 10 oryginałów lub trzema kopiami 13 oryginałów.

d) Procedury pomiarów

Do pomiaru czasu wystarcza zwykły stoper i dokonanie pomiaru z dokładnością do 1 sekundy. Wszystkie wartości dotyczące energii należy zapisywać w watogodzinach (Wh). Wszystkie czasy należy zapisywać w sekundach lub minutach. „Zerowanie miernika” odnosi się do odczytu wartości Wh na mierniku. Etapy procedury testowania według typowego zużycia energii elektrycznej podano w tabelach 6 i 7.

W pomiarach według typowego zużycia energii elektrycznej zasadniczo nie należy uwzględniać trybów serwisowych/konserwacyjnych (w tym kalibracji kolorów). Wystąpienie takiego trybu w czasie testu należy odnotować. Jeżeli tryb serwisowy włączy się w czasie wykonywania zadania nie jako pierwszy, zadanie to można pominąć i zastąpić je zadaniem dodatkowym włączonym do testu. Jeżeli potrzebne jest zadanie zastępcze, nie należy zapisywać wartości energii dla zadania pominiętego, zaś bezpośrednio po zadaniu 4 należy dodać zadanie zastępcze. Należy zawsze zachować 15-minutową przerwę między zadaniami, także dla zadania, które zostało pominięte.

We wszystkich aspektach niniejszej procedury testowej urządzenia wielofunkcyjne z funkcją drukowania należy traktować jako kopiarki.

- (i) Procedura dla drukarek, powielaczy cyfrowych i urządzeń wielofunkcyjnych z funkcją drukowania oraz faksów

Tabela 6

Procedura testowania wg typowego zużycia energii elektrycznej – Drukarki, powielacze cyfrowe i urządzenia wielofunkcyjne z funkcją drukowania oraz faksy

Etap	Stan początkowy	Działanie	Zapis (na końcu etapu)	Zmierzone możliwe stany
1	Wyłączony	Podłączyć jednostkę do miernika. Wyzerować miernik; odczekać czas testowy (co najmniej 5 minut).	Dopływ energii odłączony Czas przerwy między testami	Wyłączony
2	Wyłączony	Włączyć jednostkę. Poczekać, aż pojawi się informacja, że jednostka jest w trybie gotowości.	—	—
3	Gotowość	Wydrukować zadanie składające się z co najmniej jednego obrazu, ale nie więcej niż jedno zadanie, zgodnie z tabelą zadań. Zapisać czas, jaki upłynął do momentu wyjścia pierwszej kartki z jednostki. Poczekać, aż miernik pokaże, że jednostka weszła w tryb uśpienia.	Aktywność0 – czas	—
4	Uśpienie	Wyzerować miernik; odczekać 1 godzinę.	Uśpienie energia	Uśpienie
5	Uśpienie	Wyzerować miernik i czasomierz. Wydrukować jedno zadanie według tabeli zadań. Zapisać czas, jaki upłynął do momentu wyjścia pierwszej kartki z jednostki. Odczekać 15 minut według czasomierza.	Zadanie1 energia Aktywność1 – czas	Przywrócenie, Aktywność, Gotowość, Uśpienie
6	Gotowość	Powtórzyć etap 5.	Zadanie2 energia Aktywność2 – czas	j.w.

Etap	Stan początkowy	Działanie	Zapis (na końcu etapu)	Zmierzone możliwe stany
7	Gotowość	Powtórzyć etap 5 (bez pomiaru czasu w trybie Aktywność).	Zadanie3 – energia	j.w.
8	Gotowość	Powtórzyć etap 5 (bez pomiaru czasu w trybie Aktywność).	Zadanie4 – energia	j.w.
9	Gotowość	Wyzerować miernik i czasomierz. Począć, aż miernik i/lub jednostka pokaże, że jednostka weszła w tryb uśpienia.	Godzina zakończenia	Gotowość, Uśpiony
			Końcowy – energia	—

Uwagi:

- Przed rozpoczęciem testu warto sprawdzić domyślne czasy opóźnienia funkcji zarządzania poborem mocy, aby upewnić się, że są one ustawione tak, jak w dostarczanej konfiguracji, a także sprawdzić, czy w zasobniku urządzenia znajduje się dostateczna ilość papieru.
- Wskazanie „wyzerowania miernika” można uzyskać przez rejestrację zakumulowanego zużycia energii w danym czasie, a nie przez dosłowne zerowanie miernika.
- Etap 1 – W razie potrzeby można wydłużyć pomiar w okresie wyłączenia, aby ograniczyć błąd pomiaru. Uwaga: pobór mocy w trybie wyłączenia nie jest uwzględniany w kalkulacjach.
- Etap 2 – Jeżeli jednostka nie ma wskaźnika trybu gotowości, należy przyjąć czas, w którym zużycie energii ustabilizowało się do poziomu trybu gotowości.
- Etap 3 – Po zarejestrowaniu wartości „Aktywność0 – czas” pozostałą część zadania można anulować.
- Etap 5 – 15 minut od rozpoczęcia zadania. Jednostka musi wykazać zwiększone zużycie energii w ciągu 5 sekund od wyzerowania miernika i czasomierza; może to wymagać rozpoczęcia drukowania przed zerowaniem.
- Etap 6 – Jednostka, która jest dostarczana z krótkimi domyślnymi czasami opóźnienia, może rozpoczynać etapy 6–8 od trybu uśpienia.
- Etap 9 – Jednostki mogą mieć wiele trybów uśpienia, więc do okresu końcowego zaliczane są wszystkie tryby uśpienia poza ostatnim.

Poszczególne obrazy przesyłane są osobno; wszystkie one mogą być częścią tego samego dokumentu, ale nie powinny być oznaczone w dokumencie jako wielokrotne kopie pojedynczego obrazu oryginalnego (chyba że produkt jest powielaczem cyfrowym w rozumieniu sekcji D.2 lit. b)).

W przypadku faksów, w których stosuje się tylko jeden obraz na zadanie, strona podawana jest do podajnika dokumentów funkcji kopiowania jako funkcji dodatkowej i może być umieszczona w podajniku dokumentów przed rozpoczęciem testu. Jednostka nie musi być podłączona do linii telefonicznej, chyba że linia telefoniczna jest konieczna do przeprowadzenia testu. Na przykład, jeżeli faks nie ma funkcji kopiowania jako funkcji dodatkowej, wówczas zadanie wykonywane w etapie 2 można przesłać przez linię telefoniczną. W przypadku faksów bez podajnika dokumentów stronę należy umieścić na tacy.

(ii) Procedura dla kopiarek, powielaczy cyfrowych i urządzeń wielofunkcyjnych bez funkcji drukowania

Tabela 7

Procedura testowania według typowego zużycia energii elektrycznej – Kopiarki, powielacze cyfrowe i urządzenia wielofunkcyjne bez funkcji drukowania

Etap	Stan początkowy	Działanie	Zapis (na końcu etapu)	Zmierzone możliwe stany
1	Wyłączony	Podłączyć jednostkę do miernika. Wyzerować miernik; odczekać czas testowy (co najmniej 5 minut).	Dopływ energii odłączony	Wyłączony
			Czas przerwy między testami	
2	Wyłączony	Włączyć jednostkę. Poczekać, aż pojawi się informacja, że jednostka jest w trybie gotowości.	—	—
3	Gotowość	Wydrukować zadanie składające się z co najmniej jednego obrazu, ale nie więcej niż jedno zadanie, zgodnie z tabelą zadań. Zapisać czas, jaki upłynął do momentu wyjścia pierwszej kartki z jednostki. Poczekać, aż miernik pokaże, że jednostka weszła w tryb uśpienia.	Aktywność0 – czas	—
4	Uśpienie	Wyzerować miernik; odczekać 1 godzinę. Jeżeli jednostka wyłącza się po mniej niż 1 godzinie, zanotować czas i energię w trybie uśpienia, ale odczekać pełną godzinę przed przejściem do etapu 5.	Uśpienie – energia	Uśpienie
			Czas przerwy między testami	
5	Uśpienie	Wyzerować miernik i czasomierz. Skopiować jedno zadanie według tabeli zadań. Zapisać czas, jaki upłynął do momentu wyjścia pierwszej kartki z jednostki. Odczekać 15 minut według czasomierza.	Zadanie1 – energia	Przywrócenie, Aktywność, Gotowość, Uśpienie, Automatyczne wyłączenie
			Aktywność1 – czas	

Etap	Stan początkowy	Działanie	Zapis (na końcu	Zmierzone możliwe stany
6	Gotowość	Powtórzyć etap 5.	Zadanie2 – energia Aktywność2 – czas	jw.
7	Gotowość	Powtórzyć etap 5 (bez pomiaru czasu w trybie Aktywność).	Zadanie3 – energia	jw.
8	Gotowość	Powtórzyć etap 5 (bez pomiaru czasu w trybie Aktywność).	Zadanie4 – energia	jw.
9	Gotowość	Wyzerować miernik i czasomierz. Poczekać, aż miernik i/lub jednostka pokaże, że jednostka weszła w tryb automatycznego wyłączenia.	Końcowy – energia Godzina zakończenia	Gotowość, Uśpiony
10	Automatyczne wyłączenie	Wyzerować miernik; odczekać czas testowy (co najmniej 5 minut).	Automatyczne wyłączenie – energia	Automatyczne wyłączenie

Uwagi:

- Przed rozpoczęciem testu warto sprawdzić domyślne czasy opóźnienia funkcji zarządzania poborem mocy, aby upewnić się, że są one ustawione tak, jak w dostarczanej konfiguracji, a także sprawdzić, czy w zasobniku urządzenia znajduje się dostateczna ilość papieru.
- Wskazanie „wyzerowania miernika” można uzyskać przez rejestrację zakumulowanego zużycia energii w danym czasie, a nie przez dosłowne zerowanie miernika.
- Etap 1 – W razie potrzeby można wydłużyć pomiar w okresie wyłączenia, aby ograniczyć błąd pomiaru. Uwaga: pobór mocy w trybie wyłączenia nie jest uwzględniany w kalkulacjach.
- Etap 2 – Jeżeli jednostka nie ma wskaźnika trybu gotowości, należy przyjąć czas, w którym zużycie energii ustabilizowało się do poziomu trybu gotowości.
- Etap 3 – Po zarejestrowaniu wartości „Aktywność0 – czas” pozostałą część zadania można anulować.
- Etap 4 – Jeżeli jednostka wyłączy się w ciągu tej godziny, zanotować energię i czas dla trybu uśpienia w tym czasie, ale odczekać pełną godzinę od wejścia w ostatni tryb uśpienia, zanim przystąpi się do etapu 5. Uwaga: pomiar poboru mocy w trybie uśpienia nie jest uwzględniany w obliczeniach, a jednostka może wejść w tryb automatycznego wyłączenia przed upływem pełnej godziny.
- Etap 5 – 15 minut od rozpoczęcia zadania. W celu dokonania oceny w ramach niniejszej procedury testowej produkty muszą być zdolne do zakończenia wymaganego zadania zgodnie z tabelą zadań w ciągu 15-minutowej przerwy między zadaniami.
- Etap 6 – Jednostka, która jest dostarczana z krótkimi domyślnymi czasami opóźnienia, może rozpoczynać etapy 6–8 od trybu uśpienia lub automatycznego wyłączenia.
- Etap 9 – Jeżeli jednostka weszła już w tryb automatycznego wyłączenia przed rozpoczęciem etapu 9, wówczas końcowe wartości energii i czasu są zerowe.
- Etap 10 – W celu zwiększenia dokładności można wydłużyć przerwę testową dla trybu automatycznego wyłączenia.

Oryginały można umieścić w podajniku dokumentów przed rozpoczęciem testu. Produkty bez podajnika dokumentów mogą pobierać wszystkie obrazy z jednego oryginału umieszczonego na tacy.

(iii) Dodatkowe pomiary dla produktów z interfejsem cyfrowym

Ten etap dotyczy tylko produktów wyposażonych w interfejs cyfrowy zdefiniowany w sekcji A.32.

Jeżeli interfejs cyfrowy ma osobny przewód zasilający, wówczas, niezależnie od tego, czy przewód i sterownik znajdują się wewnątrz czy na zewnątrz produktu do przetwarzania obrazu, należy przeprowadzić pięcimi-nutowy pomiar zużycia energii przez interfejs cyfrowy w czasie, kiedy główny produkt jest w trybie gotowości. Jednostka musi być podłączona do sieci, jeżeli w dostarczanej konfiguracji jest zdolna do obsługi sieci.

Jeżeli interfejs cyfrowy nie ma osobnego przewodu zasilającego, producent przedstawia dokumentację dotyczącą zasilania cyfrowego interfejsu prądem zmiennym w czasie, kiedy jednostka jako całość jest w trybie gotowości. Najczęściej realizowane jest to poprzez dokonanie pomiaru chwilowego poboru mocy na wejściu prądu stałego do interfejsu cyfrowego oraz zwiększenie poziomu poboru tej mocy w celu uwzględnienia strat w zasilaczu.

e) Metody obliczania

Wartość TEC odzwierciedla założenia co do liczby godzin dziennie, kiedy produkt jest używany, schematu jego używania w tym czasie oraz domyślnych czasów opóźnień poprzedzających przejście produktu w tryb niższego poboru mocy. Wszystkie pomiary zużycia energii elektrycznej obejmują pomiar zakumulowanej energii w danym czasie, a następnie są zamieniane na pobór mocy poprzez podzielenie wyniku przez czas.

W obliczeniach zakłada się, że zadania przetwarzania obrazu realizowane są w dwóch partiach każdego dnia, pomiędzy którymi jednostka przechodzi do trybu najniższego poboru mocy (np. w czasie przerwy na lunch), tak jak przedstawiono to na rysunku 2 poniżej. Zakłada się, że urządzenie nie jest używane w weekendy i nie jest wyłączane ręcznie.

Czas końcowy to okres od rozpoczęcia ostatniego zadania do przejścia urządzenia w tryb najniższego poboru mocy (automatyczne wyłączenie w przypadku kopiarek, powielaczy cyfrowych i urządzeń wielofunkcyjnych bez funkcji drukowania oraz tryb uśpienia w przypadku drukarek, powielaczy cyfrowych i urządzeń wielofunkcyjnych z funkcją drukowania oraz faksów), minus 15-minutowa przerwa pomiędzy zadaniami.

Poniższe dwa równania stosowane są dla wszystkich rodzajów produktów:

$$\text{Średnie zużycie energii w zadaniu} = (\text{Zadanie2} + \text{Zadanie3} + \text{Zadanie4}) / 3$$

$$\text{Dzienne zużycie energii w zadaniach} = (\text{Zadanie1} \times 2) + [(\text{Zadania na dzień} - 2) \times \text{Średnie zużycie energii}]$$

W obliczeniach dotyczących drukarek, powielaczy cyfrowych i urządzeń wielofunkcyjnych z funkcją drukowania oraz faksów stosowane są także trzy poniższe równania:

$$\text{Dzienne zużycie energii w trybie uśpienia} = [24 \text{ godziny} - ((\text{Zadania na dzień}/4) + (\text{Czas końcowy} \times 2))] \times \text{Pobór mocy w trybie uśpienia}$$

$$\text{Dzienne zużycie energii} = \text{Dzienne zużycie energii w zadaniach} + (2 \times \text{Energia końcowa}) + \text{Dzienne zużycie energii w trybie uśpienia}$$

$$\text{TEC} = (\text{Dzienne zużycie energii} \times 5) + (\text{Pobór mocy w trybie uśpienia} \times 48)$$

W obliczeniach dotyczących kopiarek, powielaczy cyfrowych i urządzeń wielofunkcyjnych bez funkcji drukowania stosowane są także trzy poniższe równania:

$$\text{Dzienne zużycie energii w trybie automatycznego wyłączenia} = [24 \text{ godziny} - ((\text{Zadania na dzień}/4) + (\text{Czas końcowy} \times 2))] \times \text{Pobór mocy w trybie automatycznego wyłączenia}$$

$$\text{Dzienne zużycie energii} = \text{Dzienne zużycie energii w zadaniach} + (2 \times \text{Energia końcowa}) + \text{Dzienne zużycie energii w trybie automatycznego wyłączenia}$$

$$\text{TEC} = (\text{Dzienne zużycie energii} \times 5) + (\text{Pobór mocy w trybie automatycznego wyłączenia} \times 48)$$

W raporcie należy podać specyfikacje sprzętu pomiarowego oraz zakresy zastosowane w poszczególnych pomiarach. Pomiary należy przeprowadzać tak, aby całkowity potencjalny błąd wartości TEC nie przekroczył 5 %. W przypadkach, gdzie potencjalny błąd jest poniżej 5 %, dokładność nie musi być podawana w raporcie. Jeżeli potencjalny błąd pomiaru jest bliski 5 %, producenci powinni dokonać pomiarów potwierdzających, że limit 5 % nie został przekroczony.

f) Odniesienia

ISO/IEC 10561:1999. Technologia informatyczna — Urządzenia biurowe — Urządzenia drukujące — Metoda pomiaru przepustowości — Drukarki kasy 1 i klasy 2.

Tabela 8

Tabela obliczeń do zadań

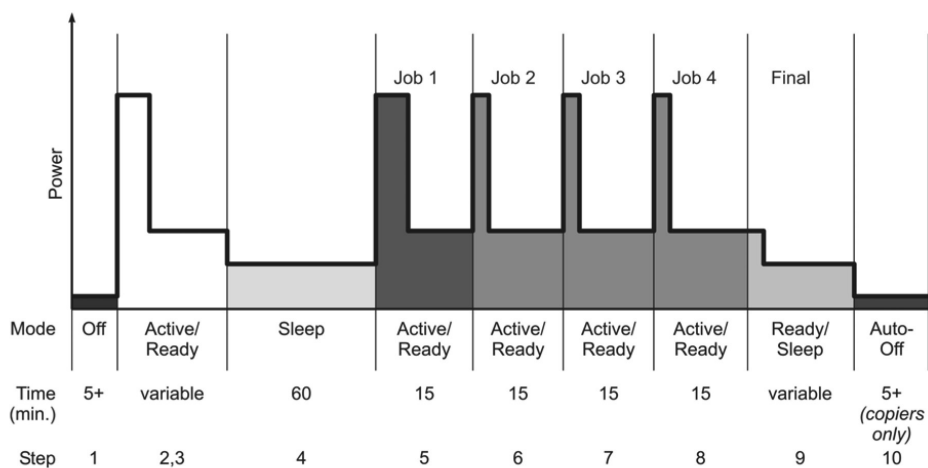
Szyb- kość	Zadani- a/dzień	Pośred- nie wartoś- ci obrazó- w/dzień	Pośred- nie wartoś- ci obrazó- w/ zadania	Obraz- y/ zadania	Obraz- y/dzień	Szyb- kość	Zadani- a/dzień	Pośred- nie wartoś- ci obrazó- w/dzień	Pośred- nie wartoś- ci obrazó- w/ zadania	Obraz- y/ zadania	Obraz- y/dzień
1	8	1	0,06	1	8	21	21	221	10,50	10	210
2	8	2	0,25	1	8	22	22	242	11,00	11	242
3	8	5	0,56	1	8	23	23	265	11,50	11	253
4	8	8	1,00	1	8	24	24	288	12,00	12	288
5	8	13	1,56	1	8	25	25	313	12,50	12	300
6	8	18	2,25	2	16	26	26	338	13,00	13	338
7	8	25	3,06	3	24	27	27	365	13,50	13	351
8	8	32	4,00	4	32	28	28	392	14,00	14	392
9	9	41	4,50	4	36	29	29	421	14,50	14	406
10	10	50	5,00	5	50	30	30	450	15,00	15	450
11	11	61	5,50	5	55	31	31	481	15,50	15	465
12	12	72	6,00	6	72	32	32	512	16,00	16	512
13	13	85	6,50	6	78	33	32	545	17,02	17	544
14	14	98	7,00	7	98	34	32	578	18,06	18	576
15	15	113	7,50	7	105	35	32	613	19,14	19	608
16	16	128	8,00	8	128	36	32	648	20,25	20	640
17	17	145	8,50	8	136	37	32	685	21,39	21	672
18	18	162	9,00	9	162	38	32	722	22,56	22	704
19	19	181	9,50	9	171	39	32	761	23,77	23	736
20	20	200	10,00	10	200	40	32	800	25,00	25	800

Szyb-kość	Zadani-a/dzień	Pośred-nie wartości obrazó-w/dzień	Pośred-nie wartości obrazó-w/zadania	Obraz-y/zadania	Obraz-y/dzień
41	32	841	26,27	26	832
42	32	882	27,56	27	864
43	32	925	28,89	28	896
44	32	968	30,25	30	960
45	32	1 013	31,64	31	992
46	32	1 058	33,06	33	1 056
47	32	1 105	34,52	34	1 088
48	32	1 152	36,00	36	1 152
49	32	1 201	37,52	37	1 184
50	32	1 250	39,06	39	1 248
51	32	1 301	40,64	40	1 280
52	32	1 352	42,25	42	1 344
53	32	1 405	43,89	43	1 376
54	32	1 458	45,56	45	1 440
55	32	1 513	47,27	47	1 504
56	32	1 568	49,00	49	1 568
57	32	1 625	50,77	50	1 600
58	32	1 682	52,56	52	1 664
59	32	1 741	54,39	54	1 728
60	32	1 800	56,25	56	1 792
61	32	1 861	58,14	58	1 856
62	32	1 922	60,06	60	1 920
63	32	1 985	62,02	62	1 984
64	32	2 048	64,00	64	2 048
65	32	2 113	66,02	66	2 112
66	32	2 178	68,06	68	2 176
67	32	2 245	70,14	70	2 240
68	32	2 312	72,25	72	2 304
69	32	2 381	74,39	74	2 368
70	32	2 450	76,56	76	2 432

Szyb-kość	Zadani-a/dzień	Pośred-nie wartości obrazó-w/dzień	Pośred-nie wartości obrazó-w/zadania	Obraz-y/zadania	Obraz-y/dzień
71	32	2 521	78,77	78	2 496
72	32	2 592	81,00	81	2 592
73	32	2 665	83,27	83	2 656
74	32	2 738	85,56	85	2 720
75	32	2 813	87,89	87	2 784
76	32	2 888	90,25	90	2 880
77	32	2 965	92,64	92	2 944
78	32	3 042	95,06	95	3 040
79	32	3 121	97,52	97	3 104
80	32	3 200	100,00	100	3 200
81	32	3 281	102,52	102	3 264
82	32	3 362	105,06	105	3 360
83	32	3 445	107,64	107	3 424
84	32	3 528	110,25	110	3 520
85	32	3 613	112,89	112	3 584
86	32	3 698	115,56	115	3 680
87	32	3 785	118,27	118	3 776
88	32	3 872	121,00	121	3 872
89	32	3 961	123,77	123	3 936
90	32	4 050	126,56	126	4 032
91	32	4 141	129,39	129	4 128
92	32	4 232	132,25	132	4 224
93	32	4 325	135,14	135	4 320
94	32	4 418	138,06	138	4 416
95	32	4 513	141,02	141	4 512
96	32	4 608	144,00	144	4 608
97	32	4 705	147,02	157	4 704
98	32	4 802	150,06	150	4 800
99	32	4 901	153,14	153	4 896
100	32	5 000	156,25	156	4 992

Rysunek 2

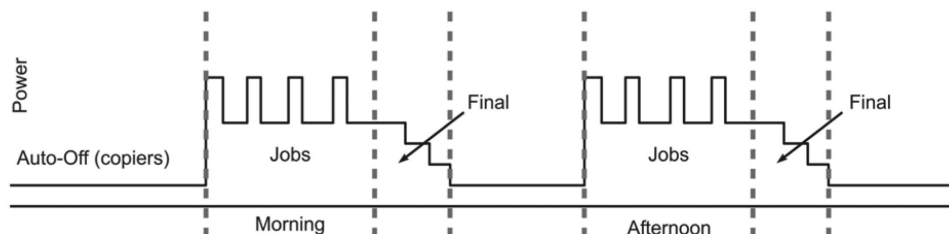
Procedura pomiaru wartości TEC

Rysunek 2 przedstawia procedurę pomiaru w formie graficznej. W przypadku produktów z krótkimi domyślnymi czasami opóźnienia, w okresie czterech pomiarów zadania może występować okres uśpienia, lub też w etapie 4 może wystąpić automatyczne wyłączenie podczas pomiaru poboru mocy w trybie uśpienia. Ponadto produkty z możliwością drukowania z tylko jednym trybem uśpienia nie będą miały trybu uśpienia w okresie końcowym. Etap 10 dotyczy tylko kopiarek, powielaczy cyfrowych i urządzeń wielofunkcyjnych bez funkcji drukowania.

Rysunek 3

Typowy dzień

Rysunek 3 przedstawia schematyczny przykład kpiarki pracującej z szybkością 8 ipm, która wykonuje 4 zadania rano i 4 zadania po południu, ma dwa okresy „końcowe” i pozostaje w trybie automatycznego wyłączenia przez resztę dnia roboczego i przez cały weekend. Założona „pora lunchu” ma charakter dorozumiany, ale nie wyraźny. Na rysunku nie zachowano skali. Zadania przedzielone są 15-minutowymi przerwami i realizowane w dwóch blokach. Niezależnie od długości tych okresów, zawsze występują dwa pełne okresy „końcowe”. Dla drukarek, powielaczy cyfrowych i urządzeń wielofunkcyjnych z funkcją drukowania oraz faksów trybem bazowym jest tryb uśpienia, a nie automatycznego wyłączenia, ale urządzenia te są traktowane tak samo jak kpiarki.

3. Procedura testowania wg trybów operacyjnych (OM)

- a) Rodzaje produktów podlegających procedurom: Procedura testowania według trybów operacyjnych służy do pomiaru produktów zdefiniowanych w sekcji B, tabela 2

b) Parametry testowania

W niniejszym punkcie opisano parametry testowania, jakie należy stosować przy pomiarach produktów w procedurze testowania według trybów operacyjnych.

Podłączenie do sieci

Produkty, które w dostarczanej konfiguracji ⁽¹⁾ mogą działać w sieci, podłączane są do co najmniej jednej sieci w czasie procedury testowej. Rodzaj aktywnego podłączenia do sieci wybiera producent, przy czym rodzaj ten należy podać w raporcie.

Produkt nie powinien pobierać zasilania operacyjnego przez połączenie sieciowe (np. przez Power over Ethernet, USB, USB PlusPower ani IEEE 1394), chyba że jest to jedyne źródło zasilania produktu (tzn. nie występuje źródło prądu zmiennego).

Konfiguracja produktu

Produkt konfigurowany jest tak, jak jest dostarczany i jak zaleca się jego używanie, zwłaszcza w zakresie głównych parametrów, takich jak domyślne czasy opóźnień w ramach zarządzania poborem mocy, jakość drukowania oraz rozdzielczość. Ponadto:

Źródło papieru i sprzęt do wykańczania powinny być obecne i skonfigurowane tak, jak urządzenie jest dostarczane; wykorzystanie tych elementów w teście zależy jednak od decyzji producenta (np. można użyć dowolnego źródła papieru). Sprzęt będący częścią modelu i przeznaczony do instalacji lub dołączenia przez użytkownika (np. element związany z obsługą papieru) instalowany jest przed rozpoczęciem testowania.

Ewentualne funkcje eliminujące wilgoć można wyłączyć, jeżeli może to zrobić użytkownik.

W przypadku faksów strona powinna być podawana do podajnika dokumentów funkcji kopiowania jako funkcji dodatkowej i może być umieszczona w podajniku dokumentów przed rozpoczęciem testu. Jednostka nie musi być podłączona do linii telefonicznej, chyba że linia telefoniczna jest konieczna do przeprowadzenia testu. Na przykład, jeżeli faks nie ma funkcji kopiowania jako funkcji dodatkowej, wówczas zadanie wykonywane w etapie 2 można przesłać przez linię telefoniczną. W przypadku faksów bez podajnika dokumentów stronę należy umieścić na tacy.

⁽¹⁾ W raporcie należy podać rodzaj podłączenia do sieci. Popularne rodzaje sieci to: Ethernet, WiFi (802.11) i Bluetooth. Popularne rodzaje teleinformatycznych (niesieciowych) połączeń to USB, złącze szeregowo i złącze równoległe.

Jeżeli w dostarczanej konfiguracji produkt ma uruchomioną funkcję automatycznego wyłączenia, przed wykonaniem testu należy ją wyłączyć.

Szybkość

W czasie przeprowadzania pomiarów poboru mocy w ramach niniejszej procedury testowej produkt wytwarza obrazy z szybkością wynikającą z domyślnych ustawień dostarczanej konfiguracji. Jednakże w raporcie podawana jest zgłoszona przez producenta maksymalna deklarowana szybkość wytwarzania obrazów monochromatycznych w trybie jednostronnym na papierze standardowego formatu.

c) Metoda pomiaru poboru mocy

Wszystkie pomiary poboru mocy należy wykonywać zgodnie z normą IEC 62301 z następującymi wyjątkami:

W celu ustalenia konfiguracji napięcia/częstotliwości prądu wykorzystywanego w czasie testu należy zapoznać się z warunkami testowania i sprzętem do testowania dla urządzeń do przetwarzania obrazu, kwalifikowanych do oznaczenia ENERGY STAR w sekcji D.4.

Wymagania dotyczące składowych harmonicznych stosowane w czasie testu są bardziej rygorystyczne niż wymagania normy IEC 62301.

Wymagana dokładność w procedurze według trybów operacyjnych wynosi 2 % dla wszystkich pomiarów, oprócz pomiaru poboru mocy w trybie gotowości. Wymagana dokładność w pomiarze poboru mocy w trybie gotowości wynosi 5 %, zgodnie z sekcją D.4. Wartość 2 % jest zgodna z normą IEC 62301, ale występuje tam ona jako poziom ufności.

Dla produktów, których konstrukcja przewiduje zasilanie z akumulatora w czasie, gdy nie są one podłączone do sieci elektrycznej, akumulator należy pozostawić na miejscu w czasie testu, ale pomiar nie powinien odzwierciedlać aktywnego ładowania akumulatora poza ładowaniem konserwującym (tzn. przed rozpoczęciem testu akumulator powinien być w pełni naładowany).

Produkty wyposażone w zasilacz zewnętrzny w czasie testu są podłączone do tego zasilacza.

Produkty zasilane prądem stałym w standardowym systemie (np. USB, USB PlusPower, IEEE 1394 i Power over Ethernet) korzystają z odpowiedniego źródła prądu stałego zasilanego prądem zmiennym. Zużycie energii przez zasilacz podłączony do prądu zmiennego należy zmierzyć i podać w raporcie dotyczącym testowanego urządzenia do przetwarzania obrazu. W przypadku urządzenia do przetwarzania obrazu zasilanego przez USB uwzględniany jest tylko zasilany koncentrator obsługujący testowane urządzenie. W przypadku urządzeń do przetwarzania obrazu zasilanych przez Power over Ethernet lub USB PlusPower dopuszcza się pomiar poboru mocy dla urządzenia rozdzielającego moc z podłączonym i odłączonym urządzeniem do przetwarzania obrazu oraz przyjęcie obliczonej różnicy jako zużycia energii przez produkt do przetwarzania obrazu. Producent powinien sprawdzić, czy odzwierciedla to w odpowiedni sposób pobór prądu stałego przez jednostkę i dodać pewien limit uwzględniający brak efektywności zasilacza i procesu rozdzielania.

d) Procedura pomiarowa

Do pomiaru czasu wystarcza zwykły stoper i dokonanie pomiaru z dokładnością do 1 sekundy. Wszystkie wartości zasilania należy zapisywać w watach (W). Etapy procedury testowania według trybów operacyjnych podano w tabeli 9.

W pomiarach zasadniczo nie należy uwzględniać trybów serwisowych/konserwacyjnych (w tym kalibracji kolorów). Ewentualną adaptację procedury niezbędną w celu wykluczenia takich trybów występujących w czasie testowania należy odnotować.

Jak podano wyżej, wszystkie pomiary poboru mocy należy przeprowadzać zgodnie z normą IEC 62301. W zależności od charakteru trybu norma IEC 62301 nakazuje pomiary chwilowego poboru mocy, pięciominutowe pomiary zakumulowanego poboru energii lub pomiary zakumulowanego zużycia energii w przedziałach czasu, których długość pozwala na prawidłową ocenę cyklicznych schematów zużycia energii. Niezależnie od stosowanej metody, w raporcie należy podawać tylko wartości poboru mocy.

Tabela 9

Procedura testowania wg trybów operacyjnych (OM)

Etap	Stan początkowy	Działanie	Zapis
1	Wyłączony	Podłączyć jednostkę do miernika. Włączyć jednostkę. Poczekać, aż pojawi się informacja, że jednostka jest w trybie gotowości	—
2	Gotowość	Wydrukować kopię lub zeskanować jeden obraz	—
3	Gotowość	Zmierzyć pobór mocy w trybie gotowości	Gotowość – <i>pobór mocy</i>
4	Gotowość	Odczekać domyślny czas opóźnienia przed wejściem w tryb uśpienia	Domyślny czas opóźnienia trybu uśpienia – <i>czas</i>
5	Uśpienie	Zmierzyć pobór mocy w trybie uśpienia	Uśpienie – <i>pobór mocy</i>
6	Uśpienie	Odczekać domyślny czas opóźnienia przed wejściem w tryb automatycznego wyłączenia	Opóźnienie przed automatycznym wyłączeniem – <i>czas</i>
7	Automatyczne wyłączenie	Zmierzyć pobór mocy w trybie automatycznego wyłączenia.	Automatyczne wyłączenie – <i>pobór mocy</i>
8	Wyłączony	Wyłączyć urządzenie manualnie. Poczekać na wyłączenie się urządzenia	—
9	Wyłączony	Zmierzyć pobór mocy w trybie wyłączenia	Wyłączenie – <i>pobór mocy</i>

Uwagi:

- Przed rozpoczęciem testu warto sprawdzić, czy domyślne czasy opóźnienia w ramach zarządzania poborem mocy są ustawione zgodnie z dostarczaną konfiguracją.
- Etap 1 – Jeżeli jednostka nie ma wskaźnika trybu gotowości, należy przyjąć czas, w którym zużycie energii ustabilizowało się do poziomu trybu gotowości, i odnotować tę informację w raporcie o danych testowanego produktu.
- Etapy 4 i 5 – W przypadku produktów z więcej niż jednym poziomem uśpienia należy powtarzać te etapy tyle razy, ile to konieczne, aby uwzględnić wszystkie poziomy uśpienia i wprowadzić te dane do raportu. W wielkoformatowych kopiarkach i urządzeniach wielofunkcyjnych wykorzystujących termiczne technologie nanoszenia obrazu występują zazwyczaj dwa tryby uśpienia. W przypadku produktów bez tego trybu etapy 4 i 5 należy pominąć.
- Etapy 4 i 6 – Pomiarów domyślnych czasów opóźnienia należy dokonywać równolegle, w sposób skumulowany od początku etapu 4. Na przykład produkt, który wchodzi w pierwszy poziom uśpienia po 15 minutach i w drugi poziom uśpienia po 30 minutach od wejścia w pierwszy poziom uśpienia, ma 15-minutowy czas opóźnienia dla pierwszego poziomu i 45-minutowy czas opóźnienia dla drugiego poziomu.
- Etapy 6 i 7 – Większość produktów testowanych według trybów operacyjnych nie ma wyraźnego trybu automatycznego wyłączenia. W przypadku produktów bez tego trybu etapy 6 i 7 należy pominąć.
- Etap 8 – Jeżeli jednostka nie ma wyłącznika zasilania, należy poczekać, aż wejdzie w tryb najniższego poboru mocy i odnotować tę informację w raporcie o danych testowanego produktu.

Dodatkowe pomiary dla produktów z interfejsem cyfrowym

Ten etap dotyczy tylko produktów wyposażonych w interfejs cyfrowy zdefiniowany w sekcji A.32.

Jeżeli interfejs cyfrowy ma osobny przewód zasilający, wówczas, niezależnie od tego, czy przewód i sterownik znajdują się wewnątrz czy na zewnątrz produktu do przetwarzania obrazu, należy przeprowadzić pięciominutowy pomiar zużycia energii przez interfejs cyfrowy w czasie, kiedy główny produkt jest w trybie gotowości. Jednostka musi być podłączona do sieci, jeżeli w dostarczanej konfiguracji jest zdolna do obsługi sieci.

Jeżeli interfejs cyfrowy nie ma osobnego przewodu zasilającego, producent przedstawia dokumentację dotyczącą zasilania cyfrowego interfejsu prądem zmiennym w czasie, kiedy jednostka jako całość jest w trybie gotowości. Najczęściej realizowane jest to poprzez dokonanie pomiaru chwilowego poboru mocy na wejściu prądu stałego do interfejsu cyfrowego oraz zwiększenie poziomu poboru tej mocy w celu uwzględnienia strat w zasilaczu.

e) Odniesienia

IEC 62301:2005. Urządzenia elektryczne do użytku w gospodarstwach domowych – Pomiar poboru mocy w stanie czuwania

4. Warunki testowania i sprzęt do testowania urządzeń do przetwarzania obrazu kwalifikowanych do oznaczenia ENERGY STAR

Poniższe warunki testowania stosuje się do procedur testowania według trybów operacyjnych i według całkowitego zużycia energii elektrycznej. Obejmuje to kopiarki, powielacze cyfrowe, faksy, urządzenia do nadawania listów, urządzenia wielofunkcyjne, drukarki i skanery.

Poniżej podano warunki otoczenia, jakie należy zapewnić przeprowadzając pomiary zużycia energii lub poboru mocy. Są one niezbędne do zapewnienia, że różnice w warunkach otoczenia nie wpłyną na wyniki testów, które można odtworzyć. Po warunkach testowania podano specyfikacje sprzętu do testowania.

a) Warunki testowania

Kryteria ogólne:

Napięcie zasilania ⁽¹⁾ :	Ameryka Północna/Tajwan:	115 (± 1 %) V AC, 60 Hz (± 1 %)
	Europa/Australia/Nowa Zelandia:	230 (± 1 %) V AC, 50 Hz (± 1 %)
	Japonia:	100 (± 1 %) V AC, 50 Hz (± 1 %) / 60 Hz (± 1 %)
		Uwaga: Dla produktów o maksymalnej mocy znamionowej > 1,5 kW tolerancja napięcia wynosi ± 4 %.
Całkowite zniekształcenie harmoniczne (THD) (Napięcie):	< 2 % THD (< 5 % dla produktów o maksymalnej mocy znamionowej > 1,5 kW)	
Temperatura otoczenia:	23 °C ± 5 °C	
Wilgotność względna:	10–80 %	

(Odniesienie do normy IEC 62301: Urządzenia elektryczne do użytkowania w gospodarstwie domowym – Pomiar poboru mocy w stanie czuwania, sekcja 3.2 i 3.3)

⁽¹⁾ Napięcie zasilania: Producenci testują swoje produkty z uwzględnieniem rynku, na którym partner zamierza je sprzedawać jako zakwalifikowane do oznaczenia ENERGY STAR. W przypadku urządzeń sprzedawanych na wielu rynkach międzynarodowych, i tym samym zasilanych różnym napięciem, producent musi przeprowadzić testy i sporządzić raport dla wszystkich napięć i poziomów poboru mocy. Na przykład producent, który dostarcza ten sam model drukarki do Stanów Zjednoczonych i do Europy, musi dokonać pomiarów i zgłosić wartości TEC lub OM zarówno przy napięciu 115 V/60 Hz, jak i 230 V/50 Hz. Jeżeli produkt jest zaprojektowany do działania przy napięciu i częstotliwości prądu na danym rynku, które są inne niż napięcie i częstotliwość na tym rynku (np. 230 V i 60 Hz w Ameryce Północnej), producent powinien przetestować te produkty przy regionalnych parametrach, które są jak najlepiej dopasowane do zaprojektowanych możliwości produktu oraz odnotować ten fakt w formularzu raportu z testów.

Specyfikacje papieru:

We wszystkich testach TEC oraz testach OM, w których wymagane jest użycie papieru, format i gramatura papieru muszą być odpowiednie dla rynku, na który przeznaczone jest urządzenie, zgodnie z poniższą tabelą.

Format i gramatura papieru		
Rynek	Rozmiar	Gramatura
Ameryka Północna/Tajwan:	8,5" × 11"	75 g/m ²
Europa/Australia/Nowa Zelandia:	A4	80 g/m ²
Japonia:	A4	64 g/m ²

b) Sprzęt do testowania

Celem procedur testowych jest dokładny pomiar RZECZYWISTEGO poboru mocy ⁽¹⁾ przez produkt. Powoduje to konieczność zastosowania miernika z funkcją pomiaru rzeczywistej mocy skutecznej. Na rynku dostępnych jest wiele takich mierników i dlatego producenci powinni starannie dokonywać wyboru właściwego modelu. Przy wyborze miernika i przeprowadzaniu testu należy uwzględnić następujące czynniki.

Odpowiedź częstotliwościowa: Urządzenia elektroniczne, które mogą przełączać się między źródłami zasilania, powodują powstawanie składowych harmoniczných (dodatkowe składowe harmoniczne zazwyczaj do 21.). Jeżeli harmoniczných tych nie uwzględni się w pomiarze poboru mocy, wynik będzie niedokładny. Agencja Ochrony Środowiska zaleca, aby producenci używali mierników, których odpowiedź częstotliwościowa wynosi co najmniej 3 kHz; pozwoli to uwzględniać składowe harmoniczne do 50. i jest zalecane normą IEC 555.

⁽¹⁾ Rzeczywista moc określana jest jako iloczyn (woltzy) × (ampery) × (współczynnik mocy) i jest zazwyczaj wyrażana w watach. Moc pozorna określana jest jako iloczyn (woltzy) × (ampery) i jest zazwyczaj określana w VA, czyli woltoamperach. Współczynnik mocy dla urządzeń zawierających funkcje przełączania źródła energii jest zawsze mniejszy niż 1,0, co oznacza, że faktyczne zużycie energii jest zawsze mniejsze niż moc pozorna. Zakumulowane zużycie energii to suma pomiarów poboru mocy wykonanych w danym przedziale czasowym i dlatego także musi ono być oparte na rzeczywistym zużyciu energii.

Rozdzielczość: Przy bezpośrednich pomiarach poboru mocy podziałka miernika powinna odpowiadać następującym wymaganiom normy IEC 62301:

„Instrument do pomiaru poboru mocy powinien mieć rozdzielczość:

- 0,01 W lub mniejszą do pomiarów poboru mocy do 10 W,
- 0,1 W lub mniejszą do pomiaru poboru mocy powyżej 10 W do 100 W,
- 1 W lub mniejszą do pomiarów poboru mocy powyżej 100 W”⁽¹⁾

Ponadto instrument pomiarowy powinien mieć podziałkę 10 W lub mniejszą do pomiarów mocy powyżej 1,5 kW. Pomiary zużycia energii zakumulowanej powinny być przeprowadzane przy podziale zasadniczo zgodnej z tymi wartościami po przeliczeniu na średni pobór mocy. W przypadku pomiarów zakumulowanego zużycia energii wartością służącą ustaleniu wymaganej dokładności jest wartość maksymalnego poboru mocy w okresie pomiaru, a nie wartość średnia, dlatego o wyborze sprzętu pomiarowego i jego ustawień decyduje wartość maksymalna.

Dokładność

Pomiary przeprowadzane zgodnie z powyższymi procedurami mają zawsze dokładność 5 % lub lepszą, chociaż producenci zazwyczaj będą uzyskiwać większą dokładność. Dla niektórych pomiarów procedury testowania mogą przewidywać dokładność większą niż 5 %. Na podstawie znajomości poziomów poboru mocy istniejących produktów do przetwarzania obrazu oraz wiedzy o dostępnych miernikach producenci mogą obliczyć maksymalny błąd na podstawie odczytu i przedziału zastosowanego przy odczycie. Dla pomiarów do 0,50 W wymagana dokładność wynosi 0,02 W.

Kalibracja

W celu zapewnienia dokładności od kalibracji miernika nie może upłynąć więcej niż 12 miesięcy.

E. Interfejs użytkownika

Zaleca się producentom projektowanie produktów zgodnie z normą IEEE 1621: „Standard for User Interface Elements in Power Control of Electronic Devices Employed in Office/Consumer Environments” [Norma dla elementów interfejsu użytkownika w sterowaniu zasilaniem urządzeń elektronicznych do użytku w biurach/środowiskach konsumenckich]. Norma ta została stworzona w celu ujednolicenia i uproszczenia sterowania zasilaniem wszystkich urządzeń elektronicznych. Szczegółowe informacje dotyczące normy znajdują się na stronie internetowej <http://eetd.lbl.gov/controls>.

F. Data wejścia w życie

Data, od której producenci mogą kwalifikować produkty do oznaczenia ENERGY STAR w oparciu o wersję 1.1 specyfikacji, będzie określona jako data wejścia w życie umowy. Wszelkie wcześniejsze umowy dotyczące urządzeń do przetwarzania obrazu zakwalifikowanych do oznaczenia ENERGY STAR wygasają z dniem 30 czerwca 2009 r.

Kwalifikacja i znakowanie produktów w oparciu o wersję 1.1: wersja 1.1 specyfikacji obowiązuje od dnia 1 lipca 2009 r. Wszystkie produkty, w tym modele zakwalifikowane pierwotnie w oparciu o wcześniejsze specyfikacje dotyczące urządzeń do przetwarzania obrazu wyprodukowane w dniu 1 lipca 2009 r. lub później, muszą spełnić wymagania nowej wersji 1.1 w celu ich zakwalifikowania do oznaczenia ENERGY STAR (dotyczy to również dodatkowych serii modeli zakwalifikowanych uprzednio w oparciu o wcześniejsze wersje specyfikacji). Data produkcji jest charakterystyczna dla każdego urządzenia i stanowi datę (np. miesiąc i rok) uznania urządzenia za całkowicie zmontowane.

Eliminacja pierwszeństwa historycznego: Agencja Ochrony Środowiska i Komisja Europejska nie zezwalają na zastosowanie pierwszeństwa historycznego w niniejszej wersji 1.1 specyfikacji ENERGY STAR. Kwalifikacje ENERGY STAR w oparciu o poprzednie wersje nie są udzielane automatycznie na okres żywotności modelu produktu. W związku z powyższym wszystkie produkty sprzedawane lub wprowadzane do obrotu ze znakiem ENERGY STAR lub tak oznaczone przez producenta muszą spełniać wymogi specyfikacji obowiązującej w momencie ich produkcji.

⁽¹⁾ Norma IEC 62301 – Urządzenia elektryczne do użytku w gospodarstwach domowych – Pomiar poboru mocy w stanie czuwania z 2005 r.

G. . Przyszłe zmiany specyfikacji

Agencja Ochrony Środowiska i Komisja Europejska zastrzegają sobie prawo zmiany specyfikacji w przypadku gdy zmiany technologiczne lub rynkowe wpływają na ich przydatność dla konsumentów, branży lub środowiska naturalnego. Zgodnie z aktualną polityką zmian w specyfikacjach dokonuje się w wyniku dyskusji przeprowadzonych z zainteresowanymi stronami. Przewiduje się, że zmiany zostaną dokonane ok. 2–3 lata po wejściu w życie wersji 1.1. Agencja Ochrony Środowiska i Komisja Europejska będą dokonywać okresowych ocen rynku pod względem energooszczędności i nowych technologii. Jak zwykle zainteresowane strony będą miały sposobność przekazania danych, przedłożenia propozycji oraz zgłoszenia wątpliwości. Agencja Ochrony Środowiska i Komisja Europejska dążą do zapewnienia uznania w specyfikacji najbardziej energooszczędnych modeli występujących na rynku i nagradzają producentów podejmujących kroki w celu poprawy energooszczędności. Kwestie, które należałoby rozważyć przy opracowywaniu następnej wersji specyfikacji, obejmują:

- a) Testowanie urządzeń kolorowych: W oparciu o przedłożone dane, przyszłe preferencje konsumentów oraz postęp w dziedzinie inżynierii, Agencja Ochrony Środowiska i Komisja Europejska mogą w przyszłości zmienić niniejsze specyfikacje w celu ujęcia w metodach testowania urządzeń kolorowych.
- b) Czas przywrócenia: Agencja Ochrony Środowiska i Komisja Europejska będą ściśle monitorować absolutny i narastający czas przywrócenia zgłoszony przez partnerów testujących produkty metodą typowego zużycia energii elektrycznej, jak również dokumentację złożoną przez partnerów dotyczącą ustawień domyślnych czasów opóźnienia. Agencja Ochrony Środowiska i Komisja Europejska rozważą zmianę specyfikacji pod względem czasu przywrócenia, jeżeli okaże się, że w wyniku praktyk producentów użytkownicy wyłączają tryby sterowania zasilaniem.
- c) Ujęcie produktów testowanych według trybów operacyjnych w metodzie TEC: W oparciu o przedłożone dane, możliwości uzyskania większych oszczędności energii oraz postęp w dziedzinie inżynierii, Agencja Ochrony Środowiska i Komisja Europejska mogą w przyszłości zmienić niniejsze specyfikacje w celu ujęcia produktów testowanych obecnie według trybów operacyjnych w metodzie TEC, łącznie z produktami wielko- i małowymi oraz produktami wykorzystującymi druk atramentowo-rozpuszczalnikowy.
- d) Dodatkowe skutki energetyczne: Agencja Ochrony Środowiska i Komisja Europejska pragną, aby konsumenci mogli dokonywać wyborów pozwalających na znaczące ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w porównaniu z typowymi alternatywami. Agencja Ochrony Środowiska i Komisja Europejska będą konsultowały się z zainteresowanymi stronami na temat metod dokumentowania i określenia ilościowego skutków dla środowiska, pozwalających na określenie produktów, w przypadku których produkcja, transport, projekt i wykorzystanie towarów konsumpcyjnych przyczyniają się do osiągnięcia takich samych lub nawet lepszych wyników w zakresie emisji gazów cieplarnianych, co produkty, które uzyskały oznaczenie ENERGY STAR tylko na podstawie emisji gazów cieplarnianych wynikających ze zużycia energii. Trwają prace nad sposobami skutecznego rozwiązania tych kwestii, co może spowodować zmianę specyfikacji w momencie posiadania wystarczających informacji. Agencja Ochrony Środowiska i Komisja Europejska będą ściśle współpracować z zainteresowanymi stronami nad wszelkimi przeglądami oraz zapewnią, że przeglądy są zgodne z głównymi zasadami programu ENERGY STAR.
- e) Sprawozdawczość danych dotyczących 230 V: Agencja Ochrony Środowiska i Komisja Europejska mogą uznać, że dla produktów wprowadzanych do obrotu na różnych rynkach, z których jeden stosuje napięcie 230 V, dane pochodzące z testowania przy napięciu 230 V powinny być wystarczające dla wielu rynków. Sugestia ta opiera się na obserwacji, że jeżeli produkt spełnia wymogi specyfikacji dla napięcia 230 V, spełni on również normy dla niższego napięcia.
- f) Rozszerzenie wymagań dla działania dwupleksowego: Agencja Ochrony Środowiska i Komisja Europejska mogą dokonać ponownej oceny występowania działania dwupleksowego w obecnej ofercie produktów oraz rozważyć, w jaki sposób można obostrzyć wymagania, które są obecnie nieobowiązkowe. Przegląd wymagań dotyczących działania dwupleksowego pozwalający na większe rozpowszechnienie tej metody mógłby potencjalnie doprowadzić do ograniczenia zużycia papieru, które wywiera największy wpływ na cykl życia drukarki.
- g) Przegląd procedury testowania wg TEC: Agencja Ochrony Środowiska i Komisja Europejska mogą dokonać ponownej oceny metodyki stosowanej przy testowaniu wg TEC w celu zapewnienia większej przejrzystości założeń dotyczących użytkowania lub w celu dodania do specyfikacji wymogu pomiaru poboru mocy i składania sprawozdań na ten temat w odniesieniu do niektórych modeli, co pozwoliłoby na określenie wartości mających zastosowanie do rzeczywistych sposobów użytkowania.
- h) Stany poboru mocy: Agencja Ochrony Środowiska i Komisja Europejska mogą rozważyć przegląd definicji niektórych terminów związanych z poborem mocy (np. gotowość) lub dodanie nowych sposobów zarządzania poborem mocy (np. tryb uśpienia podczas weekendu) w celu zachowania spójności z międzynarodowymi kryteriami oraz uzyskania przez urządzenia do przetwarzania obrazu jak największej oszczędności energii.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 23 kwietnia 2009 r.

zezwalająca na wprowadzenie do obrotu likopenu jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady

*(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 2975)***(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)**

(2009/348/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 października 2005 r. przedsiębiorstwo BASF zwróciło się do właściwych organów Niemiec z wnioskiem o zezwolenie na wprowadzenie do obrotu likopenu syntetycznego jako nowego składnika żywności; w dniu 19 października 2006 r. właściwy organ ds. oceny żywności w Niemczech wydał sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny. W sprawozdaniu tym stwierdził, że stosowanie likopenu w charakterze składnika proponowanych środków spożywczych jest dopuszczalne.
- (2) Dnia 10 listopada 2006 r. Komisja przekazała sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny wszystkim państwom członkowskim.
- (3) Przed upływem okresu 60 dni, określonego w art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 258/97, zgłoszono uzasadnione zastrzeżenia wobec wprowadzenia do obrotu danego produktu zgodnie z przepisami wspomnianego artykułu. W związku z tym w dniu 13 czerwca 2007 r. skonsultowano się z Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), który następnie, w dniu 10 kwietnia 2008 r., wydał opinię.
- (4) W opinii tej EFSA stwierdza, że w proponowanym zakresie likopen można bezpiecznie stosować jako składnik żywności, zaznaczając jednakże, że spożycie likopenu przez przeciętnego konsumenta będzie niższe od dopuszczalnego dziennego spożycia (ADI), przy czym w przypadku niektórych konsumentów wielkość ADI może być przekroczona. Dlatego stosowne wydaje się opracowanie wykazu żywności, w której przypadku dopuszczalne jest dodanie likopenu.
- (5) W dniu 4 grudnia 2008 r. EFSA przyjął „Opinię panelu naukowego ds. produktów dietetycznych, żywienia i alergii, wydaną na wniosek Komisji, dotyczącą bezpieczeństwa stosowania likopenu pochodzącego z *Blakeslea*

trispora dyspergowalnego w zimnej wodzie (CWD)”. W opinii tej stwierdzono, że: „preparaty likopenowe przeznaczone do stosowania w żywności i suplementach diety mają formę zawiesin w olejach jadalnych, bezpośrednio ściśliwych lub dyspergowalnych w wodzie proszków. Ponieważ likopen w takich preparatach może ulegać zmianom oksydacyjnym, należy zapewnić dostateczną ochronę antyoksydacyjną”.

- (6) Zasadne wydaje się także zgromadzenie danych o spożyciu obejmujących pewną liczbę lat po dopuszczeniu do obrotu, pozwalających zweryfikować takie dopuszczenie do obrotu w świetle wszelkich dodatkowych informacji dotyczących bezpieczeństwa likopenu i jego spożycia. Szczególną uwagę należy zwrócić na gromadzenie danych dotyczących zawartości likopenu w płatkach śniadaniowych. Na mocy niniejszej decyzji wymóg ten dotyczy jednak stosowania likopenu jako nowego składnika żywności, nie zaś stosowania likopenu jako barwnika żywności, które to zastosowanie regulują przepisy dyrektywy Rady 89/107/EEG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących dodatków do środków spożywczych dopuszczonych do użycia w środkach spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽²⁾.
- (7) Na podstawie oceny naukowej ustalono, że likopen syntetyczny spełnia kryteria wymienione w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 258/97.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Likopen syntetyczny, zwany dalej „wyroblem”, opisany w załączniku I, może zostać wprowadzony do obrotu we Wspólnocie jako nowy składnik żywności do stosowania w żywności wymienionej w załączniku II.

Artykuł 2

Nowy składnik żywności, dopuszczony do obrotu niniejszą decyzją, jest oznaczany na etykiecie zawierających go środków spożywczych jako „likopen”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 43 z 14.2.1997, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 40 z 11.2.1989, s. 27.

Artykuł 3

Przedsiębiorstwo BASF ustanawia program monitorowania towarzyszący wprowadzeniu wyrobu do obrotu. Program taki obejmuje informacje na temat zawartości likopenu w żywności zgodnie z załącznikiem III.

Zgromadzone dane udostępniane są Komisji i państwom członkowskim. Najpóźniej w 2014 r. stosowanie likopenu jako składnika żywności zostanie poddane przeglądowi w świetle nowych informacji i sprawozdania EFSA.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do BASF SE, 67056 Ludwigshafen, Niemcy.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 kwietnia 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Specyfikacja likopenu syntetycznego

OPIS

Likopen syntetyczny otrzymuje się, poddając kondensacji Wittiga syntetyczne produkty pośrednie wykorzystywane powszechnie do produkcji innych karotenoidów stosowanych w żywności. Likopen syntetyczny składa się z likopenu, w co najmniej 96 %, oraz z niewielkich ilości innych pokrewnych składników karotenoidowych. Likopen dostępny jest w formie proszku w odpowiedniej matrycy lub w postaci dyspersji olejowej. Jego barwa jest ciemnoczerwona lub czerwono-fioletowa. Należy zapewnić ochronę antyoksydacyjną.

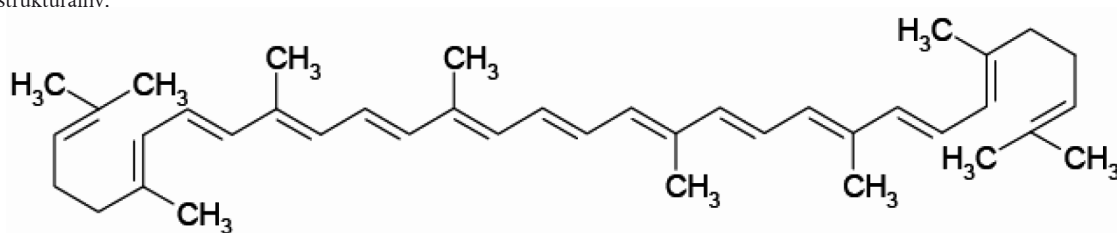
SPECYFIKACJA

Nazwa chemiczna: likopen

Numer CAS: 502-65-8 (likopen z samych trans-izomerów)

Wzór chemiczny: $C_{40}H_{56}$

Wzór strukturalny:

Masa cząsteczkowa: 536,85

—

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz żywności, do której można dodać likopen syntetyczny

Rodzaj żywności	Najwyższa dopuszczalna zawartość likopenu
Napoje na bazie soków owocowych/warzywnych (łącznie z koncentratami)	2,5 mg/100 g
Napoje zalecane przy wzmożonym wysiłku fizycznym, szczególnie dla sportowców	2,5 mg/100 g
Żywność przeznaczona do spożywania w ramach diet o obniżonej wartości energetycznej służących obniżeniu masy ciała	8 mg/zamiennik posiłku
Płatki śniadaniowe	5 mg/100 g
Tłuszcze i sosy	10 mg/100 g
Zupy inne niż pomidorowe	1 mg/100 g
Pieczywo (w tym chrupkie)	3 mg/100 g
Żywność dietetyczna przeznaczona do specjalnych celów medycznych	Stosownie do danych wymagań żywieniowych
Suplementy diety	15 mg na dawkę dzienną stosownie do zaleceń producenta

ZAŁĄCZNIK III

Monitorowanie stosowania likopenu syntetycznego po wprowadzeniu do obrotu

GROMADZONE INFORMACJE

Ilości likopenu syntetycznego dostarczonego odbiorcom przez przedsiębiorstwo BASF do produkcji końcowych wyrobów spożywczych przewidzianych do wprowadzenia do obrotu w Unii Europejskiej.

Wyniki przeszukiwania baz danych pod kątem informacji o wprowadzeniu do obrotu żywności z dodatkiem w postaci likopenu, wraz z poziomem wzbogacenia żywności i wielkością porcji dla wprowadzonej do obrotu żywności według państwa członkowskiego.

PRZEKAZYWANIE INFORMACJI

Określone powyżej informacje przekazywane są Komisji Europejskiej corocznie za okres 2009–2012, pierwszy raz w terminie 31 października 2010 r. za okres sprawozdawczy przypadający między dniem 1 lipca 2009 r. a dniem 30 czerwca 2010 r., a następnie za kolejne dwa lata przypadające na taki sam roczny okres sprawozdawczy.

INFORMACJE DODATKOWE

W uzasadnionych przypadkach przekazywane powinny być takie same informacje o spożyciu likopenu stosowanego jako barwnik żywności, o ile BASF dysponuje takimi informacjami.

BASF przekazuje także, w przypadku ich posiadania, nowe informacje naukowe umożliwiające zweryfikowanie maksymalnych bezpiecznych dawek spożycia likopenu.

OCENA WIELKOŚCI SPOŻYCIA LIKOPENU

Na podstawie zgromadzonych i przekazanych informacji, o których mowa powyżej, BASF dokona uaktualnionej oceny wielkości spożycia.

PRZEGLĄD

W roku 2013 Komisja zasięgnie opinii EFSA w celu dokonania przeglądu informacji przekazanych przez przemysł.

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

DECYZJA RADY

z dnia 27 kwietnia 2009 r.

wdrażająca wspólne stanowisko 2008/369/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga

(2009/349/WPZiB)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając wspólne stanowisko 2008/369/WPZiB ⁽¹⁾ z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga, w szczególności jego art. 6, w związku z art. 23 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W związku z przyjęciem 31 marca 2008 r. przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych rezolucji nr 1807 (2008) (rezolucja RB ONZ nr 1807 (2008)), 14 maja 2008 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2008/369/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga.
- (2) 3 marca 2009 r. Komitet Sankcji powołany zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1533 (2004) (rezolucja RB ONZ 1533 (2004)) zmienił wykaz osób i podmiotów podlegających środkom ograniczającym.
- (3) Wykazy osób i podmiotów podlegających środkom ograniczającym znajdujące się w załączniku do wspólnego stanowiska 2008/369/WPZiB powinny zostać odpowiednio zamienione. Wykazy powinny również zostać

zmienione, aby zawrzeć w nich dodatkowe informacje dotyczące niektórych osób i podmiotów oraz aby skreślić z niego jedną osobę, co zostało ustalone przez Komitet Sankcji,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Wykazy osób i podmiotów zawarte w załączniku do wspólnego stanowiska 2008/369/WPZiB zastępuje się wykazami zawartymi w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, 27 kwietnia 2009 r.

W imieniu Rady
A. VONDRA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 127 z 15.5.2008, s. 84.

„a) Wykaz osób, o których mowa w art. 3, 4 i 5

	Nazwisko	Imię	Przydomek	Płeć	Tytuł, funkcja	Adres (nr, ulica, kod pocztowy, miejscowość, państwo)	Data urodzenia	Miejsce urodzenia (miejscowość, państwo)	Numer paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość (państwo, w którym dokument został wydany, data i miejsce wydania)	Obywatelstwo	Data wskazania	Inne informacje
1.	BWAMBALE	Frank Kakolele	Frank Kakorere, Frank Kakorere Bwambale	M							1.11.2005	Były przywódca Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji - Ruchu Wyzwolenia (RCD-ML) mający wpływ na politykę, kontrolujący działania i dowodzący siłami RCD-ML - jednej ze zbrojnych grup i milicji, o których mowa w ust. 20 rezolucji 1493 (2003), odpowiedzialnej za nielegalny handel bronią z naruszeniem embarga na broń. Opuścił Narodowy Kongres Obrony Ludu (CNDP) w styczniu 2008 r. Od grudnia 2008 r. przebywa w Kinszasie.
2.	KAKWAVU BUKANDE	Jérôme	Jérôme Kakwavu	M						kongijskie	1.11.2005	Znany jako: »Commandant Jérôme«. Były przewodniczący Unii Kongijczyków na rzecz Demokracji/ Sił Zbrojnych Narodu Kongijskiego (UCD/FAPC). Nielegalne przejścia graniczne kontrolowane przez FAPC między Ugandą a DRK to najważniejszy szlak przepływu broni. Jako przewodniczący FAPC ma wpływ na politykę i dowodzi siłami FAPC oraz kontroluje ich działania; siły te były zaangażowane w nielegalny handel bronią i w konsekwencji naruszały embargo na broń. W grudniu 2004 roku mianowany generałem Sił Zbrojnych Demokratycznej Republiki Konga (FARDC). Od grudnia 2008 r. pozostaje w FARDC, główne miejsce pobytu w Kinszasie.
3.	KATANGA	Germain		M						kongijskie	1.11.2005	Przywódca FRPI. W grudniu 2004 roku mianowany generałem FARDC. Zamieszany w transport broni z naruszeniem embarga na broń. Od marca 2005 roku w areszcie domowym w Kinszasie za łamanie praw człowieka przez Siły Oporu Patriotycznego w Ituri (FRPI). 18 października 2007 r. przekazany przez rząd DRK Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu.

	Nazwisko	Imię	Przydomek	Płeć	Tytuł, funkcja	Adres (nr, ulica, kod pocztowy, miejscowość, państwo)	Data urodzenia	Miejsce urodzenia (miejscowość, państwo)	Numer paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość (państwo, w którym dokument został wydany, data i miejsce wydania)	Obywatelstwo	Data wskazania	Inne informacje
4.	LUBANGA	Thomas		M				Ituri		kongijskie	1.11.2005	Przewodniczący UPC/L – jednej ze zbrojnych grup i milicji, o których mowa w ust. 20 rezolucji 1493 (2003), odpowiedzialnej za nielegalny handel bronią z naruszeniem embarga na broń. W marcu 2005 roku aresztowany w Kinszasie za łamanie praw człowieka przez Unię Kongijskich Patriotów/Frakcja Lubangi (UPC/L). Przekazany MTK przez władze kongijskie 17 marca 2006 r. Od grudnia 2008 r. sądzony za zbrodnie wojenne.
5.	MANDRO	Khawa Panga	Kawa Panga, Kawa Panga Mandro, Kawa Mandro, Yves Andoul Karim, Mandro Panga Kahwa, Yves Khawa Panga Mandro	M			20.8.1973	Bunia		kongijskie	1.11.2005	Znany jako: »Chief Kahwa«, »Kawa«. Były przywódca Partii Jedności i Ocalenia Integralności Konga (PUSIC) - jednej ze zbrojnych grup i milicji, o których mowa w ust. 20 rezolucji 1493 (2003), odpowiedzialnych za nielegalny handel bronią z naruszeniem embarga na broń. Od kwietnia 2005 roku przebywa w więzieniu w miejscowości Bunia za sabotaż procesu pokojowego w Ituri. Aresztowany przez władze kongijskie w październiku 2005 r., uniewinniony przez Sąd Apelacyjny w Kisangani, następnie przekazany organom wymiaru sprawiedliwości w Kinszasie z powodu nowych zarzutów dotyczących zbrodni przeciwko ludzkości, zbrodni wojennych, zabójstwa, napad z bronią w rękę i naruszenie nietykalności cielesnej.
6.	MBARUSHIMANA	Callixte		M			24.7.1963	Ndusu/ Ruhengeri Prowincja Północna, Rwanda		rwandyjskie	3.3.2009	Sekretarz generalny Demokratycznych Sił Wyzwolenia Rwandy (FDLR). Przywódca polityczny i wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga, utrudniającego rozbrojenie i dobrowolną repatriację i przesiedlenie uczestników walk, zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b). Obecne miejsce pobytu: Paryż lub Thaïs we Francji.

	Nazwisko	Imię	Przydomek	Płeć	Tytuł, funkcja	Adres (nr, ulica, kod pocztowy, miejscowość, państwo)	Data urodzenia	Miejsce urodzenia (miejscowość, państwo)	Numer pasz- portu lub innego doku- mentu stwier- dzającego tożsamość (państwo, w którym dokument został wydany, data i miejsce wydania)	Obywatelstwo	Data wskazania	Inne informacje
7.	MPAMO	Iruta Douglas	Mpano, Douglas Iruta Mpamo	M		Bld Kanya- muhanza 52, Goma	28.12.1965/ 29.12.1965	Bashali, Masisi/ Goma, DRK		kongijskie	1.11.2005	Właściciel/Dyrektor Compagnie Aérienne des Grands Lacs oraz Great Lakes Business Company, których samoloty były wykorzystywane do wspomagania grup zbrojnych i milicji, o których mowa w ust. 20 rezolucji 1493 (2003). Odpowiedzialny także za fałszowanie informacji na temat lotów oraz ładunków prawdopodobnie w celu umożliwienia łamania embarga na broń. Główne miejsce pobytu w Gomie i w Gisenyi w Rwandzie. Często przekracza granicę międzynarodową między Rwandą a Kongiem.
8.	MUDACUMURA	Sylvestre		M						rwandyjskie	1.11.2005	Znany jako: »Radja«, »Mupenzi Bernard«, »General Major Mupenzi«. Przywódca Demokratycznych Sił Wyzwolenia Rwandy (FDLR) mający wpływ na politykę, kontrolujący działania i dowodzący siłami FDLR - jednej z grup zbrojnych i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20, zamieszany w nielegalny handel bronią z naruszeniem embarga na broń. Od grudnia 2008 r. nadal służy jako dowódca wojskowy FDLR-FOCA. Główne miejsce pobytu w Kibua, terytorium Masisi, DRK.

	Nazwisko	Imię	Przydomek	Płeć	Tytuł, funkcja	Adres (nr, ulica, kod pocztowy, miejscowość, państwo)	Data urodzenia	Miejsce urodzenia (miejscowość, państwo)	Numer paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość (państwo, w którym dokument został wydany, data i miejsce wydania)	Obywatelstwo	Data wskazania	Inne informacje
9.	MUJYAMBERE	Leopold	Musenyeri, Achille, Frere Petrus Ibrahim	M			17.3.1962, około 1966	Kigali, Rwanda		rwandyjskie	3.3.2009	Pułkownik. Dowódca drugiej dywizji FOCA/Brygad Rezerwy (ramię zbrojne FDLR). Przywódca wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga, utrudniającego rozbrojenie i dobrowolną repatriację i przesiedlenie uczestników walk, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b). Zgodnie z dowodami zestawionymi przez grupę ekspertów Komitetu Sankcji DRK Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, wyszczególnionymi w sprawozdaniu z 13 lutego 2008 r., dziewczęta przetrzymywane przez FDLR-FOCA były przedtem uprowadzone i wykorzystywane seksualnie. Od połowy 2007 r. FDLR-FOCA, rekrutujące przedtem nastolatków, siłą rekrutuje chłopców dziesięcioletnich i starszych. Najmłodsi z nich służą następnie jako eskorta, a starsze dzieci są rozmieszczane jako żołnierze na linii frontu, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. d) oraz e). Obecne miejsce pobytu: Mwenga, południowe Kiwu, DRK.
10.	MURWANASHY-AKA	Dr. Ignace	Ignace	M			14.5.1963	Butera (Rwanda) / Ngoma, Butare (Rwanda)		rwandyjskie	1.11.2005	Przywódca Demokratycznych Sił Wyzwolenia Rwandy (FDLR) mający wpływ na politykę, kontrolujący działania i dowodzący siłami FDLR - jednej z grup zbrojnych i milicji, o których mowa w ust. 20 rezolucji 1493 (2003), odpowiedzialnych za nielegalny handel bronią z naruszeniem embarga na broń. Zamieszkały w Niemczech. Od grudnia 2008 r. wciąż uznawany za przywódcę ramienia politycznego FDLR-FOCA.
11.	MUSONI	Straton	IO Musoni	M			6.4.1961 (być może 4.6.1961)	Mugambazi, Kigali, Rwanda		rwandyjskie; ważność paszportu wygasła 10.9.2004	29.3.2007	Przewodnicząc FDLR – zagranicznemu ugrupowaniu zbrojnemu działającemu w DRK – Musoni utrudnia rozbrojenie i dobrowolną repatriację lub przesiedlenie bojowników należących do tego ugrupowania, naruszając rezolucję nr 1649 (2005). Zamieszkały w Neuffen w Niemczech. Od grudnia 2008 r. wciąż uznawany za zastępcę przywódcy ramienia politycznego FDLR-FOCA.

	Nazwisko	Imię	Przydomek	Płeć	Tytuł, funkcja	Adres (nr, ulica, kod pocztowy, miejscowość, państwo)	Data urodzenia	Miejsce urodzenia (miejscowość, państwo)	Numer paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość (państwo, w którym dokument został wydany, data i miejsce wydania)	Obywatelstwo	Data wskazania	Inne informacje
12.	MUTEBUTSI	Jules	Jules Mutebusi, Jules Mutebuzi, Colonel Mutebutsi	M				południowe Kiwu		kongijskie (południowe Kiwu)	1.11.2005	Znany jako: »Colonel Mutebutsi«. Były Zastępca Dowódcy 10. Regionu Wojskowego Sił Zbrojnych Demokratycznej Republiki Konga (FARDC), w kwietniu 2004 r. został zwolniony za niedyscyplinowanie i przyłączył się do zbuntowanych oddziałów dawnego Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji - Goma (RCD-G), które siłą zajęły miejscowość Bukavu w maju 2004 r. Zamieszany w sprowadzanie broni poza strukturami FARDC oraz w dostarczanie zaopatrzenia grupom zbrojnym i milicji, o których mowa w ust. 20 rezolucji nr 1493 (2003), z naruszeniem embarga na broń. Aresztowany przez władze rwandyjskie w grudniu 2007 r. przy próbie przekroczenia granicy, by wkroczyć na terytorium DRK. Podobno obecnie jest »zatrzymany«.
13.	NGUDJOLO	Mathieu Cui	Cui Ngudjolo	M							1.11.2005	»Colonel« lub »General«. Szef sztabu Frontu Narodowego i Integracyjnego (FNI) oraz były szef sztabu Sił Oporu Patriotycznego w Ituri (FRPI) mający wpływ na politykę, kontrolujący działania i dowodzący siłami FRPI - jednej z grup zbrojnych i milicji, o których mowa w ust. 20 rezolucji 1493 (2003), odpowiedzialnych za nielegalny handel bronią z naruszeniem embarga na broń. Aresztowany w ramach działań Misji Obserwacyjnej Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga (MONUC) w Bunii w październiku 2003 roku. Przekazany przez rząd DRK Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu 7 lutego 2008 r.
14.	NJABU	Floribert Ngabu	Floribert Njabu, Floribert Ndjabu, Floribert Ngabu Ndjabu	M							1.11.2005	Przywódca FNI - jednego z ugrupowań zbrojnych i milicji, o których mowa w rezolucji nr 1493 (2003) pkt 20, odpowiedzialnych za nielegalny handel bronią z naruszeniem embarga na broń. W marcu 2005 roku aresztowany i osadzony w areszcie domowym w Kinszasie za łamanie praw człowieka przez Front Narodowy i Integracyjny (FNI).

	Nazwisko	Imię	Przydomek	Płeć	Tytuł, funkcja	Adres (nr, ulica, kod pocztowy, miejscowość, państwo)	Data urodzenia	Miejsce urodzenia (miejscowość, państwo)	Numer paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość (państwo, w którym dokument został wydany, data i miejsce wydania)	Obywatelstwo	Data wskazania	Inne informacje
15.	NKUNDA	Laurent	Laurent Nkunda Bwatare, Laurent Nkunda-batware, Laurent Nkunda Mahoro Batware, Laurent Nkunda Batware, Nkunda Mihigo Laurent	M			6.2.1967/ 2.2.1967	Północne Kiwu/ Rutshuru		kongijskie	1.11.2005	Znany jako »Chairman« i »Papa Six« oraz jako »General Nkunda«. Były generał Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji - Goma (RCD-G). Przyłączył się do zbuntowanych oddziałów dawnego Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji - Goma (RCD-G), które siłą zajęły miejscowość Bukawu w maju 2004 roku. Zamieszany w sprowadzanie broni poza strukturami FARDC z naruszeniem embarga na broń. W 2006 roku założył Narodowy Kongres Obrony Ludu. W latach 1998–2006 – członek zarządu Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji - Goma (RCD-G); w latach 1992–1998 – członek zarządu Rwandyjskiego Frontu Patriotycznego (RPF). Przebywa w miejscowościach Tebero i Kitchanga na terytorium Masisi. Od grudnia 2008 r. dowódca Narodowego Kongresu Obrony Ludu (CNDP) w północnym Kiwu.
16.	NTAWUNGUKA	Pacifique	Colonel Omega, Nzeri, Israel, Pacifique Ntawung-ula	M			1.1.1964, około 1964	Gaseke, prowincja Gisenyi, Rwanda		rwandyjskie	3.3.2009	Pułkownik. Dowódca Drugiej Dywizji FOCA (ramię zbrojne FDLR). Przywódca wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga, utrudniającego rozbrojenie i dobrowolną repatriację i przesiedlenie uczestników walk, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b). Zgodnie z dowodami zestawionymi przez grupę ekspertów Komitetu Sankcji DRK Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, wyszczególnionymi w sprawozdaniu z 13 lutego 2008 r., dziewczęta przetrzymywane przez FDLR-FOCA były przedtem uprowadzone i wykorzystywane seksualnie. Od połowy 2007 r. FDLR-FOCA, rekrutujące przedtem nastolatków, siłą rekrutuje chłopców dziesięcioletnich i starszych. Najmłodsi z nich służą następnie jako eskorta, a starsze dzieci są rozmieszczane jako żołnierze na linii frontu, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. d) oraz e). Obecne miejsce pobytu: Peti, granica Walikale-Masisi, DRK. Przeszedł szkolenie wojskowe w Egipcie,

	Nazwisko	Imię	Przydomek	Płeć	Tytuł, funkcja	Adres (nr, ulica, kod pocztowy, miejscowość, państwo)	Data urodzenia	Miejsce urodzenia (miejscowość, państwo)	Numer paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość (państwo, w którym dokument został wydany, data i miejsce wydania)	Obywatelstwo	Data wskazania	Inne informacje
17.	NYAKUNI	James		M						ugandyjskie	1.11.2005	Współpraca handlowa z »Commandant Jerome«, zwłaszcza przemyt przez granicę kongijsko-ugandyjską; podejrzewany m.in. o przemyt broni i sprzętu wojskowego w niekontrolowanych ciężarówkach. Łamanie embarga na broń oraz wspieranie ugrupowań zbrojnych i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20, w tym wsparcie finansowe umożliwiające im działalność wojskową.
18.	NZEYIMANA	Stanislas	Deogratias Bigaruka Izabayo, Bigurura, Izabayo Deo	M			1.1.1966; około 1967; ewentualnie 28.8.1966	Mugusa (Butare), Rwanda		rwandyjskie	3.3.2009	Generał brygady. Zastępca dowódcy FOCA (ramię zbrojne FDLR). Przywódca wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga, utrudniającego rozbrojenie i dobrowolną repatriację i przesiedlenie uczestników walk, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b). Zgodnie z dowodami zestawionymi przez grupę ekspertów Komitetu Sankcji DRK Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, wyszczególnionymi w sprawozdaniu z 13 lutego 2008 r., dziewczęta przetrzymywane przez FDLR-FOCA były przedtem uprowadzone i wykorzystywane seksualnie. Od połowy 2007 r. FDLR-FOCA, rekrutujące przedtem nastolatków, siłą rekrutuje chłopców dziesięcioletnich i starszych. Najmłodszy z nich służy następnie jako eskorta, a starsze dzieci są rozmieszczane jako żołnierze na linii frontu, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. d) oraz e). Obecne miejsce pobytu: Kalonge, Masisi, północne Kiwu, DRK lub Kibua, DRK

	Nazwisko	Imię	Przydomek	Płeć	Tytuł, funkcja	Adres (nr, ulica, kod pocztowy, miejscowość, państwo)	Data urodzenia	Miejsce urodzenia (miejscowość, państwo)	Numer pasz- portu lub innego doku- mentu stwier- dzającego tożsamość (państwo, w którym dokument został wydany, data i miejsce wydania)	Obywatelstwo	Data wskazania	Inne informacje
19.	OZIA MAZIO	Dieudo- nné	Ozia Mazio	M			6.6.1949	Ariwara, DRK		kongijskie	1.11.2005	Znany jako: »Omari«, »Mr Omari«. Prezydent Federacji Przedsiębiorstw Kongijskich (FEC) na terytorium Aru. Układy finansowe z »Commandant Jerome« oraz z FAPC i przemysł przez granicę kongijsko-ugandyjską, umożliwiające zaopatrywanie i przekazywanie gotówki dla »Commandant Jerome« i jego oddziałów. Łamanie embarga na broń oraz wspieranie grup zbrojnych i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20. Zmarł w miejscowości Ariwara 23 września 2008 r.
20.	TAGANDA	Bosco	Bosco Ntaganda, Bosco Ntagenda, General Taganda	M						kongijskie	1.11.2005	Znany jako: »Terminator«, »Major«. Wojskowy dowódca Unii Kongijskich Patriotów/Frakcja Lubangi (UPC/L) mający wpływ na politykę, kontrolujący działania i dowodzący siłami UPC/L – jednej z grup zbrojnych i milicji, o których mowa w ust. 20 rezolucji 1493 (2003), odpowiedzialnych za nielegalny handel bronią z naruszeniem embarga na broń. W grudniu 2004 roku został mianowany generałem w Siłach Zbrojnych Demokratycznej Republiki Konga (FARDC), lecz odmówił przyjęcia awansu i pozostaje poza strukturami FARDC. Od grudnia 2008 r. szef sztabu Narodowego Kongresu Obrony Ludu (CNDP). Głównie miejsce pobytu w miejscowościach Bunagana and Rutshuru.

b) Wykaz podmiotów, o których mowa w art. 3, 4 i 5

	Nazwa	Inne nazwy	Adres (nr, ulica, kod pocztowy, miejscowość, państwo)	Miejsce rejestracji (miejscowość, państwo)	Data rejestracji	Numer wpisu do rejestru	Główne miejsce działalności	Data wskazania	Inne informacje
21.	BUTEMBO AIRLINES (BAL)			Butembo, DRK				29.3.2007	Prywatna linia lotnicza, działająca z Butembo. Kisoni Kambale (zmarły 5 lipca 2007 r. i następnie usunięty z wykazu 24 kwietnia 2008 r.) wykorzystywał swoją linię lotniczą do przewozu złota, żywności i broni dla Frontu Narodowego i Integracyjnego (FNI) między Mongbwalu a Butembo. Stanowi to »wspieranie« nielegalnych ugrupowań zbrojnych i naruszenie embarga na broń, wynikającego z rezolucji nr 1493 (2003) i 1596 (2005). Od grudnia 2008 r. BAL nie posiada już pozwolenia na obsługiwanie statków powietrznych na terytorium DRK.
22.	CONGOCOM TRADING HOUSE			Butembo, DRK (Tel: +253 (0) 99 983 784				29.3.2007	Firma z Butembo handlująca złotem. Właścicielem CONGOCOM-u był Kisoni Kambale (zmarły 5 lipca 2007 r. i następnie usunięty z wykazu 24 kwietnia 2008 r.). Kambale skupił prawie całą produkcję złota w dystrykcie Mongbwalu, który jest kontrolowany przez Front Narodowy i Integracyjny (FNI). FNI czerpie znaczne dochody z podatków nakładanych na tę produkcję. Stanowi to »wspieranie« nielegalnych ugrupowań zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikające z rezolucji nr 1493 (2003) i 1596 (2005).
23.	COMPAGNIE AERIENNE DES GRANDS LACS (CAGL), GREAT LAKES BUSINESS COMPANY (GLBC)		CAGL, Avenue Président Mobutu, Goma DRK (CAGL ma również biuro w Gisenyi, w Rwandzie); GLBC, PO Box 315, Goma, DRK (GLBC ma również biuro w Gisenyi, w Rwandzie) GLBC					29.3.2007	CAGL i GLBC to firmy należące do Douglasa MPAMY, który objęty jest już sankcjami na mocy rezolucji nr 1596(2005). Firmy CAGL i GLBC były wykorzystywane do przewozu broni i amunicji z naruszeniem embarga na broń wynikającego z rezolucji nr 1493 (2003) i 1596 (2005). Od grudnia 2008 r. GLBC nie posiadała już żadnych sprawnych statków powietrznych, chociaż kilka statków powietrznych nadal latało w 2008 r. pomimo sankcji ONZ.

	Nazwa	Inne nazwy	Adres (nr, ulica, kod pocztowy, miejscowość, państwo)	Miejsce rejestracji (miejscowość, państwo)	Data rejestracji	Numer wpisu do rejestru	Główne miejsce działalności	Data wskazania	Inne informacje
24.	MACHANGA LTD		Kampala, Uganda					29.3.2007	Firma z Kampali eksportująca złoto (dyrektorzy: Rajendra Kumar Vaya oraz Hirendra M. Vaya). Firma MACHANGA kupowała złoto w drodze stałych kontaktów handlowych z handlowcami w DRK powiązanymi ściśle z milicjami. Stanowi to »wspieranie« nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikające z rezolucji nr 1493 (2003) i 1596 (2005).
25.	TOUS POUR LA PAIX ET LE DEVELOPPMENT (organizacja pozarządowa)	TPD	Goma, północne Kiwu					1.11.2005	Organizacja zamieszana w łamanie embarga na broń przez udzielanie wsparcia Kongijskiemu Zgromadzeniu na rzecz Demokracji - Goma (RCD-G), zwłaszcza w postaci dostarczania na początku 2005 roku ciężarówek do przewozu broni i oddziałów oraz przewozu broni przeznaczonej do rozdzielania wśród części ludności w Masisi i Rutshuru w północnym Kiwu. W grudniu 2008 r. organizacja TPD wciąż istniała i posiadała biura w kilku miejscowościach na terytoriach Masisi oraz Rutshuru, jednak jej działalność niemal wygasła.
26.	UGANDA COMMERCIAL IMPEX (UCI) LTD		Kajoka Street, Kisemente Kampala, Uganda (tel: +256 41 533 578/9); alternatywny adres: PO Box 22709, Kampala, Uganda					29.3.2007	Firma z Kampali eksportująca złoto. (Dyrektorzy Kunal LODHIA oraz J.V. LODHIA) Firma UCI kupowała złoto w drodze stałych kontaktów handlowych z handlowcami w DRK powiązanymi ściśle z milicjami. Stanowi to »wspieranie« nielegalnych ugrupowań zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikające z rezolucji nr 1493 (2003) i 1596 (2005)."

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
 od 33 do 64 stron: 12 EUR
 powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratorzy informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>